

POLITICI CONTABILE

CAPITOLUL I **PREZENTAREA SOCIETĂȚII**

1. Organizare si funcționare

S Uzina Automecanica Moreni S.A., filială a C.N. Romarm S.A., este societate pe acțiuni cu capital integral de stat și își desfăsoară activitatea în conformitate cu legile romane și cu actul constitutiv propriu.

Societatea este înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. de ordine J15/22/31.01.2001, având codul de înregistrare fiscală 938970.

Sediul social al societății este în Mun. Moreni, strada Teis nr. 16, județul Dâmbovița.

2. Obiectul de activitate

S. Uzina Automecanica Moreni S.A. desfăsoară activități în conformitate cu actul constitutiv propriu, obiectul de activitate încadrându-se în clasa CAEN 3040 – Fabricarea vehiculelor militare de luptă -, capacitatea de producție fiind destinată integral producției speciale. Pe capacitațile speciale, uzina desfășoară și activități economice cu caracter civil care sunt menționate în actul constitutiv al societății

3. Organizarea contabilitatii

In societatea Uzina Automecanica Moreni S.A., activitatea finanțier – contabila este organizată în compartiment distinct, condus de directorul economic, potrivit art. 10 din legea nr. 82/1991, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Legislația în domeniul contabilității aplicată de S. Uzina Automecanica Moreni S.A., pe baza careia s-au elaborat prezentele politici contabile, este reprezentată de urmatoarele :

- Legea contabilității, nr. 82/1991, republicată cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1802/2014 pentru aprobarea Reglementarilor contabile privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare ;
- Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2861/2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventariului elementelor de natură activelor, datorilor și capitalurilor proprii ;
- Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1826/2003 pentru aprobarea Precizărilor privind unele măsuri referitoare la organizarea și conducerea contabilității de gestiune ;
- Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2634/2015 privind documentele finanțier – contabile
- Legea nr. 31/1990 privind societățile , republicată, cu modificările și completările ulterioare,
- Legea 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare
- HG 1/2015 Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal

CAPITOLUL II **PREVEDERI GENERALE**

Politicele contabile sunt elaborate de societate pentru a prezenta metodele și tratamentele contabile utilizate pentru determinarea valorilor elementelor de bilanț, ale contului de profit sau pierderi aferente fiecărui exercițiu, ale fluxurilor de trezorerie și modificărilor capitalului propriu.

Politicele contabile se definesc ca fiind „principiile, bazele, convențiile, regulile și practicile specifice aplicate de o entitate la întocmirea și prezentarea situațiilor financiare anuale”.

Administratorii entității trebuie să aprobe politici contabile pentru operațiunile derulate. Aceste politici trebuie elaborate având în vedere specificul activității , de către specialiști în domeniul economic și tehnic, cunoscători ai activității desfășurate și ai strategiei adoptate de societate.

La elaborarea politicilor contabile, trebuie respectate principiile generale de raportare finanțieră prevăzute de legislația în vigoare. Politicile contabile trebuie elaborate astfel încât să se asigure furnizarea, prin situațiile financiare anuale, a unor informații care trebuie :

- sa fie relevante pentru nevoile utilizatorilor în luarea deciziilor; și
- sa ofere reprezentare exactă în sensul că sunt:
 - complete
 - neutre
 - fără erori

Modificarea politicilor contabile este permisă doar dacă este cerută de lege sau are ca rezultat informații mai relevante sau mai credibile referitoare la operațiunile entității. Entitățile trebuie să menționeze în notele explicative orice modificare a

politiciilor contabile, pentru ca utilizatorii să poată aprecia dacă o nouă politică contabilă a fost aleasă în mod adecvat , efectul modificării asupra rezultatelor raportate ale perioadei și tendința reală a rezultatelor activității entității.

Nu se consideră modificări ale politicilor contabile:

- aplicarea unei politici contabile pentru evenimente sau tranzacții care diferă ca fond de evenimentele sau tranzacțiile anterioare;
- aplicarea unei politici contabile pentru evenimente sau tranzacții care nu au avut loc anterior sau care au fost nesemnificative.

Politicile contabile nu se modifică în cursul anului.

Sistemul de referință în ceea ce privește formularea și dezvoltarea politicilor contabile ale S. UZINA AUTOMECHANICA MORENI S.A., îl constituie Reglementarile contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate aprobată prin Ordinul 1802/2014, corelate cu prevederile fiscale în vigoare .

La stabilirea derulării unor evenimente sau tranzacții specialiștii în domeniul economic și tehnic , cunoscători ai activității desfășurate și ai strategiei adoptate de societate, care sunt direct implicați în derularea acestor evenimente trebuie să aplice politicile contabile ale firmei prin încadrarea corectă a evenimentului sau tranzacției în aria sa de referință atât din punctul de vedere al Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cât și din punctul de vedere al prevederilor Codului Fiscal. Din această perspectivă , specialiștii în domeniul economic și tehnic, cunoscători ai activității desfășurate și ai strategiei adoptate de societate, trebuie să realizeze armonizarea politicilor contabile ale firmei cu politicile fiscale ale firmei. Prin politica fiscală a unei organizații se înțelege ansamblul de măsuri de natură financiar fiscală menite să contribuie la atingerea unor obiective stabilite de management. Politica fiscală a firmei vizează atât operațiuni de gestiune fiscală a impozitelor și taxelor suportate de organizație cât și strategia de finanțare și operare a afacerii, toate subordonate obiectivelor stabilite de management.

În absența unei reglementări specifice se utilizează rationamentul profesional în vederea fundamentării unei politici contabile care să furnizeze informații relevante și credibile utilizatorilor de situații financiare.

Politicile contabile ale entității urmăresc să indice pentru fiecare structură de bilanț și cont de profit și pierdere, tratamentul de recunoaștere și evaluare adoptat de întreprindere, cu motivarea în raport cu directivele europene și cu formularea rationamentului profesional pentru cazurile în care se adoptă tratamente specifice, altele decât cele recomandate de normalizatori.

Alegerea și fundamentarea politicilor contabile se circumscriză în sfera următoarelor principii generale de raportare financiară : continuitatea activității, permanența metodelor, prudența, contabilitatea de angajamente, intangibilitatea bilanțului de deschidere, evaluarea separată a elementelor de activ și de pasiv, necompensarea, prevalența economicului asupra juridicului, evaluarea la cost de achiziție sau cost de producție, pragul de semnificație.

Principiul continuității activității - societatea funcționează în mod normal, desfășurând activitățile prevăzute de actul constitutiv al societății, fără a intra în stare de lichidare sau reducere semnificativă a activității.

Principiul permanenței metodelor - metodele de evaluare și politicile contabile se aplică în mod consecvent de la un exercițiu financiar la altul.

Principiul prudenței – recunoașterea și evaluarea este făcută pe o bază prudentă :

- în bilanț sunt incluse numai profiturile realizate
- sunt înregistrate numai veniturile certe
- sunt înregistrate în bilanț toate datorii certe apărute în cursul exercițiului financiar curent sau al unui exercițiu precedent
- sunt recunoscute deprecierile
- activele și veniturile nu sunt supraevaluate, iar datorii și cheltuielile, subevaluate
- sunt recunoscute toate datorii previzibile și pierderile potențiale apărute în cursul exercițiului financiar curent sau al unui exercițiu precedent, chiar dacă acestea devin evidente numai între data bilanțului și data întocmirii acestuia

Principiul contabilității de angajamente – efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când acestea se produc, indiferent de data încasării sau plății numerarului sau echivalentului de numerar și sunt înregistrate în contabilitate și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Principiul intangibilității - bilanțul de deschidere pentru fiecare exercițiu financiar corespunde cu bilanțul de închidere al exercițiului financiar precedent.

Principiul evaluării separate a elementelor de activ și de datorii - componentele elementelor de activ sau de datorii sunt evaluate separat.

Principiul necompensării - nu se efectuează compensări între elementele de activ și de datorii sau între elementele de venituri și cheltuieli.

Principiul prevalenței economicului asupra juridicului - prezentarea valorilor din cadrul elementelor din bilanț și contul de profit și pierdere se face ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al angajamentului în cauză, și nu numai de forma juridică a acestora.

Principiul evaluării la cost de achiziție sau cost de producție – elementele prezentate în situațiile financiare se evaluatează, de regulă, la cost de achiziție sau cost de producție, cu excepția cazurilor prevazute de Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin O.M.F.P. nr. 1802/2014.

Principiul pragului de semnificativ – societatea se poate abate de la cerințele cuprinse în Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin O.M.F.P. nr. 1802/2014, referitoare la prezentările de informații și publicare, atunci când efectele respectării lor sunt nesemnificative.

Evidenta contabila se tine în limba română și în moneda națională (lei).

Evidenta contabilă a operațiunilor efectuate în valută se tine atât în lei, cât și în valută, potrivit reglementarilor contabile aplicabile.

Moneda de raportare este leul.

Pentru necesități proprii de informare, se poate opta pentru întocmirea situațiilor financiare și într-o monedă stabila (legea contabilității 82/1991 republicată cu modificările și completările ulterioare).

Evenimente ulterioare datei bilanțului

Evenimentele ulterioare datei bilanțului includ toate evenimentele care au loc până la data la care situațiile financiare anuale sunt autorizate pentru emisie, chiar dacă acele evenimente au loc după declararea publică a profitului sau a altor informații financiare selectate.

Evenimentele sfârșitului de an care fac dovada condițiilor care au existat la data bilanțului conduc la ajustarea situațiilor financiare anuale.

Evenimentele care oferă indicații despre condițiile aparute ulterior datei bilanțului, nu conduc la ajustarea situațiilor financiare, însă, în măsură în care sunt semnificative sunt prezentate următoarele informații :

- natura evenimentului ; și
- o estimare a efectului finanțier sau o mențiune conform careia o astfel de estimare nu poate să fie făcută.

CAPITOLUL III REGULI DE EVALUARE SI DOCUMENTE FINANCIAR – CONTABILE

1. Evaluarea la data intrării în societate

Elementele prezentate în situațiile financiare anuale se evaluatează, de regulă pe baza principiului costului de achiziție sau al costului de producție.

La data intrării în societate, bunurile se evaluatează și se înregistrează în contabilitate la valoarea de intrare, care se stabilește astfel :

- a) la cost de achiziție – pentru bunurile procurate cu titlu oneros ;
- b) la cost de producție – pentru bunurile produse în societate ;
- c) la valoarea de aport, stabilită în urma evaluării – pentru bunurile reprezentând aport la capitalul social ;
- d) la valoarea justă – pentru bunurile obținute cu titlu gratuit sau constatație plus la inventariere.

În cazul bunurilor reprezentând aport la capitalul social, respectiv al celor obținute cu titlu gratuit sau constatație plus la inventariere, valoarea de aport și, respectiv valoarea justă se substituie costului de achiziție.

Valoarea justă a activelor se determină, în general, după datele de evidență de pe piata, printr-o evaluare efectuată, de obicei de evaluatori autorizați, potrivit legii. În situația în care nu există date pe piata privind valoarea justă, din cauza naturii specializate a activelor și a frecvenței reduse a tranzacțiilor, valoarea justă se poate determina prin alte metode utilizate, de obicei de către evaluatori autorizați.

Costul de achiziție al bunurilor cuprinde pretul de cumpărare, taxele de import și alte taxe (cu excepția acelora pe care persoana juridică le poate recupera de la autoritatele fiscale), cheltuieli de transport, manipulare și alte cheltuieli care pot fi atribuite direct achiziției bunurilor respective. În costul de achiziție se include, de asemenea, comisioanele, taxele notariale, cheltuielile cu obținerea de autorizații și alte cheltuieli nerecuperabile, atribuibile direct bunurilor respective. Cheltuielile de transport sunt incluse în costul de achiziție și atunci când funcția de aprovizionare este externalizată.

Reducerile comerciale și financiare

Reducerile comerciale pot fi : rabaturi, remize, risturne.

Rabaturile se primesc pentru defecte de calitate și se practica asupra pretului de vânzare ;

Remizele se primesc în cazul vânzărilor superioare volumului convenit sau dacă cumpăratorul are un statut preferențial ;

Risturnele sunt reduceri de preț calculată asupra ansamblului tranzacțiilor efectuate cu același tert, în decursul unei perioade determinate.

Reducerile comerciale acordate de furnizor și inscrise în factura de achiziție ajustează în sensul reducerii costul de achiziție al bunurilor. Dacă reducerea comercială inscrisă pe factura de achiziție acoperă în totalitate contravașoarea bunurilor achiziționate, acestea se înregistrează în contabilitate la valoarea justă pe seama veniturilor curente :

3xx = 758

Reducerile comerciale primite ulterior facturării corectează costul stocurilor la care se referă, dacă acestea mai sunt în gestiune. Dacă stocurile pentru care au fost primite reducerile nu mai sunt în gestiune, acestea se evidențiază distinct în contabilitate (contul 609 "Reduceri comerciale primite"), pe seama conturilor de tert.

Atunci când vânzarea de produse și acordarea reducerii sunt tratate împreună, reducerile comerciale acordate ulterior facturării ajustează veniturile din vânzare.

Reducerile comerciale acordate ulterior facturării, indiferent de perioada la care se referă, se evidențiază distinct în contabilitate (în contul 709 "Reduceri comerciale acordate").

Reducerile comerciale legate de prestarile de servicii, primite ulterior facturării, respectiv acordate ulterior facturării, indiferent de perioada la care se referă, se evidențiază distinct în contabilitate (în contul 609 "Reduceri comerciale primite", respectiv contul 709 "Reduceri comerciale acordate"), pe seama conturilor de tert.

Reducerile financiare se mai numesc și "sconturi de decontare".

Ele se acordă pentru achitarea datoriilor înainte de termenul normal de exigibilitate.

Reducerile financiare primite de la furnizor, reprezintă venituri ale perioadei, indiferent de perioada la care se referă (se înregistrează în contul 767 "Venituri din sconturi obținute").

Reducerile financiare acordate reprezintă cheltuieli ale perioadei, indiferent de perioada la care se referă (se înregistrează în contul 667 "Cheltuieli privind sconturile acordate").

Costul de producție

Costul stocurilor trebuie să cuprindă toate costurile aferente achiziției și prelucrării, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în formă și în locul în care se găsesc.

Costul de producție sau de prelucrare al stocurilor cuprinde:

- cheltuielile directe aferente producției, și anume:
 - materiale directe
 - energie consumată în scopuri tehnologice
 - manoperă directă
- costul proiecției produselor;
- cota cheltuielilor indirecte de producție alocată în mod rațional ca fiind legată de fabricația acestora.

Costul producției de servicii cuprinde:

- manopera și alte cheltuieli legate de personalul direct angajat în furnizarea serviciilor, inclusiv personalul însărcinat cu supravegherea,
- regile corespunzătoare.

Următoarele costuri nu se recunosc în costul de producție, ci sunt recunoscute drept cheltuieli ale perioadei în care au survenit:

- pierderile de materiale, manopera sau alte costuri de producție înregistrate peste limitele normal admise, inclusiv pierderile datorate risipei;
- cheltuielile de depozitare, cu excepția cazurilor în care aceste costuri sunt necesare în procesul de producție, anterior trecerii într-o nouă fază de fabricație. Cheltuielile de depozitare se includ în costul de producție atunci când sunt necesare pentru a aduce stocurile în locul și în starea în care se găsesc.
- regile (cheltuielile) generale de administrație care nu participă la aducerea stocurilor în formă și locul final;
- costurile de desfacere;
- regia fixă nealocată costului, care se recunoaște drept cheltuială în perioada în care a apărut.

Costurile indatorarii atribuibile activelor cu ciclu lung de fabricație sunt incluse în costurile de producție ale acestora, în măsură în care sunt legate de perioada de producție. În costurile indatorarii se include dobanda la capitalul împrumutat pentru finanțarea achiziției, construcției sau producției de active cu ciclu lung de fabricație.

Costurile indatorarii suportate de entitate în legătură cu împrumutul de fonduri se includ în costul bunurilor sau serviciilor cu ciclu lung de fabricație.

Prin activ cu ciclu lung de fabricatie se intlege un activ care solicita in mod necesar o perioada substantiala de timp, mai mare de 1 an, pentru a fi gata in vederea utilizarii sale prestabilite sau pentru vanzare.

Capitalizarea costurilor indatorarii trebuie sa inceteze cand se realizeaza cea mai mare parte a activitatilor necesare pentru pregatirea activului cu ciclu lung de fabricatie, in vederea utilizarii prestabilite sau a vanzarii acestuia.

2. Evaluarea la inventar si prezentarea elementelor in bilant

In scopul intocmirii situatiilor financiare anuale, societatea trebuie sa procedeze la inventarierea si evaluarea elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii, astfel ca acestea sa fie evaluate la valoarea contabila pusa de acord cu rezultatele inventarierii.

Potrivit reglementarilor contabile, valoarea contabila a unui activ este valoarea la care acesta este recunoscut in bilant dupa ce se deduc amortizarea acumulata, pentru activele amortizabile si pierderile acumulate din deprecire sau pierdere de valoare.

In scopul efectuarii inventarierii Consiliul de Administratie al societatii a aprobat proceduri proprii de inventariere, cu respectarea prevederilor legale. In vederea desfasurarii in bune conditii a operatiunilor de inventariere si evaluare, in comisiile de inventariere sunt numite persoane cu pregatire corespunzatoare, tehnica si economica, cunoscatoare ale domeniului de activitate.

La stabilirea valorii de inventar a bunurilor se aplica principiul prudentei, potrivit caruia se tine seama de toate ajustarile de valoare datorate deprecierilor sau pierderilor de valoare.

Pentru elementele de natura activelor inregistrate la cost, diferentele constatate in minus intre valoarea de inventar si valoarea contabila se evidențiaza distinct in contabilitate, in conturi de ajustari, aceste elemente mentionandu-se la valoarea lor de intrare.

Evaluarea imobilizarilor corporale si necorporale, cu ocazia inventarierii, se face la valoarea de inventar, stabilita de comisia de inventariere sau de evaluatori autorizati, potrivit legii. Fac obiectul evaluarii si imobilizarile in curs de executie.

Corectarea valorii imobilizarilor corporale si necorporale si aducerea lor la nivelul valorii de inventar se efectueaza, in functie de tipul de deprecire existenta, fie prin inregistrarea unei amortizari suplimentare, in cazul in care se constata o deprecire ireversibila, fie prin constituirea, sau suplimentarea ajustarilor pentru deprecire, in cazul in care se constata o deprecire reversibila a acestora.

Pentru a stabili dacă exista deprecieri ale imobilizarilor corporale si necorporale, in afara constatatii faptice cu ocazia inventarierii, pot fi luate in considerare surse externe de informatii (pe parcursul perioadei, valoarea de piata a activului a scazut semnificativ mai mult decat ar fi fost de asteptat ca rezultat al trecerii timpului sau utilizarii) sau surse interne de informatii (exista indicii de uzura fizica si/sau morala a imobilizarii).

Deciziile privind reluirea unor deprecieri inregistrate in conturile de ajustari au la baza costatatile comisiei de inventariere, precum si unele indicii ca o pierdere din deprecire recunoscuta anterior pentru o imobilizare corporala sau necorporala nu mai exista sau s-a redus. La aceasta evaluare se tine cont de surse externe de informatii (valoarea de piata a imobilizarii a crescut semnificativ in cursul perioadei) sau surse interne de informatii.

Evaluarea imobilizarilor corporale la data bilantului se efectueaza la cost, mai putin amortizarea si ajustarile cumulate din deprecire, sau la valoarea reevaluata, aceasta fiind valoarea justa la data reevaluarii, mai putin orice amortizare si orice pierdere din deprecire cumulata.

Activele de natura stocurilor se evaluateaza la valoarea contabila, mai putin ajustarile pentru deprecire constatate. Ajustari pentru deprecire se constata inclusiv pentru stocurile fara miscare. In cazul in care valoarea contabila a stocurilor este mai mare decat valoarea de inventar, valoarea stocurilor se diminueaza pana la valoarea realizabila neta, prin constituirea unei ajustari pentru deprecire.

Fac obiectul evaluarii si stocurile in curs de executie.

Potrivit reglementarilor legale, prin valoare realizabila neta a stocurilor se intlege pretul de vanzare estimat care ar putea fi obtinut pe parcursul desfasurarii normale a activitatii, minus costurile estimate pentru finalizarea bunului, atunci cand este cazul, si costurile estimate necesare vanzarii.

Evaluarea la inventar a creantelor si datorilor se face la valoarea lor probabila de incasare sau de plata. Diferentele constatate in minus intre valoarea de inventar stabilita la inventariere si valoarea contabila a creantelor se inregistreaza in contabilitate pe seama ajustarilor pentru deprecirea creantelor.

Pentru creante incerte se constituie ajustari pentru pierdere de valoare.

Evaluarea la bilant a creantelor si datorilor exprimate in valuta si a celor cu decontare in lei in functie de cursul unei valute se face la cursul de schimb valutar comunicat de BNR, valabil la data incheierii exercitiului financiar. In scopul prezentarii in bilant, valoarea creantelor, astfel evaluate, se diminueaza cu ajustarile pentru pierdere de valoare.

Disponibilitatile banesti, cecurile, cambiale, biletete la ordin, scrisorile de garantie, acreditivele, ipotecile, precum si alte valori aflate in caseria unitatilor se prezinta in bilant in conformitate cu prevederile legale.

Disponibilitatile banesti si alte valori similare in valuta se evaluateaza in bilant la cursul de schimb valutar comunicat de BNR, valabil la data incheierii exercitiului financiar.

Inscrierea in liste de inventar a mărcilor postale, a timbrelor fiscale, ticketelor de calatorie, bonurilor cantitati fixe si altele asemenea se face la valoarealor nominală.

In cazul unor bunuri de aceasta natura depreciate sau fara utilizare se constituie ajustari pentru deprecire.

Titlurile pe termen scurt (actiuni si alte investitii financiare) admise la tranzactionare pe o piata reglementata se evaluateaza la valoarea de cotatie din ultima zi de tranzactionare, iar cele netranzactionate, la costul istoric, mai putin eventualele ajustari pentru pierdere de valoare.

Titlurile pe termen lung (actiuni si alte investitii financiare) se evaluateaza la costul istoric, mai putin eventualele ajustari pentru pierdere de valoare.

Pentru elementele de natura datorilor, diferențele constatate în plus între valoarea de inventar și valoarea contabilă se înregistrează în contabilitate, pe seama elementelor corespunzătoare de datorii.

Capitalurile proprii raman evidențiate la valorile din contabilitate.

3. Evaluarea la data iesirii din societate

La data iesirii din societate sau la darea în consum, bunurile se evaluatează și se scad din gestiune la valoarea lor de intrare sau valoarea la care sunt înregistrate în contabilitate (de exemplu, valoarea reevaluată pentru imobilizările corporale care au fost reevaluate).

Activele constatate minus în gestiune se scoad din evidența la data constatării lipsei acestora.

La scoaterea din evidență , se reiau la venituri ajustările pentru deprecieră sau pierdere de valoare aferente acestora.

4. Documentele financiar – contabile

Orice operațiune economico – financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele financiar - contabile pot fi întocmite și într-o alta limbă și alta monedă dacă acest fapt este prevazut expres printr-un act normativ.

Formularele financiar –contabile prevăzute prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2634/2015 cuprind continutul minimal de informații, însă, în funcție de necesități, continutul de informații poate fi adaptat, prin adăugarea de noi informații, cu respectarea cerințelor minime.

Factura și celelalte documente prin care societatea înregistrează venituri se întocmesc și se utilizează în conformitate cu prevederile Codului Fiscal și ale OMFP date în aplicarea acestuia.

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate trebuie să fie întocmite, vizate și aprobată, după caz, potrivit procedurilor interne (Managementul calității și Control intern managerial), cu respectarea legislației în vigoare.

CAPITOLUL IV POLITICI CONTABILE PRIVIND IMOBILIZARILE NECORPORALE

1. Recunoasterea initială a imobilizărilor necorporale . Amortizarea imobilizărilor necorporale.

O imobilizare necorporală este un activ nemonetar identificabil, fără formă fizică.

Beneficiile economice viitoare generate de o imobilizare necorporală pot include venituri din vânzarea produselor sau serviciilor, economii de costuri ori alte beneficii rezultate din utilizarea activului de către entitate.

Un activ este identificabil dacă :

- a) Este separabil, adică poate fi separat sau desprins din entitate sau vândut, transferat, cedonat, închiriat sau schimbat cu un activ identificabil sau cu o datorie identificabilă aferentă ;
- b) Decurge din drepturi contractuale ori de altă natură legală ;

Dacă un element nu îndeplinește condițiile de recunoastere a unei imobilizări necorporale, costul aferent achiziției sau realizării sale pe plan intern este recunoscut drept cheltuială în momentul în care este suportat. Totuși, dacă este dobândit prin achiziția unei afaceri, elementul în cauză face parte din fondul comercial recunoscut la data achiziției.

In cadrul imobilizărilor necorporale se cuprind :

- Cheltuieli de constituire
- Cheltuieli de dezvoltare
- Concesiuni, brevete, licente, marci comerciale, drepturi și active similare, cu excepția celor create intern de entitate
- Fond comercial pozitiv
- Alte imobilizări necorporale
- Avansuri acordate furnizorilor de imobilizărilor necorporale, etc.

Cheltuielile de constituire sunt cheltuieli ocasionate de înființarea sau dezvoltarea entității (taxe și alte cheltuieli de inscriere și înmatriculare, cheltuieli privind emisiunea și vânzarea de acțiuni și obligațiuni, precum și alte cheltuieli de această natură, legate de înființarea și extinderea activității).

Cheltuielile de constituire se pot include la active, în cazul în care societatea poate imobiliza cheltuielile de constituire. În această situație, cheltuielile de constituire se amortizează liniar, pe o perioadă de maximum 5 ani.

Tratament contabil :

- Recunoașterea cheltuielilor de constituire ca imobilizare necorporală :

201 Cheltuieli de constituire = 404 Furnizori de imobilizari

-Amortizarea cheltuielilor de constituire :

6811 Cheltuieli de exploatare = 2801 Amortizarea
privind amortizarea imobilizelor cheltuielilor de constituire

-Scoaterea din evidență a cheltuielilor de constituire complet amortizate:

2801 Amortizarea = 201 Cheltuieli de constituire
cheltuielilor de constituire

Cheltuieli de dezvoltare

Pentru a stabili dacă o imobilizare necorporală generată intern respectă criteriile de recunoaștere, este necesară împărțirea procesului de generare a activului în :

- a)o fază de cercetare
- b) o fază de dezvoltare

Dacă nu se poate face区别 între fază de cercetare și fază de dezvoltare a unui proiect intern de creare a unei imobilizări necorporale, societatea tratează costurile aferente proiectului ca fiind suportate exclusiv în fază de cercetare.

Faza de cercetare

Nici o imobilizare necorporală provenită din cercetare (sau din fază de cercetare a unui proiect intern) nu trebuie recunoscută. Costurile de cercetare (sau cele din fază de cercetare a unui proiect intern) trebuie recunoscute drept cheltuială atunci când sunt suportate).

Faza de dezvoltare

O imobilizare necorporală provenită din dezvoltare (sau din fază de dezvoltare a unui proiect intern) trebuie să fie recunoscută dacă și numai dacă se pot demonstra următoarele , pe baza informațiilor furnizate de compartimentul tehnic și financiar :

-fezabilitatea tehnică pentru finalizarea imobilizării necorporale, în astă fel, încât să fie disponibilă pentru utilizare sau vânzare;

-intenția să de a finaliza imobilizarea necorporală spre a fi folosită sau vândută;
-capacitatea să de a folosi sau vinde imobilizarea necorporală;

-modul în care imobilizarea necorporală va genera beneficii economice viitoare probabile. Întreprinderea trebuie să demonstreze existența unei piete pentru produsele generate de acea imobilizare necorporală sau pentru imobilizarea necorporală în sine, sau dacă urmează să fie folosită intern, utilitatea imobilizării necorporale ;

-existența resurselor tehnice, financiare și a altor resurse adecvate pentru a duce la bun sfârșit dezvoltarea să în vederea utilizării sau vînderii imobilizării necorporale;

-abilitatea să de a evalua fiabil costurile atribuibile imobilizării necorporale în timpul dezvoltării sale.

Costul unei imobilizări necorporale generată intern este dat de cheltuielile efectuate de la data la care imobilizarea necorporală intruneste prima oară criteriile de recunoaștere. Acest cost trebuie să cuprinda toate cheltuielile care pot fi atribuite sau alocate pe o baza consecventă și rezonabilă producând și pregătind activul pentru a fi folosit.

Costul include :

-cheltuiala cu materialele și serviciile folosite pentru generarea imobilizării necorporale;
-salariile și alte costuri legate de personalul angajat direct în generarea imobilizării necorporale ;
-orice cheltuială care este atribuită direct obținerii activului, cum ar fi taxele pentru a înregistra un drept legal și amortizarea patentelor și a licențelor care sunt folosite pentru a genera activul;

-cheltuielile de regie care sunt necesare pentru a genera activul și care pot fi alocate pe o baza consecventă și rezonabilă pentru activ.

Nu se includ în costul unei imobilizări necorporale :

-cheltuielile de regie pentru comercializare , administrative sau generale, cu excepția celor direct atribuibile ;
-ineficiențele identificate în fazele de început și pierderile din exploatare aparute înainte ca un activ să realizeze performanța planificată;
-cheltuielile cu pregătirea personalului pentru exploatarea activului.

Costurile aferente unui element necorporal care au fost initial recunoscute drept cheltuieli, nu trebuie recunoscute ca parte din costul unei imobilizari necorporale la o data ulterioara.

Tratament contabil :

- Reflectarea in contabilitate a cheltuielilor ocasionate de activitatea de cercetare :

6xx	=	%
3xx		
4xx		
28x		

- Reflecarea in contabilitate a cheltuielilor de dezvoltare daca sunt indeplinite conditiile de recunoastere a acestora ca activ necorporal generat intern :

203 Cheltuieli de dezvoltare	=	721 Venituri din productia de imobilizari Necorporale
------------------------------	---	--

Durata de viata utila a unei imobilizari necorporale care decurge din drepturile contractuale sau din alte drepturi legale nu trebuie sa depaseasca perioada drepturilor contractuale ori a celorlalte drepturi legale, dar poate fi mai scurta, in functie de perioada pe care entitatea preconizeaza ca va folosi activul.

Cheltuielile de dezvoltare se amortizeaza liniar pe durata de utilizare sau pe perioada contractului, dupa caz. In cazul in care durata copntractului sau durata de utilizare depaseste 5 ani, durata de amortizare a cheltuielilor de dezvoltare nu poate depasi 10 ani.

Fondul comercial generat intern nu trebuie recunoscut drept activ.

Fondul comercial se recunoaste, de regula, la consolidare si reprezinta diferența dintre costul de achiziție și valoarea justă la data tranzacției, a partii din activele nete achiziționate de către entitate.

In situatiile financiare anuale individuale, fondul comercial se poate recunoaste numai in cazul transferului tuturor activelor sau al unei parti a acestora si, dupa caz, si de datorii si capitaluri proprii, indiferent daca este realizat ca urmare a cumpararii sau ca urmare a unor operatiuni de fuziune. Pentru ca fondul comercial sa fie contabilizat distinct, transferul trebuie sa fie in legatura cu o afacere, reprezentata de un ansamblu integrat de activitati si active organizate si administrate in scopul obtinerii de profituri, inregistrarii de costuri mai mici sau alte beneficii.

Pentru recunoasterea in contabilitate a activelor si datoriilor primite cu ocazia acestui transfer, trebuie sa se procedeze la evaluarea valorii juste a elementelor primite, in scopul determinarii valorii individuale a acestora.

Evaluarea valorii juste trebuie facuta obligatoriu de catre evaluatori autorizati, potrivit legii.

Onorariile de intermediere, onorariile de consiliere, juridice, contabile, de evaluare si alte onorarii profesionale sau de consultanta, precum si alte cheltuieli legate de dobandirea unei afaceri reprezinta cheltuieli in perioadele in care sunt suportate costurile respective.

Tratament contabil :

- Recunoasterea fondului comercial pozitiv :

2071 Fond comercial pozitiv = 404 Furnizori de imobilizari

- Recunoasterea fondului comercial negativ :

404 Furnizori de imobilizari = 2075 Fond comercial negativ

Fondul comercial pozitiv se amortizeaza liniar, pe durata de utilizare, ce poate fi o perioada de maximum 5 ani.

Totusi, in situatiile exceptionale in care durata de utilizare a fondului comercial nu poate fi estimata in mod credibil, se poate amortiza fondul comercial pozitiv intr-o perioada de pana la 10 ani.

Concesiunile, brevetele, licentele, marcile comerciale, drepturi le si activele similare reprezentand aport, achiziționate sau dobândite pe alte cai se înregistrează în conturile de imobilizari necorporale la costul de achiziție sau la valoarea de aport, după caz. În aceasta situație valoarea de aport se asimilează valorii juste.

Concesiunile primite se reflectă ca imobilizari necorporale atunci când contractul de concesiune stabilește o durată și o valoare determinată pentru concesiune. Amortizarea valorii concesiunii urmărează să fie înregistrată liniar, pe durata de folosire a acesteia, stabilită potrivit contractului. În cazul în care contractul prevede plată periodică a unei redevențe/chirii, și nu o valoare amortizabilă, în contabilitate se reflectă cheltuiala reprezentând redeventa /chiria, fără recunoasterea unei imobilizari necorporale.

Brevetele, licentele, marcile comerciale, drepturile și alte active similare se amortizează liniar pe durata prevăzută pentru utilizarea lor. În cazul în care perioada de utilizare nu este precizată, amortizarea se calculează liniar, pe o perioadă de 3 ani.

Tratament contabil :

Situatia in care concesiunea nu poate fi recunoscuta ca activ :

- Inregistrarea sumelor reprezentand redeventele datorate pe toata perioada concesionarii :

Debit 8036 Redevenete, locatii de gestiune, chirii
si alte valori similare

-Inregistrarea periodica a redeventei :

612 Cheltuieli cu redeventele, = 401 Furnizori
locatiile de gestiune si chiriile

si concomitent :

Credit 8036 Redevenete, locatii de gestiune, chirii
si alte valori similare

Situatia in care concesiunea poate fi recunoscuta ca activ :

-Recunoasterea concesiunii ca imobilizare necorporala :

205 Concesiuni, brevete, licente, marci comerciale, = 167 Alte imprumuturi si
drepturi si active similare datorii asimilate

si concomitent :

Debit 8038 Bunuri publice primite in
administrare, concesiune
si cu chirie

- Inregistrarea lunara a amortizarii lunare a concesiunii :

6811 Cheltuieli de exploatare = 2805 Amortizarea concesiunilor, brevetelor,
privind amortizarea imobilizarilor licentelor, marcilor comerciale, drepturilor si activelor similare

-Acitarea periodica a redeventei :

167 Alte imprumuturi si = 5121 Conturi la banchi
datorii asimilate

-Scoaterea din evidenta a concesiunii complet amortizate la expirarea contractului de concesiune :

2805 Amortizarea concesiunilor, brevetelor, = 205 Concesiuni, brevete, licente, marci comerciale,
licentelor, marcilor comerciale, drepturilor si activelor similare

si concomitent :

Credit 8038 Bunuri publice primite in
administrare, concesiune
si cu chirie

In cadrul **avansurilor si a altor imobilizari necorporale** se inregistreaza avansurile acordate furnizorilor de imobilizari necorporale, programele informatice create de societate sau achizitionate de la terti pentru necesitati proprii de utilizare, precum si retete, formule, modele, proiecte si prototipuri.

Programele informatice, precum si celealte imobilizari necorporale inregistrate la elementul "Alte imobilizari necorporale" se amortizeaza liniar, intr-o perioada de 3 ani.

2. Evaluarea la data bilantului

Societatea recunoaste imobilizările necorporale în bilanț, la cost mai puțin amortizarea cumulată, mai puțin ajustările cumulate de valoare :

$$20x - 280x - 290x$$

Societatea nu efectuează reevaluarea imobilizărilor necorporale.

Atunci cand se constata depreciere, pe baza propunerilor efectuate de compartimentul tehnic, se constituie ajustari :

6813 Cheltuieli de exploatare = 290x cand deprecierea este reversibila,
privind ajustarile pentru
deprecierea imobilizarilor

sau

6811 Cheltuieli de exploatare = 280x cand deprecierea este ireversibila.
privind amortizarea imobilizarilor

3. Casarea si cedarea imobilizarilor necorporale

Scoaterea din evidenta a imobilizarilor necorporale se efectueaza atunci cand nu se mai astepta obtinerea de beneficii economice viitoare – pe baza propunerilor efectuate de compartimentul tehnic.

Inregistrarea in contabilitate a scoaterii din evidenta, pe baza procesului verbal de casare.

-pentru cele amortizate integral :

$$280x = 20x$$

-pentru cele neamortizate integral :

$$\% = 20x$$

280x
6583 Cheltuieli privind activele cedate
si alte operatiuni de capital

CAPITOLUL V

POLITICI CONTABILE PRIVIND IMOBILIZARILE CORPORALE

Avand in vedere atat faptul ca imobilizarile corporale au o pondere semnificativa in totalul activelor unitatii cat si faptul ca tratamentul contabil al acestora este, de cele mai multe ori, diferit de cel fiscal (codul fiscal L 227/2015), prezentam in continuare principalele elemente ce trebuie avute in vedere la elaborarea politicilor contabile referitor la imobilizarile corporale.

1. Recunoasterea imobilizarilor corporale

Activele sunt recunoscute ca imobilizari corporale daca :

- sunt detinute pentru a fi utilizate in producerea sau furnizarea de bunuri ori servicii, pentru a fi inchiriate tertilor sau pentru a fi folosite in scopuri administrative
- au cel putin valoarea prevazuta de legislatia in domeniu
- sunt detinute pe o perioada mai mare decat un an

Sunt reflectate distinct in contabilitate acele **imobilizari corporale cumparate**, pentru care s-au transferat riscurile si beneficiile aferente, dar care sunt **in curs de aprovizionare** (grupa 22 « Imobilizari corporale in curs de aprovizionare »).

In categoria imobilizarilor corporale se urmaresc distinct **investitiile imobiliare**. Investitiile imobiliare reprezinta proprietatea (un teren sau o cladire – ori o parte a unei cladiri – sau ambele) detinuta mai degrabă pentru a obtine venituri din chirii sau pentru cresterea valorii capitalului, ori ambele, decat pentru a fi utilizata in producerea sau furnizarea de bunuri sau servicii ori in scopuri administrative sau pentru a fi vanduta pe parcursul desfasurarii normale a activitatii.

O proprietate imobiliara utilizata de posesor este o proprietate imobiliara detinuta pentru a fi utilizata la producerea sau furnizarea de bunuri ori servicii sau in scopuri administrative.

Anumite proprietati includ o parte care este detinuta pentru a fi inchiriată sau cu scopul cresterii valorii capitalului si o alta parte care este detinuta pentru a fi utilizata la producerea sau furnizarea de bunuri ori servicii sau in scopuri administrative. Daca aceste parti pot fi vandute/inchiriate separat, se contabilizeaza separat. Daca partile nu pot fi vandute separat, proprietatea imobiliara constituie o investitie imobiliara doar in cazul in care o parte nesemnificativa este detinuta pentru a fi utilizata la producerea sau furnizarea de bunuri ori servicii sau in scopuri administrative.

Transferurile in sau din categoria investitiilor imobiliare trebuie facut numai daca exista o modificare a utilizarii acestora.

2. Evaluarea initiala a imobilizarilor corporale se efectueaza la :

- cost, pentru imobilizarile corporale achizitionate sau produse;
- valoare de aport, pentru imobilizarile corporale aduse ca aport;
- valoare justa, pentru imobilizarile corporale primite cu titlu gratuit;

Costul de achizitie

Societatea recunoaste cheltuielile direct atribuibile imobilizarii corporale in costul activului respectiv : pretul de cumparare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, cheltuielile de transport, cheltuielile de manipulare si altele.

$$2xx = \%$$

404	-	pret de cumparare
446	-	taxe vamale, comisioane vamale
401	-	cheltuieli de transport, manipulare facturate

Societatea recunoaste costurile care nu sunt direct atribuibile activului imobilizat pe cheltuiala perioadei (in conturi din clasa 6).

Reducerile comerciale acordate de furnizori nu se inregistreaza, costul de achizitie fiind egal cu valoarea neta comerciala.

Costul de productie

Recunoasterea imobilizarilor produse in societate se efectueaza la cost de productie.

Nu se cuprind in costul unui activ imobilizat produs intern: profiturile interne, rebuturile, manopera sau alte resurse peste limitele acceptate ca fiind normale, alte pierderi.

Inregistrarile ce se efectueaza pe baza documentelor justificative : bon de consum, state de plata, facturi etc.:

6xx	=	%
		3xx
		281
		4xx

si la sfarsitul lunii :

$$231 = 722$$

-receptia pe baza procesului verbal de receptie :

$$2xx = 231$$

Pentru recunoasterea cheltuielilor ulterioare, societatea stabileste tratamentul contabil adevarat in functie de posibilitatea obtinerii de beneficii suplimentare din folosirea activului ca urmare a efectuarii cheltuielilor ulterioare.

In functie de acest factor politica adoptata poate fi :

-recunoasterea cheltuielilor ulterioare pe cheltuiala perioadei cand se apreciaza ca nu se obtin beneficii economice suplimentare fata de cele estimate initial :

$$602, 628..... = 401$$

-capitalizarea cheltuielilor ulterioare pe baza confirmarii serviciului tehnic ca se vor obtine beneficii suplimentare fata de cele estimate initial

-a) situatia cheltuielilor facturate de terzi

$$212, 213, 214 = 404$$

-b) situatia cheltuielilor efectuate in regie proprie :

-colectarea cheltuielilor dupa natura lor :

6xx	=	%
		3xx
		2xx
		4xx
		5xx

-inregistrarea investitiilor in curs la sfarsitul lunii, la cost de productie

$$231 = 722$$

Nota : Societatea nu recunoaste costul componentelor unor elemente de imobilizari inlocuite la intervale regulate de timp si costul revizilor si inspectiilor curente drept componente ale imobilizarilor corporale, acestea fiind evidențiate ca si cheltuieli ale perioadei in care au fost efectuate, in masura in care nu reprezinta o modernizare a acelui activ.

3.Evaluarea ulterioara

Imobilizarile corporale pentru care societatea a adoptat tratamentul contabil alternativ permis, respectiv care au fost reevaluate, se prezinta in situatiile financiare la valoarea reevaluata care reprezinta valoarea justa in momentul reevaluarii, mai putin amortizarea ulterioara cumulata si pierderile ulterioare din deprecierie (212,213,214-281-291 si 211-291).

Metoda de reevaluare a imobilizarilor corporale este metoda actualizarii valorii nete. Amortizarea cumulata este eliminata din valoarea contabila bruta a activului, si valoarea neta, determinata in urma corectarii cu ajustarile de valoare, este recalculata la valoarea reevaluata a activului.

Inregistrari contabile :

Eliminarea din valoarea contabila bruta a activului a amortizarii cumulate, cu ocazia reevaluarii :

$$281 = 21x - \text{amortizarea cumulata a imobilizarilor corporale}$$

Cresterea din reevaluare, in cazul in care in perioada anterioara nu a fost inregistrata o cheltuiala pentru deprecierie.

$$21x = 105 - \text{diferenta intre valoarea neta contabila si cea reevaluata}$$

Nota : Dupa fiecare reevaluare se procedeaza la recalcularea duratei de amortizare

Descresterea din reevaluare (valoarea justa este mai mica decat valoarea neta contabila), atunci cand exista o suma in contul 105

$$105 = 21x - \text{diferenta intre valoarea neta contabila si valoarea justa, sau,}$$

$$105 = 21x - \text{diferenta intre valoarea neta contabila si valoarea justa in limita soldului contului 105}$$

$$655 = 21x - \text{diferenta intre valoarea neta contabila si valoarea justa peste surplusul din reevaluare din contul 105}$$

Cresterea valorii activului, in urma reevaluarii in situatia in care la reevaluarile anterioare s-a inregistrat o cheltuiala pentru deprecierea activului :

$$\begin{aligned} 21x &= \% - \text{diferenta intre valoarea neta contabila si cea reevaluata} \\ 755 &- \text{surplusul ce compenseaza descresterea anterioara inregistrata pe cheltuiala} \\ 105 &- \text{diferenta pana la valoarea reevaluata} \end{aligned}$$

Surplusul din reevaluare (suma existenta in soldul creditor al contului 105) se transfera la "Rezultatul reportat" reprezentand surplusul realizat din rezerve din reevaluare" la casare sau la cedarea activului.

4. Amortizarea

Stabilirea duratelor de viata utila.

Pozibilitati :

Stabilirea duratelor de viata utila a imobilizarilor se realizeaza in conformitate cu prevederile HG 2139/2004 privind clasificarea si duratele normale de functionare a mijloacelor fixe.

Valoarea amortizabila

Societatea nu stabileste valoarea reziduala pentru imobilizari corporale.

Revizuirea duratei de viata

Revizuirea duratei de viata se poate efectua numai cu respectarea prevederilor OMFP 1802/2014 pct.238, alin 4,5 si 6.

Metoda de amortizare

Pentru amortizarea imobilizarilor corporale societatea aplica metoda :

- liniara

Societatea inregistreaza amortizarea ,

681 = 281

5.Deprecierea imobilizarilor corporale

Societatea constata o depreciere atunci cand valoarea contabila a unui activ depaseste valoarea lui de inventar.

Valoarea de inventar este stabilita in functie de utilitatea bunului, starea acestuia si pretul pietei, pe baza datelor furnizate de comisile de inventariere.

In cazul imobilizarilor corporale evaluate la cost, pierderea din depreciere se recunoaste ca si cheltuiala in contul de profit si pierdere.

681 = 291

Conform reglementarilor contabile in vigoare, pierderile din deprecierea imobilizarilor corporale se inregistreaza in contabilitate pe seama amortizarii in cazul cand depreciera este ireversibila sau se constituie o ajustare pentru depreciere, atunci cand depreciera este reversibila, elementele mentinandu-se la valoarea lor de intrare.

6811 = 281

6813 = 291

Reluarea unei pierderi din depreciere

In cazul imobilizarilor corporale inregistrate la cost, recunoasterea diminuarii unei pierderi din depreciere se efectueaza pe seama venitului in contul de profit si pierdere, daca acea depreciere a fost recunoscuta anterior pe cheltuiala.

Reflectarea in contabilitate :

291 = 7813

In cazul imobilizarilor corporale inregistrate la valoarea reevaluata, recunoasterea diminuarii unei pierderi din depreciere se efectueaza conform metodei de la punctul 3.

6.Scoaterea din evidenta a imobilizarilor corporale

Societatea recunoaste veniturile si cheltuielile din cedarea si casarea imobilizarilor corporale in contul de profit si pierdere.

Reflectarea in contabilitate,

-la vanzare , pe baza de factura :

461 = 7583 - valoarea de vanzare negociata

si

% = 21x - valoarea de inregistrare

281 - amortizarea inregistrata

6583 - valoarea neamortizata

6583 = 2111 - valoarea de inregistrare a terenurilor concomitent cu

105 = 1175 pentru recunoasterea realizarii rezervei din reevaluare

-la casare, pe baza procesului verbal de casare :

-inregistrarea scoaterii din functiune a imobilizarilor corporale, amortizate integral,

281 = 21x

-inregistrarea scoaterii din functiune a imobilizarilor corporale, neamortizate integral,

% = 21x

6583

281

-inregistrarea cheltuielilor cu demontarea imobilizarilor corporale, in baza statelor de salarii, facturi, bonuri de consum,

602 = 302

641	=	421
628	=	401

-înregistrarea pieselor de schimb obținute din casare, în baza procesului verbal de scoatere din funcțiune a mijloacelor fixe/de declasare a unor bunuri materiale (prevazut în Ordinul nr. 2634/2015)

302	=	7588 concomitent cu
105	=	1175

7. Compensări pentru pierderea sau deprecierea unor elemente

Recunoașterea deprecierei activelor imobilizate se efectuează atunci când s-a produs deprecierea.
Înregistrari contabile:

681	=	291,281
-----	---	---------

Recunoașterea creantei din asemenea operațiuni se efectuează la data confirmării dreptului de a încasa despăgubirea.
Înregistrarea contabilă:

461	=	7581
-----	---	------

CAPITOLUL VI

POLITICI CONTABILE PRIVIND IMOBILIZARILE FINANCIARE

1. Recunoaștere

Imobilizările financiare cuprind acțiunile detinute la entitățile afiliate, imprumuturile acordate entităților afiliate, acțiuni detinute la entități asociate și entități controlate în comun, imprumuturile acordate entităților asociate și entităților controlate în comun, alte investiții detinute ca imobilizări, alte imprumuturi.

Prin interes de participare se înțelege drepturile în capitalul altor entități, reprezentate sau nu prin certificate, care, prin crearea unei legături durabile cu aceste entități, sunt destinate să contribuie la activitatele entității. Detinerea unei parti din capitalul altor entități se presupune ca reprezintă un interes de participare, atunci când depășește un procentaj de 20%.

La alte creante imobilizate se cuprind garanțiile, depozitele și cauțiunile depuse de societate la terți.

În conturile de creante imobilizate reprezentând imprumuturi acordate se înregistrează sumele acordate terților în baza unor contracte pentru care societatea comercială percepă dobânzi, potrivit legii.

În condițiile în care societatea comercială are în evidență creante imobilizate cu scadenta mai mare de un an, va prezenta în bilanț, la imobilizări financiare, numai partea cu scadenta mai mare de 12 luni, diferența urmand a fi reflectată la creante.

2. Evaluarea

Evaluarea inițială

Imobilizările financiare recunoscute ca active se evaluatează la costul de achiziție sau valoarea determinată prin contractul de dobândire a acestora.

În cazul valorilor mobiliare pe termen lung, costul de achiziție cuprinde și costurile de tranzacționare direct atribuibile achiziției lor.

Evaluarea la data bilanțului

Imobilizările financiare se prezintă în bilanț la valoarea de intrare, mai puțin ajustările cumulate pentru pierdere de valoare.

3. Vanzarea sau cedarea valorilor mobiliare pe termen lung

La vanzarea valorilor mobiliare pe termen lung se înregistrează venituri la nivelul sumelor de încasat și cheltuieli financiare cu activele cedate, la nivelul valorii de înregistrare în contabilitate a acestora.

4. Principalele documente justificative : contracte și alte documente care atestă achiziția titurilor pe termen lung, contracte de imprumut, documentații privind acțiunile primite cu titlu gratuit, registrul acționarilor, procese – verbale de inventariere.

5. Tratamente contabile privind imobilizările financiare

1. Înregistrarea achiziției de titluri de participare :

%	=	269
---	---	-----

261
263

2. Inregistrarea titlurilor de participare primite gratuit, ca urmare a majorarii capitalului social al entitatilor afiliate la care se detin participatiile, prin incorporarea rezervelor :

261 = 1068

3. Inregistrarea titlurilor de participare primite ca urmare a majorarii capitalului social al entitatilor afiliate la care se detin participatiile, prin incorporarea profitului :

261 = 768

4. Inregistrarea titlurilor de participare primite in schimbul participarii la majorarea capitalului social al unei societati comerciale cu un alt activ (teren sau alta imobilizare corporala), in situatia in care valoarea de aport este mai mare decat valoarea contabila a activului :

- Inregistrarea titlurilor primite in limita valorii contabile a imobilizarii cedate ca aport la capitalul social. In cazul imobilizarii corporale amortizabile, valoarea sa contabila este valoarea neamortizata :

261 = %
211
21x

- Inregistrarea titlurilor de participare corespunzatoare diferentei intre valoarea de aport si valoarea contabila a imobilizarii corporale cedate :

261 = 768

5. Inregistrarea imprumuturilor pe termen lung acordate :

267 = 512

6. Inregistrarea garantilor depuse la terti, retinute din valoarea facturilor, conform contractelor incheiate :

267 = 4111

7. Inregistrarea sumelor imobilizate in conturi bancare (valoarea depozitelor colaterale), conform contractelor incheiate :

267 = 512

8. Inregistrarea diferențelor de curs favorabile și nefavorabile aferente sumelor în valută imobilizate în conturi bancare :

- diferențe nefavorabile

267 = 765

- diferențe nefavorabile

665 = 267

9. Inregistrarea ajustarilor pentru pierdere de valoare, la inchiderea exercitiului financiar, aferente imobilizarilor financiare :

6863 = 296

10. Inregistrarea reluarii la venituri a ajustarilor pentru pierdere de valoare a imobilizarilor financiare :

296 = 7863

11. Vanzarea titlurilor de participare :

461 = 7641 - cu pretul de vanzare al titlurilor cedate

si

6641 = 261 -cu valoarea de inregistrare a titlurilor cedate

- Incasarea sumelor aferente vanzarii :

5121 = 461

CAPITOLUL VII POLITICI CONTABILE PRIVIND STOCURILE

Recunoastere

Societatea clasifica un activ ca activ circulant daca :

- se asteapta sa fie realizat sau este detinut pentru vanzare sau consum in cursul normal al ciclului de exploatare al intreprinderii, sau
- este detinut, in principal, in scopul comercializarii sale pe termen scurt si se asteapta a fi realizat pe o perioada de 12 luni de la data bilantului, sau
- reprezinta numerar sau echivalente de numerar a caror utilizare nu este restrictionata.

Societatea recunoaste si evalueaza stocurile astfel:

- recunoasterea initiala a stocurilor ca active in contabilitate se face la cost
- recunoasterea ulterioara a stocurilor se face la cea mai mica valoare dintre cost si valoarea realizabila neta
- inregistrarea stocurilor primite spre prelucrare sau in consignatie se efectueaza extracontabil

In cadrul stocurilor se cuprind : materii prime, materiale consumabile, materiale de natura obiectelor de inventar, productia neterminata, bunurile rezultante din dezmembrari, bunuri pe care societatea comerciala le valorifica (marfuri), ambalaje, bunurile aflate in custodie sau pentru prelucrare la terti, stocurile cumparate pentru care s-au transferat riscurile si beneficiile aferente, dar care sunt in curs de aprovizionare.

Societatea recunoaste stocurile cu ocazia intrarii in unitate, la cost si inregistreaza stocurile primite spre prelucrare sau in consignatie, extracontabil.

Detinerea stocurilor in consignatie implica pastrarea dreptului de proprietate legal, asupra stocurilor, de catre producator, chiar daca au fost trimise comerciantului. Societatea analizeaza, daca riscurile si avantajele aferente detinerii stocurilor au fost transferate, in realitate, comerciantului, chiar daca dreptul de proprietate legal nu a fost transferat.

In situatia unor decalaje intre aprovizionarea si receptia bunurilor care se dovedesc a fi in mod cert in proprietatea societatii comerciale, se procedeaza astfel :

- bunurile sosite fara factura se inregistreaza ca intrari in gestiune atat la locul de depozitare , cat si in contabilitate, pe baza receptiei si a documentelor insotitoare ;
- bunurile sosite si nereceptionate se inregistreaza distinct in contabilitate ca intrare in gestiune ;

In cazul unor decalaje intre vanzarea si livrarea bunurilor, acestea se inregistreaza ca iesiri din societate, nemaifiind considerate proprietatea acesteia, astfel :

- bunurile vandute si nelivrante se inregistreaza distinct in gestiune, iar in contabilitate in conturi in afara bilantului ;
- bunurile livrate, dar nefacturate, se inregistreaza ca iesiri din gestiune, atat la locurile de depozitare, cat si in contabilitate, pe baza documentelor care confirmă ieșirea din gestiune, potrivit legii.

Contabilitatea stocurilor se tine cantitativ si valoric prin folosirea inventarului permanent. In contabilitate se inregistreaza toate operatiunile de intrare si iesire, cronologic, fapt ce permite stabilirea si cunoasterea stocurilor existente la un moment dat, atat din punct de vedere cantitatativ, cat si valoric.

Recunoasterea stocurilor la intrarea in societatea comerciala

Costul stocurilor cuprinde toate costurile aferente achizitiei si prelucrarii, precum si alte costuri suportate de intreprindere pentru a aduce stocurile in forma si in locul in care se gasesc in prezent.

Costul de achizitie al stocurilor cuprinde pretul de cumparare, taxele de import si alte taxe (cu exceptia acelora pe care persoana juridica le poate recupera de la autoritatile fiscale), cheltuielile de transport, manipulare si alte cheltuieli care pot fi atribuibile direct achizitiei bunurilor respective. Reducerile comerciale, rabaturile si alte elemente similara nu se includ in costul de achizitie.

Costul de productie sau de prelucrare al stocurilor cuprinde cheltuielile directe aferente productiei, si anume: materiale directe, energie consumata in scopuri tehnologice, manopera directa si alte cheltuieli directe de productie, precum si cota cheltuielilor indirecte de productie alocata in mod ratiohal ca fiind legata de fabricatia acestora.

Costul stocurilor unui prestator de servicii cuprinde manopera si alte cheltuieli legate de personalul direct angajat in furnizarea serviciilor, inclusiv personalul insarcinat cu supravegherea, precum si regiile corespunzatoare.

Atunci cand costurile de productie, de prelucrare nu se pot identifica distinct pentru fiecare produs in parte, acestea se aloca pe baza unor procedee aplicate cu consecventa (procedeul indicilor de echivalenta).

-stocurile sunt recunoscute la costul de achizitie a elementelor direct atribuibile in masura posibilitatii de identificare a acestora.

-societatea recunoaste pe cheltuiala perioadei costurile care nu sunt atribuibile achizitiei stocurilor.

Cheltuielile perioadei sunt acele cheltuieli reprezentate de consumurile de bunuri si servicii aferente perioadei curente, care nu se pot identifica pe obiectele de calculatie stabilite, deoarece nu participa efectiv la obtinerea stocurilor, fiind necesare la realizarea activitatii in ansamblu ei.

Cheltuielile generale de administratie pot fi incluse in costul bunurilor in masura in care reprezinta cheltuieli suportate pentru a aduce bunurile in forma si in locul in care se gasesc in prezent si se justifica luarea lor in considerare in anumite conditii specifice de exploatare.

Cheltuielile de depozitare se includ in costul de productie atunci cand sunt necesare pentru a aduce stocurile in locul si in starea in care se gasesc.

Calculatia costurilor de productie ale stocurilor privind productia in curs de executie se efectueaza dupa metoda pe comenzi. Contabilitatea de gestiune asigura inregistrarea operatiilor privind colectarea si repartizarea cheltuielilor pe destinatii, precum si calcului costului de productie, de prelucrare al bunurilor obtinute, lucrarilor executate, serviciilor prestate, productiei in curs de executie, imobilizarilor in curs etc.

Valoarea produselor si serviciilor in curs de executie se determina prin inventarierea productiei neterminate la sfarsitul perioadei, prin metode tehnice de constatare a gradului de finalizare sau a stadiului de efectuare a operatiilor tehnologice si evaluarea acestora la costul de productie.

Inregistrarea in contabilitate a operatiunilor privind intrarile de stocuri :

1. Inregistrarea in contabilitate a stocurilor achizitionate pe baza facturilor de la furnizor si a documentelor care atesta intrarea in gestiune (nota de receptie si constatare de diferente):

301,302,303 = 401, 408

sau

3xx = %
401 – pret cumparare
446 – taxe nerecuperabile
401– ch. transport- manipulare

2. Inregistrarea cheltuielilor care nu sunt atribuibile stocurilor achizitionate :

6xx = 4xx

3. Inregistrarea stocurilor in curs de aprovizionare :

32x = 401

4. Evidențierea stocurilor trimise spre prelucrare la terti, pe baza urmatoarelor documente : aviz de insotire a marfii, proces – verbal de predare – primire, contracte :

351 = 30x - cu valoarea materialelor trimise spre prelucrare la terti
30x = %
351 - cu valoarea stocurilor trimise spre prelucrare
401 - cu valoarea stocurilor primite de la terti in urma prelucrarii

5. Evidențierea stocurilor constatate plus la inventar, primite cu titlu gratuit , pe baza urmatoarelor documente : proces – verbal de inventariere, liste de inventariere, process – verbal de receptie :

30x = 758

In cazul plusurilor de inventar constatate , se poate proceda fie la reducerea cheltuielilor fie la inregistrarea de venituri din exploatare , prin articolele contabile :

6xx = 30x
sau
30x = 7588

6. Evidențierea stocurilor rezultate din dezmembrarea imobilizatorilor corporale sau scoaterea din uz a altor stocuri :

$$30x = 758$$

7. Înregistrarea deseuriilor recuperabile obținute din procesul de producție, pe baza notei de predare :

$$346 = 711$$

- înregistrarea vânzărilor de deseuri, conform factură

$$4111 = 703$$

- înregistrarea taxei de mediu de 3% aferentă vânzărilor de deseuri :

$$635 = 447$$

$$447 = 4111$$

- descarcarea gestiunii deseuriilor vândute, pe baza-avizelor de expedite :

$$346 = 711$$

8. Înregistrarea produselor finite obținute în urma procesului de producție, pe baza notei de predare :

$$345 = 711 \quad - \quad \text{cu valoarea la pret de vânzare}$$

$$348 = 711 \quad - \quad \text{cu valoarea diferențelor de pret(favorabile și nefavorabile)}$$

9. Înregistrarea producției în curs de execuție :

- la sfârșitul lunii, la cost de producție :

$$331 = 711 \quad - \quad \text{cu valoarea produselor în curs de execuție, la sfârșitul lunii, în cost de producție}$$

$$332 = 712 \quad - \quad \text{cu valoarea lucrarilor și serviciilor în curs de execuție, la sfârșitul lunii}$$

- reluarea producției în curs de execuție, la începutul lunii :

$$711 = 331 \quad - \quad \text{cu valoarea produselor în curs de execuție, de la sfârșitul lunii precedente, în cost de producție}$$

$$712 = 332 \quad - \quad \text{cu valoarea lucrarilor și serviciilor în curs de execuție, de la sfârșitul lunii precedente, în cost de producție}$$

Recunoașterea stocurilor la ieșirea din gestiune

Costul stocurilor care nu sunt fungibile ori sunt destinate unor comenzi distincte, trebuie determinat prin identificarea specifică a costurilor individuale.

Costul stocurilor care sunt fungibile (bunuri de orice natură care nu se pot distinge în mod substantial unele de altele) se determină prin aplicarea metodei FIFO -primul intrat – primul ieșit.

Metoda FIFO presupune că bunurile ieșite din gestiune se evaluatează la costul de achiziție (sau de producție) al primei intrări. Pe măsură ce epuizarea lotului bunurilor ieșite din gestiune se evaluatează la costul de achiziție (sau de producție) al lotului următor, în ordine cronologică.

Inregistrarea în contabilitate a operațiunilor privind ieșirile de stocuri :

1. Inregistrarea scaderii din evidenta a materialelor consumate pe baza de bon de consum, fisa-limita, etc. :

$$601,602,603 = 301,302,303$$

2. Iesirea din gestiune a stocurilor de marfa, ambalaje, vandute :

$$\begin{array}{rcl} 60x & = & \% \\ & & 371 \\ & & 381 \end{array}$$

3. Descarcarea gestiunii produselor finite vandute :

$$\begin{array}{rcl} 711 & = & \% \\ & & 345 \\ & & 348 \end{array}$$

4. Iesirea din gestiune a stocurilor ca urmare a predarii cu titlu gratuit :

$$658 = 3xx$$

5. Inregistrarea stocurilor lipsa la inventar :

$$6xx = 3xx$$

Recunoasterea stocurilor la data bilantului

In situatiile financiare societatea prezinta stocurile la cea mai mica valoare dintre cost si valoarea realizabila neta. Societatea recunoaste pe cheltuiala exercitiului diminuarea valorii stocurilor pana la valoarea realizabila neta;
De exemplu :

a) stocul a fost avariat (depreciere ireversibila). Reducerea respectiva se include pe alte cheltuieli de exploatare

$$658 = 3xx$$

si daca aceste cheltuieli sunt imputabile :

$$\begin{array}{rcl} \% & = & 758 \\ & & 461 \\ & & 4282 \end{array}$$

b) stocul s-a uzat moral total sau parcial (depreciere ireversibila) sau perioada de garantie a stocurilor a expirat, fara a exista posibilitatea de valorificare a acestora. Reducerea se inregistreaza :

$$658 = 3xx$$

c) a scazut pretul de vanzare al stocurilor respective, deprecierea poate fi reversibila, reducerea se inregistreaza pe cheltuiala de exploatare privind ajustarile pentru deprecierea activelor circulante :

$$6814 = 39x$$

- societatea recunoaste pe venit reducerea diminuirii valorii stocurilor ca urmare a cresterii valorii realizabile nete

$$39x = 7814$$

Minimul dintre cost si valoarea realizabila neta este calculat de societate , element cu element, cu exceptia situatiilor in care evaluarea elementelor nu poate fi facuta in practica, iar elementele stocului sunt similare sau inrudite. La stabilirea valorii realizabile nete societatea efectueaza o analiza temeinica a circumstantelor in care se afla stocurile respective. Se iau in considerare conditiile de piata, scopul pentru care sunt destinate stocurile. Stabilirea valorii realizabile nete si a ajustarilor pentru deprecierea stocurilor se efectueaza in urma inventarierii anuale a patrimoniului, pe baza informatiilor furnizate de comisiile de inventariere.

CAPITOLUL VIII

POLITICI CONTABILE PRIVIND CREANTELE , DATORIILE

Datoriile

O datorie reprezinta o obligatie actuala a societatii ce decurge din evenimente trecute si prin decontarea careia se asteapta sa rezulte o iesire de resurse care incorporeaza beneficii economice. O datorie este recunoscuta in contabilitate si prezentata in bilant atunci cand este probabil ca o iesire de resurse purtatoare de beneficii economice va rezulta din lichidarea unei obligatii prezente si cand valoarea la care se va realiza aceasta decontare poate fi evaluate in mod credibil.

Datoriile societatii sunt :

- Bilantiere, reprezentand datorii pe termen scurt (care trebuie platita intr-o perioada de pana la un an) si datorii pe termen lung (care trebuie platita intr-o perioada de peste un an) ;
- Extrabilantiere, reprezentand angajamente asumate de societatea comerciala, respectiv angajamente care nu indeplinesc criteriile de recunoastere pentru a fi inregistrate in contabilitate la datorii.

Evaluarea la inventar a datoriilor societatii se face la valoarea lor probabila de plata.

Datoriile in valuta se inregistreaza in lei si in valuta la cursul de schimb valutar de la data tranzactiei.

Diferentele de curs valutar care apar cu ocazia decontarii datoriilor in valuta la cursuri diferite fata de cele la care au fost inregistrate initial pe parcursul lunii sau fata de cele la care sunt inregistrate in contabilitate sunt recunoscute in luna care apar, ca venituri sau cheltuieli din diferente de curs valutar.

Atunci cand datoria in valuta este decontata in decursul aceleiasi luni in care a survenit, intreaga diferența de curs valutar se recunoaste in acea luna. Atunci cand datoria in valuta este decontata intr-o luna ulterioara, diferența de curs valutar recunoscuta in fiecare luna, care intervine pana in luna decontarii, se determina tinand seama de modificarea cursurilor de schimb survenita in cursul fiecarei luni.

La finele fiecarei luni, datoriile in valuta se evaluateaza la cursul de schimb al pielei valutare, comunicat de Banca Nationala a Romaniei din ultima zi bancara a lunii . Diferentele de curs valutar se inregistreaza la venituri sau cheltuieli din diferente de curs valutar, dupa caz, articole contabile :

4xx	=	765	-	diferente favorabile
665	=	4xx	-	diferente nefavorabile

Datoriile negociate in lei, pentru care prin contractele incheiate intre parti se prevede facturarea sumelor de platit in functie de cursul unor valute, sunt recunoscute in luna care apar, la alte venituri sau cheltuieli financiare. Diferentele de pret rezultate se inregistreaza, la sfarsitul fiecarei luni, la alte venituri, respectiv alte cheltuieli financiare, dupa caz, articole contabile :

4xx	=	768	-	diferente favorabile
668	=	4xx	-	diferente nefavorabile

I.Datori pe termen scurt

1. Datoriile comerciale

Datoriile comerciale sunt cele rezultate ca urmare a cumpararilor de stocuri, avansuri incasate, precum si alte datoriile rezultate ca urmare a unor prevederi contractuale.

Datoriile catre furnizorii de bunuri si servicii, de la care pana la finele lunii nu s-au primit facturile, se evidențiază distinct, in contul 408 "Furnizori - facturi nesosite", pe baza documentelor care atesta primirea bunurilor, respectiv a serviciilor.

Sumele incasate in avans de la clientii societatii, pentru bunurile si serviciile care nu au fost inca livrate sau prestate, se evidențiază distinct in contabilitate.

Operatiunile privind cumpararile de bunuri si servicii efectuate pe baza efectelor comerciale se inregistreaza in contabilitate in conturile corespunzatoare de efecte de platit. Efectele comerciale trebuie sa indeplineasca conditiile de forma si de fond prevazute de legislatia in vigoare, fara de care validitatea lor poate sa fie contestata sau anulata.

Datoriile sunt recunoscute atunci cand tranzactiile si evenimentele se produc si nu pe măsură ce numerarul sau echivalentul său este incasat sau plătit

În contabilitatea furnizorilor se inregistrează operațiunile privind cumpărările de mărfuri și produse, serviciile prestate, precum și alte operații similare efectuate.

Datoriile către furnizorii de bunuri, respectiv prestatorii de servicii, de la care, până la finele lunii, nu s-au primit facturile se evidențiază distinct în contabilitate în contul 408 „Furnizori - facturi nesosite”, pe baza documentelor care atestă primirea bunurilor, respectiv a serviciilor.

În baza contabilității de angajamente, entitățile trebuie să evidențieze în contabilitate toate cheltuielile și datorile rezultante ca urmare a unor prevederi legale sau contractuale.

În conturile de furnizori se evidențiază distinct datorile din penalități stabilite conform clauzelor contractuale, despăgubiri datorate pentru contracte întrerupte înainte de termen și alte elemente de natură similară.

Achitare avans către furnizorii de bunuri și servicii:

înregistrarea facturii de avans:

% = 401 Furnizori
409 Furnizori – debitori /

4426 TVA deductibilă

plată avansului:

401 Furnizori = 5121/5311 Conturi în lei la bănci/ Casa în lei

înregistrare factură finală privind achiziția de bunuri și servicii:

% = 401 Furnizori
3xx, 6xx
4426 TVA deductibilă

regularizare avans plătit:

409 Furnizori -debitori = 401 Furnizori (operatiune în rosu)

Achiziții de bunuri sau servicii pe bază de factură, bon fiscal:

% = 401 Furnizori
3xx, 6xx
4426 TVA deductibilă

Achiziții de bunuri sau servicii pentru care nu s-a primit factură:

% = 408 Furnizori – facturi nesosite
3xx, 6xx
4428 TVA neexigibilă

Primirea facturii:

408 Furnizori– facturi nesosite = 401 Furnizori

Despăgubiri, amenzi și penalități:

658 Alte cheltuieli de exploatare = 401 Furnizori

Diferențele nefavorabile din evaluarea datorilor în valută sau în lei în funcție de cursul unei valute:

665/668 Cheltuieli din diferențe de curs valutar/Alte cheltuieli financiare = 401/404/462/408 Furnizori

Diferențele favorabile din evaluarea datorilor în valută sau în lei în funcție de cursul unei valute:

401/404/408/462 Furnizori = 765/768 Venituri din diferențe de curs valutar/Alte venituri financiare

Achitarea datorilor:

401/404/462 Furnizori/Furnizori de imobilizări/creditori diversi = 512, 531, 541, 542

Plata prin alte instrumente de plată acceptate (cec, bilet la ordin, cambie):

401/404/462 Furnizori/Furnizori de imobilizări/creditori diversi = 403 Efecte de plătit

Plata prin produse proprii:

401 Furnizori = 345 Produse finite

Datorii prescrise, scutite sau anulate:

401/404/462 Furnizori/Furnizori de imobilizări/creditori diversi = 758 Alte venituri din exploatare

Reduceri financiare primite:

401/404 Furnizori/Furnizori de imobilizări = 767 Venituri din sconturi obținute

Reduceri comerciale primite ulterior facturării:

401/404 Furnizori/Furnizori de imobilizări = 609 Reduceri comerciale primite2

Prescrierea datorilor

Decizia administratorului

Scoaterea din evidență a datorilor prescrise se poate face, după efectuarea tuturor demersurilor legale pentru decontarea acestora, în urma inventarierii elementelor de activ și de pasiv. Pe baza propunerilor comisiei de inventariere administratorul, cu avizul conducătorului compartimentului finanțiar-contabil și al conducătorului compartimentului juridic poate decide scaderea din evidență a datorilor prescrise.

Datorii in relatie cu personalul

Contabilitatea datorilor privind personalului societății se referă la drepturile salariale, sporurile, adaosurile, premiile, indemnizațiile, pentru conchedile de odihnă și cele pentru incapacitate temporara de munca, platite din fondul de salarii, primele privind participarea salariailor la profit, acordate potrivit legii, alte drepturi în bani / în natură.

Retinerile din salarii pentru cumpărari cu plata în rate, chirii sau alte obligații ale salariailor, datorate terților (popriri, pensii alimentare și altele), se efectuează numai în baza unor titluri executorii sau ca urmare a unor relații contractuale.

In relatie cu salariile se calculează contribuțiile la aigurări sociale și protecția socială.

1. Inregistrarea salariilor și a altor drepturi cuvenite angajatilor societății :

641 = 421

2. Inregistrarea retinerilor din salarii/ ajutoare materiale acordate :

421,423 = %
425
431
437
4282
444
427
4281
4111

3.inregistrarea salariilor neridicate :

421 = 426

4.Inregistrarea indemnizațiilor pentru incapacitate temporara de munca, pentru prevenirea imbolnavirilor, pentru maternitate, pentru îngrijirea copilului bolnav, de risc maternal, acordate potrivit legii precum și a altor ajutoare materiale acordate angajatilor conform CCM:

% = 423
4382
6588.50

5.Inregistrarea Contribuției Asiguratorii de Munca

646 = 436

6.Inregistrarea versamintelor aferente persoanelor cu handicap neîncadrate

635 = 447

3. Datorii privind impozitele si taxele

In cadrul decontarilor cu bugetul statului si fondurile speciale sunt cuprinse : impozitul pe profit, taxa pe valoarea adaugata, impozitul pe venituri de natura salariilor, alte impozite, taxe si versaminte assimilate.

1. Inregistrarea impozitului pe profit datorat, pe baza declaratiei privind impozitul pe profit :

691 = 4411

2.Inregistrarea TVA in cazul taxarii inverse

4426 = 4427

3.Inregistrarea proratei din TVA deductibila devenita nedeductibila :

635 = 4426

4.Inregistrarea TVA aferente cheltuielilor cu deductibilitate limitata la calculul impozitului pe profit, conform reglementarilor legale :

635 = 4427

5.Inregistrarea TVA colectate, aferente operatiunilor care sunt assimilate livrarilor de bunuri si prestarilor de servicii, taxable potrivit legii

% = 4427
428
461
635

6.Inregistrarea TVA de plata datorate bugetului de stat conform decontului TVA :

4427 = 4423

7.Inregistrarea TVA de recuperat de la bugetul de stat, conform decontului TVA:

4424 = 4426

8.Inregistrarea compensarii TVA deplata aferenta perioadei curente cu TVA de recuperat din perioadele fiscale precedente :

4423 = 4424

9.Inregistrarea impozitului pe venituri de natura salariilor, retinut din drepturile banesti cuvenite personalului si colaboratorilor societatii :

421,423,424,401= 444

10.Inregistrarea altor impozite si taxe datorate (impozit pe cladiri, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru folosirea terenurilor proprietate de stat, etc.):

635 = 446

11.Inregistrarea impozitului pe dividende :

457 = 446

12. Inregistrarea taxelor vamale aferente aprovizionarilor din import :

2xx,3xx= 446

13. Inregistrarea impozitelor retinute nerezidentilor, datorate conform prevederilor legale :

401,404= 446

14. Inregistrarea datoriilor si varsamintelor de efectuat catre alte organism publice, reprezentand fonduri speciale, conform prevederilor legale :

635 = 447

15. Inregistrarea despagubirilor, amenzilor si penalitatilor datorate bugetului statului :

6581 = 4481

4. Datorii in relatie cu grupul si actionarii

Vizeaza operatiuni privind capitalul social, dividendele cuvenite acestora si alte decontari. Dividendele cuvenite actionarilor, propuse sau declarate dupa data bilantului, nu sunt recunoscute in bilant.

1. Inregistrarea dobanzilor datorate pentru creditele primite de la societatile din grup :

666 = 451

2. Inregistrarea sumelor lasate temporar la dispozitia entitatii de catre actionari

5121 = 455

3. Inregistrarea dividendelor datorate actionarilor din profitul realizat in situatiile financiare precedente, conform hotarrii AGA.

117 = 457

4. Inregistrarea impozitului pe dividende, retinut actionarilor si datorat bugetului de stat :

457 = 446

5. Datorii in relatie cu creditorii diversi

1. Inregistrarea sumelor incasate si necuvenite

512,531 = 462

2. Inregistrarea sumelor datorate tertilor reprezentand despagubiri, altele decat cele care rezulta din contractele comerciale :

6581 = 462

3. Inregistrarea subventiilor aferente activelor sau veniturilor, de restituit :

475 = 462

4. Inregistrarea sconturilor obtinute de la creditorii :

462 = 767

II Datorii pe termen lung

Cuprind imprumuturi din emisiunea de obligatiuni, credite bancare pe termen lung si mediu, obligatii privind leasingul financiar , alte imprumuturi si datorii asimilate, precum si dobanzile aferente acestora.

Documente utilizate : contracte de credite, contracte comerciale, prospect de emisiune, extrase de cont, note contabile.

NOTA : Societatea nu are in evidenta datorii pe termen lung la data elaborarii politicilor contabile.

1. Imprumuturi din emisiunea de obligatiuni

1. Inregistrarea emisiunii de obligatiuni, cu prime de rambursare a acestora :

$$\begin{array}{l} \% = 161 \\ 461 \\ 169 \end{array}$$

2. Amortizarea primelor de emisiune :

$$6868 = 169$$

3. Incasarea valorii obligatiunilor emise :

$$512 = 461$$

4. Inregistrarea operatiunii de rascumparare a obligatiunilor :

$$505 = 512$$

5. Inregistrarea operatiunii de rascumparare a obligatiunilor emise :

$$161 = 505$$

6. Inregistrarea dobanzilor datorate aferente obligatiunilor :

$$666 = 1681$$

7. Inregistrarea rambursarii imprumutului din emisiunea de obligatiuni, cand exista diferente de curs valutar :

$$\begin{array}{l} 161 = \% \\ 512 \\ 765 \end{array}$$

2. Creditele bancare pe termen lung

1. Primirea creditelor pe termen lung in cont disponibil :

$$512 = 162$$

2. Rambursarea la scadenta ;

$$162 = 512$$

3. Inregistrarea obligatiei de plata a dobanzii :

$$666 = 1682$$

3. Alte imprumuturi si datorii asimilate

1. Inregistrarea garantilor retinute furnizorilor, conform contractelor :

$$401,404 = 167$$

Inregistrarea in contabilitate a operatiunilor aferente contractelor de leasing

Inregistrările au la bază prevederile contractelor de leasing încheiate cu locatorul, anexele, graficul de rambursare. Inregistrarea ratelor se face pe baza facturilor aferente primite.

Înregistrarea facturilor pentru taxe și cheltuieli încorporabile în valoarea activului, dacă se facturează anterior primirii bunului:

223	=	
Instalații tehnice, mijloace de transport, animale și plantații în curs de aprovizionare		404 Furnizori de imobilizări

Înregistrarea comisionului de administrare:

%	=	401
628		Furnizori
Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți		suma aferentă lunii curente
471		suma aferentă perioadelor viitoare

Cheltuieli înregistrate în avans

Înregistrarea recepției mijlocului fix și a datoriei aferentă leasingului:

21x	=	167
Imobilizări corporale		Alte împrumuturi și datorii assimilate

Înregistrarea cheltuielilor încorporabile:

21x	=	223
Imobilizări corporale		Instalații tehnice, mijloace de transport, animale și plantații în curs de aprovizionare

Înregistrarea facturii de la locator:

%	=	404
167		Furnizori de imobilizări
Alte împrumuturi și datorii assimilate		
666		
Cheltuieli privind dobânzile		
4426		
TVA colectată aferentă ratei de capital		

Locatarul înregistrează lunar amortizarea mijlocului fix achiziționat. Amortizarea se determină în funcție de durata de viață determinată pentru imobilizare:

6811	=	281
Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor		Amortizări privind imobilizările corporale

Leasing operational

Încadrarea unui contract fie în categoria leasing finanțier fie leasing operational, se face cu respectarea definițiilor prevazute de Codul Fiscal (Legea 227/2015) art. 7.

Contractul de leasing operational este orice contract de leasing încheiat între locator și locatar, care transferă locatarului riscurile și beneficiile dreptului de proprietate, mai puțin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, și care nu îndeplinește niciuna dintre condițiile prevăzute la pct. 7 lit. b) – e); riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală există atunci când opțiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului.

Înregistrare extracontabilă a ratelor de leasing viitoare:

Debit 8036 Redevante, locații de gestiune, chirii și alte datorii assimilate

Înregistrarea facturii reprezentând rata lunara:

612	=	401
“Cheltuieli cu redervative, locațiile de gestiune și chirii”		“ Furnizori”

Diminuarea soldului contului extracontabil:

Credit 8036 Redevante, locații de gestiune, chirii și alte datorii assimilate

Plata facturii:

401 “Furnizori”	=	5121 “Conturi la banchi în lei”
-----------------	---	---------------------------------

Celealte rate se inregistreaza la fel, pana la finalul contractului.

III. Datorii contingente

Societatea nu contabilizeaza datoriiile contingente, ci doar le prezinta in notele explicative. Acestea nu sunt recunoscute ca datorii in bilant deoarece fie nu sunt determinate de obligatii curente, fie sunt determinate de obligatii curente dar nu sunt indeplinite criteriile de recunoastere.

Creante.

Creantele societatii comerciale rezulta din relatia cu clientii, debitorii, personalul acesteia, din subventii sau sume asimilate, avansuri platite furnizorilor. De asemenea, pot fi prezentate in contabilitate si creante in legatura cu bugetul statului.

Creantele in valuta se inregistreaza in lei si in valuta, la cursul de schimb valutar la data tranzactiei.

Diferentele de curs valutar care apar cu ocazia decontarii creantelor in valuta la cursuri diferite de cele la care au fost inregistrate initial pe parcursul lunii sau fata de cele la care sunt inregistrate in contabilitate sunt recunoscute in luna in care apar, ca venituri sau cheltuieli din diferente de curs valutar.

Atunci cand creanta in valuta este decontata in decursul acelasi lunii in care a survenit, intreaga diferența de curs este recunoscuta in acea luna. Atunci cand creanta in valuta este decontata intr-o luna ulterioara, diferența de curs valutar recunoscuta in fiecare luna, care intervine pana in luna decontarii, se determina tinand seama de modificarea cursurilor de schimb survenita in cursul fiecarei luni.

La finele fiecarei luni, creantele in valuta se evaluateaza la cursul de schimb al pielei valutare, comunicat de Banca Nationala a Romaniei din ultima zi bancara a lunii. Diferentele de curs valutar rezultate din evaluarea creantelor in valuta se inregistreaza la venituri sau cheltuieli din diferente de curs valutar, dupa caz, articole contabile:

4xx	=	765	diferente favorabile
665	=	4xx	diferente nefavorabile

Creantele interne negociate in lei, pentru care prin contractele incheiate intre parti se prevede facturarea sumelor de incasat in functie de cursul unor valute, sunt recunoscute in contabilitate in luna in care apar. Diferentele de pret rezultate se inregistreaza, la sfarsitul fiecarei luni, la alte venituri, respectiv alte cheltuieli financiare, dupa caz, articole contabile:

4xx	=	768	diferente favorabile
668	=	4xx	diferente nefavorabile

Scaderea din evidenta a creantelor ale caror termene de incasare sunt prescrise se efectueaza dupa ce societatea comerciala obtine documente care demonstreaza ca au fost intreprinse toate demersurile legale pentru decontarea acestora, cu aprobatia Consiliului de administratie. Creantele scoase din evidenta se inregistreaza in contul 8034 "Debitori scosi din active, urmariti in continuare".

1.Creantele comerciale

Creantele in lei se inregistreaza la valoarea nominala, articole contabile :

4111	=	701, 703, 704, 705, 706, 707,
------	---	-------------------------------

Creantele fata de clientii pentru care, pana la finele lunii nu au fost intocmiti facturile se evidențiaza distinct in contabilitate in contul 418 :

418	=	7xx
-----	---	-----

Avansurile facturate furnizorilor se evidențiaza in conturi distincte, in baza facturilor de avans :

409	=	401
-----	---	-----

Creantele incerte se inregistreaza distinct in contabilitate (contul 4118 "Clienti incerti sau in litigiu" sau in conturi analitice ale conturilor de creante, pentru alte creante decat clientii).

4118	=	4111
------	---	------

Creantele sunt prezentate în situațiile financiare la valoarea netă, corectată cu valoarea ajustarilor constituite pentru clientii incerti. Ajustările constitutive pentru **creantele incerte** sunt ajustări de depreciere, consecinta a principiului prudentei și se constituie cu ocazia inventarierii, în scopul punerii de acord a datelor din contabilitate cu rezultatele inventarierii. În scopul prezentării în situațiile financiare anuale, creantele se evaluatează la valoarea probabilă de incasat, la stabilirea careia se tine cont de datele furnizate de comisia de inventariere.

Inregistrarea ajustarilor pentru deprecierea creantelor comerciale :

$$6814 = 491$$

Inregistrarea diminuării sau ajustarilor pentru depreciere constituite anterior :

$$491 = 7814$$

Inregistrarea scaderii din evidența a creantelor comerciale, ca urmare a imposibilității incasării lor, în baza documentației aprobate de consiliul de administrație (creante prescrise sau în litigiu) :

$$654 = 4118$$

Inregistrarea creantelor comerciale reactivate :

$$4111 = 754$$

Scoaterea din evidența a creantelor are loc ca urmare a incasării lor sau a cedării către o terță parte.

Inregistrarea incasării creantelor comerciale :

$$5121, 531 = 4111$$

Decontarea avansurilor incasate de la client :

4111	=	%
		419
		4427

Pentru deseurile pentru care se datorează fond de mediu 3%, se incasează de la parteneri mai puțin valoarea acesteia și se va inregistra cheftuala:

$$635 = 4111$$

Inregistrarea cec - urilor și efectelor comerciale acceptate de clienti :

$$511,413 = 4111$$

Creantele curente pot fi scăzute din evidență și prin compensare reciprocă între terți a creantelor și datorilor, cu respectarea prevederilor legale.

Cesiunea creanțelor:

Creanțele preluate prin cessionare se evidențiază în contabilitate la costul de achiziție. Valoarea nominală a creanțelor astfel preluate se evidențiază în afara bilanțului.

%	=	411	valoarea nominală
461		Clienți	valoarea negociată de încasat de la cessionar
Debitori diversi			
654			diferență: Valoare nominală – valoare de încasat
Pierderi din creanțe și debitori diversi			

În cazul în care cessionarul recuperează de la debitorul preluat o sumă mai mare decât costul de achiziție al creanței față de acesta, diferența dintre suma încasată și costul de achiziție se înregistrează la venituri la data încasării.

Încasarea unei sume mai mari decât valoarea nominală:

5121 =	%
Conturi la bănci în lei	461
	Debitori diversi

Alte venituri din exploatare

În notele explicative la situațiile financiare anuale se prezintă informații aferente creanțelor preluate prin cessionare, astfel:

- modificările valorii creanțelor evidențiate în conturi bilanțiere;
- modificările valorii creanțelor evidențiate în conturi în afara bilanțului.

În notele explicative la situațiile financiare anuale se prezintă informații aferente creanțelor preluate prin cessionare, referitoare la costul de achiziție și valoarea nominală a creanțelor preluate, încasate, cedate terților, trecute pe cheftuieli, precum și soldul creanțelor la sfârșitul exercițiului finanțier.

2. Creante in relatie cu personalul angajat

Creantele in relatie cu personalul angajat provin din avansuri acordate in contul salariilor si din alte creante – avansuri de trezorerie nejustificate, salarii, sporuri sau adaosuri necuvenite, valoarea chiriilor datorate, valoarea imputatiilor pentru pagube materiale, amenzi si penalitati datorate.

Tratamente contabile :

1. Inregistrarea avansurilor acordate personalului, pe baza listei de avans chenzinal :

$$425 = 531,5121$$

2. Inregistrarea altor creante in legatura cu personalul :

4282	=	706	chirii datorate
5322			bilete de tratament si odihna acordate personalului
542			avansuri de trezorerie acordate si nejustificate
758			salarii, sporuri si alte drepturi de personal acordate nejustificate personalului care se recupereaza de la salariatii

3. Inregistrarea creanțelor in relatie cu personalul , care nu se mai incaseaza (prescrise) si se scad din evidenta in baza documentelor aprobatelor :

$$654 = 4282$$

3. Creante in relatie cu bugetul statului si alte institutii ale statului

Astfel de creante pot aparea, de regula, ca urmare a efectuarii unor varsaminte catre institutiile statului, peste sumele datorate, referindu-se la : TVA, impozit pe profit, impozitul pe venituri de natura salariilor, alte impozite, taxe si varsaminte asimilate.

4. Subvenții

Creantele aferente subvențiilor pot fi in legatura cu finantatorii, pentru sume nerambursabile, pentru sume pe care societatea le primeste de la bugetul statului, din fonduri comunitare sau din alte surse.

În cadrul subvențiilor se reflectă distinct:

- subvențiile guvernamentale;
- împrumuturile nerambursabile cu caracter de subvenții;
- alte sume primite cu caracter de subvenții.

Subvențiile guvernamentale sunt uneori denumite în alte moduri, cum ar fi subsidii, alocații, prime sau transferuri.

Recunoaștere

Subvențiile se recunosc la valoarea aprobată a acestora.

Subvențiile primite sub forma activelor nemonetare se recunosc la valoarea justă.

Subvențiile guvernamentale, inclusiv subvențiile nemonetare la valoarea justă, nu trebuie recunoscute până când nu există suficientă siguranță că:

- vor fi respectate condițiile impuse de acordarea lor; și
- subvențiile vor fi primite.

Doar primirea unei subvenții nu furnizează ea însăși dovezi concluzante că toate condițiile atașate acordării subvenției au fost sau vor fi îndeplinite.

Contabilitatea proiectelor finanțate din subvenții se ține distinct, pe fiecare proiect, sursă de finanțare, potrivit contractelor încheiate, fără a se întocmi situații financiare anuale distincte pentru fiecare asemenea proiect.

Pentru asigurarea corelării cheltuielilor finanțate din subvenții cu veniturile aferente se procedează astfel:

a) din punct de vedere al contului de profit și pierdere:

- în cursul fiecărei luni se evidențiază cheltuielile după natura lor;
- la sfârșitul lunii se evidențiază la venituri subvențiile corespunzătoare cheltuielilor efectuate;

b) din punct de vedere al bilanțului:

- creația din subvenții se recunoaște în corespondență cu veniturile din subvenții, dacă au fost efectuate cheltuielile suportate din aceste subvenții, sau pe seama veniturilor amânate, dacă aceste cheltuieli nu au fost efectuate încă;
- periodic, odată cu cererea de rambursare a contravalorii cheltuielilor suportate sau pe baza altor documente prin care se stabilesc și aproba sumele cuvenite, se procedează la regularizarea sumelor înregistrate drept creață din subvenții.

Subvențiile pentru active, inclusiv subvențiile nemonetare la valoarea justă, se înregistrează ca subvenții pentru investiții și se recunosc în bilanț ca venit amânat.

Venitul amânat se înregistrează în contul de profit și pierdere pe măsura înregistrării cheltuielilor cu amortizarea sau la casarea ori cedarea activelor.

Restituirea unei subvenții referitoare la un activ se înregistrează prin reducerea soldului venitului amânat cu suma rambursabilă.

Subvențiile legate de activele amortizabile sunt recunoscute de regulă în contul de profit și pierdere pe parcursul perioadelor, și în proporția în care amortizarea acestor active este recunoscută.

Subvențiile aferente veniturilor

Subvențiile aferente veniturilor se recunosc, pe o bază sistematică, drept venituri ale perioadelor corespunzătoare cheltuielilor aferente pe care aceste subvenții urmează să le compenseze.

În cazul în care într-o perioadă se încasează subvenții aferente unor cheltuieli care nu au fost încă efectuate, subvențiile primite nu reprezintă venituri ale acelei perioade curente.

Acestea se recunosc în contabilitate ca venit în avans și se reiau în contul de profit și pierdere pe măsura efectuării cheltuielilor pe care le compensează.

Restituirea unei subvenții aferente veniturilor se efectuează prin reducerea veniturilor amânate.

Dacă suma rambursată depășește venitul amânat sau dacă nu există un asemenea venit, surplusul, respectiv valoarea integrală restituită, se recunoaște imediat ca o cheltuială.

Subvențiile acordate pentru acoperirea anumitor cheltuieli sunt recunoscute la venituri în aceeași perioadă ca și cheltuiala aferentă.

O subvenție guvernamentală care urmează a fi primită drept compensație pentru cheltuieli sau pierderi deja suportate sau în sensul acordării unui ajutor finanțiar imediat entității, fără a exista costuri viitoare aferente, trebuie recunoscută în contul de profit și pierdere în perioada în care îndeplinește condițiile să fie recunoscută drept creață.

O subvenție guvernamentală reprezintă o creață pentru societate în situația în care compensează cheltuieli sau pierderi suportate într-o perioadă precedentă. O astfel de subvenție este recunoscută în contul de profit și pierdere al perioadei în care devine creață.

În notele explicative se prezintă informații referitoare la:

- subvențiile primite, destinația acestora și elementele care justifică îndeplinirea condițiilor necesare pentru acordarea subvențiilor;
- condițiile care nu au fost îndeplinite în legătură cu subvențiile guvernamentale și obligațiile ce derivă din neîndeplinirea acestora.

1. Subvenții pentru active

-înregistrarea dreptului de a primi subvenții pentru active :

$$445 = 475$$

-incasarea sumelor reprezentând subvenții :

$$5121 = 445$$

-achiziția imobilizarilor corporale

$$211, 212, 213, 214 = 404$$

-amortizarea imobilizarilor corporale

$$681 = 281$$

In cazul activelor neamortizabile (terenurile), subvenția se trece la venituri curente pe masura ce se indeplinește condițiile ce i-au fost impuse societății pentru a beneficia de subvenția respectivă.

-trecerea la venituri a subvenției, proporțional cu amortizarea calculată, în cazul activelor amortizabile :

$$475 = 7584$$

-restituirea subvențiilor pentru active, în cazul în care există subvenții incasate și neutilizate sau în cazul în care se constată de către organele de control nerespectarea destinației acestora :

$$\% = 5121$$

475 soldul contului 475

658 diferența dintre suma de restituit și soldul contului 475

2. subvenție primită pentru angajare someri în varsta de peste 45 de ani, conform art. 85, legea nr. 76/2002 :

$$445 = 741$$

$$5121 = 445$$

3. Subvenții pentru salarii – conform legislației specifice privind industria de apărare :

-înregistrare subvenție de primit

$$445 = 7419$$

-înregistrare incasare subvenție :

$$512 = 445$$

-înregistrare fond salarii suportat din subvenție :

$$641 = 421$$

-înregistrare contribuții angajator aferente fond salarii suportat din subvenție :

$$646 = 436$$

-înregistrare retineri din salarii aferente drepturilor :

$$421 = 431,444,427,425$$

5. Alte creante

Creantele societății fata de alii terți decât personalul propriu, clienți și furnizori, se înregistrează în contul de debitori diversi.

- Înregistrarea veniturilor din vânzarea imobilizarilor corporale și necorporale, în baza facturilor de vânzare sau a avizelor de insotire :

$$461 = 7583$$

- Înregistrarea veniturilor din cedarea imobilzarilor financiare în baza contractelor sau a altor documente juridice care atestă transferul acestora :

$$461 = 7641$$

- Înregistrarea valorii titlurilor pe termen scurt cedate

461 = 501,506,508,7642

- Inregistrarea despagubirilor si penalitatilor datorate de terți, a pagubelor, a lipsurilor de inventar, sau a deteriorarilor imputate terților :

461 = 7581

6. Plati in avans si sume in curs de clarificare

Cheftuielile efectuate in cursul exercitiului, dar care sunt aferente unui exercitiu financiar ulterior trebuie prezentate sub titlul "Cheftuieli inregistrate in avans". In contul 471 pot fi inregistrate sumele reprezentand abonamente, chirii, asigurari de bunuri si personae aferente exercitiului financiar urmator, etc

-inregistrarea sumelor platite in avans :

471 = 401

-inregistrarea repartizarii in perioadele/exercitiile financiare ulterioare a cheftuielilor inregistrate in avans, in conturi de cheftuieli, dupa natura lor :

6xx = 471

Operatiunile care nu pot fi inregistrate direct in conturile corespunzatoare, pentru ca sunt necesare clarificari ulterioare, se inregistreaza, provizoriu, in contul 473 "Decontari din operatii in curs de clarificare". Aceste sume trebuie clarificate in termen de 3 luni de la data constatatii.

Datorii si active contingente

Acste elemente se contabilizeaza in conturi in afara bilantului , fiind prezentate detalii in notele la situatiile financiare, pentru ca utilizatorii de situatii financiare sa dispona de toate informatiile necesare luarii unor decizii fundamentale economice. Datoriile contingente pot evolua, dupa caz, in provizioane sau elemente de datorii. Activele contingente pot evolua in active certe.

CAPITOLUL IX INVESTITII PE TERMEN SCURT

In categoria investitiilor pe termen scurt se cuprind actiunile cumparate pentru a fi revandute intr-o perioada mai mica de un an, obligatiuni emise si rascumparate, obligatiuni si alte valori mobiliare cumparate in vederea realizarii unui profit pe termen scurt, depozite bancare pe termen scurt.

NOTA : la data elaborarii politicilor contabile societatea nu are in evidenta investitii pe termen scurt

1. Achizitionarea de titluri de plasament pe termen scurt, la cost de achizitie :

5xx = 509

2. Inregistrarea depozitelor bancare pe termen scurt, la cursul de schimb BNR la data operatiunii de constituire :

508 = 5121

3.Inregistrarea ajustarilor pentru pierderea de valoare a titlurilor pe termen scurt, la sfarsitul exercitiului:

6864 = 59x

4.Inregistrarea vanzarii investitiilor financiare pe termen scurt, in situatia obtinerii unui castig financiar, respectiv a inregistrarii unei pierderi financiare :

461 = %
50x
7642

% = 50x
461
6642

5. Evaluarea actiunilor si a altor investitii financiare pe termen scurt la sfarsitul exercitiului in vederea prezentarii in bilant :

a) inregistrarea diferenței intre valoarea de inregistrare si valoarea de cotatie din ultima zi de tranzactionare, in cazul titlurilor admise la tranzactionare pe o piata reglementata :

- Diferenta pozitiva :

5xx = 768

- Diferenta negativa :

668 = 5xx

b)titluri neadmise la tranzactionare pe o piata reglementata

- Plusul de valoare nu se inregistreaza
- Pentru pierderea de valoare se inregistreaza ajustari pe seama cheltuielilor :

686 = 5xx

CAPITOLUL X CASA SI CONTURI LA BANCI INSTRUMENTE FINANCIARE DERIVATE

Casa si conturi la banci

Includ numerar, valori de incasat (cecuri, si efecte comerciale depuse la banci), disponibilitatile in lei si in valuta, cecurile companiei, depozitele bancare pe termen scurt – de cel mult 3 luni, precum si dobanzile aferente disponibilitatilor si creditelor acordate de banci in conturile curente.

Contabilitatea disponibilitatilor aflate in banci/casierie si a miscarii acestora, ca urmare a incasarilor si platilor efectuate, se tine distinct in lei si valuta.

Operatiunile privind incasarile si platile in valuta se inregistreaza in contabilitate la cursul valutar, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, de la data efectuarii operatiunii.

Operatiunile de vanzare-cumparare de valuta, inclusiv cele derulate in cadrul contractelor cu decontare la termen, se inregistreaza in contabilitate la cursul utilizat de banca comerciala la care se efectueaza licitatia cu valuta, fara ca acestea sa genereze in contabilitate diferente de curs valutar.

La finele fiecarei luni, disponibilitatile in valuta si alte valori de trezorerie, cum sunt titluri de stat in valuta, acreditive si depozite in valuta se evalueaza la cursul de schimb al pietei valutare, comunicat de Banca Nationala a Romaniei din ultima zi bancara a lunii . Diferentele de curs inregistrate se recunosc in contabilitate la venituri sau cheltuieli din diferente de curs valutar, dupa caz.

In vederea achitarii unor obligatii fata de furnizori, societatea poate solicita deschiderea de acreditive, in lei sau in valuta , in favoarea acestora.

Sumele in numerar, puse la dispozitia slariatilor sau a tertilor, in vederea efectuarii unor plati in favoarea entitatii, se inregistreaza distinct in contabilitate (contul 542 "Avansuri de trezorerie", respectiv 461 "Debitori diversi"). La sfarsitul exercitiului, sumele reprezentand avansuri de trezorerie, acordate si nedecontate, se inregistreaza in contul de debitori diversi (cont 461) sau ca o creanta asupra personalului (cont 4282)

In contul de viramente interne se inregistreaza transferurile de disponibilitati banesti intre conturile la banci si caseria societatii comerciale.

1. Evidențierea valorilor de incasat primite de la clienti :

511 = 411,413

2.Evidențierea cecurilor si a efectelor comerciale incasate :

512 = 511

3.Inregistrarea sumelor incasate prin conturi curente la banchi :

512 = 411,445,162,519,455,267,461,766,518, etc.

4.Inregistrarea platilor prin conturi curente la banchi :

518,401,462,etc = 512

5.Inregistrarea acreditivelor deschise la dispozitia tertilor :

541 = 581

si a sumelor platite din contul de acreditive :

401,404= 541

6.Inregistrarea incasarilor prin casa :

531 = 411,70x,4282,542,461,etc.

7.Inregistrarea operatiunilor de plati efectuate prin casa :

401,404,42x,61x,62x,45x,471 = 531

8.Evidențierea avansurilor de trezorerie :

- acordare avansuri :

542 = 531

9.Inregistrarea justificarii avansurilor de trezorerie cu documente de achizitie :

3xx,6xx = 542

10.Inregistrarea altor valori (timbre fiscale si postale)

532 = 401,531,542

11. Inregistrarea diferențelor de curs valutar aferente disponibilitătilor în valută :

- diferențe favorabile :

5xx = 765

-diferente nefavorabile :

665 = 5xx

Instrumente financiare derivate

Din aceasta categorie fac parte : contracte ferme de schimb la termen (FORWARD), contractele SWAP de valute, contractele FUTURES si instrumentele conditionale (optiunile cumparate sau vandute).

NOTA : La data elaborarii politicilor contabili societatea nu are in evidenta instrumente financiare derivate.

CAPITOLUL XI VENITURI SI CHELTUIELLI

1.VENITURI

Societatea recunoaste veniturile in conformitate cu prevederile legale, respectiv veniturile sunt recunoscute numai atunci cand este probabil ca beneficiile economice asociate tranzactiei sa intre in societate.

De asemenea, la recunosterea veniturilor societatea respecta prevederile art. 19, alin (2), pct. a) din Ord. 1802/2014
"Veniturile constituie cresteri ale beneficiilor economice inregistrate pe parcursul perioadei contabile sub forma de intrari sau

cresteri ale activelor sau reduceri ale datoriilor, care se concretizeaza in cresteri ale capitalului propriu, altele decat cele rezultate din contributii ale actionarilor".

Prin urmare, politica de recunoastere a veniturilor adoptata de societate este :

-**recunoasterea veniturilor rezultante in urma intrarii sau maririi valorii activelor**

Exemplu :

-venituri din vanzari de bunuri, prestari de servicii

411 = 701,704,707,708

461 = 758

-intrari de bunuri cu titlu gratuit

3xx = 758

-marirea valorii unui activ depreciat anterior, prin reluarea ajustarii pentru depreciere constituie

391 = 7814

etc.

-**recunoasterea veniturilor rezultante in urma diminuarii obligatiilor :**

Exemplu :

-venituri din reluarea sau diminuarea provizioanelor pentru litigii

1512 = 7812

-prescrierea sau anularea unor datorii

401 = 758

Venitul include doar fluxurile brute de beneficii economice primite sau de primit de catre societate in nume propriu.

Societatea recunoaste la venituri numai sumele colectate in nume propriu.

Sumele colectate in numele unor terți parti se evidențiază în conturi de datorii, și – înregistrează în contabilitate, astfel

411 = %
704
401,462
4427

Societatea recunoaste și înregistrează veniturile pe baza contabilității de angajamente, astfel :

a) Vanzarea de marfuri – venitul se recunoaste la momentul livrării bunurilor, pe baza facturii întocmite :

411 = 707

-incasarea ulterioara :

5121 = 411

b) Vanzarea produselor finite, pe baza facturii :

4111 = 701

c) Recunoasterea venitului pe baza facturii emise sau în cazul în care nu s-au întocmit documentele de vânzare :

418 = 704,701,707....

Societatea evaluează veniturile la valoarea justă a mijlocului de plată primit sau de primit.

In momentul in care bunurile sunt vandute sau se presteaza servicii in schimbul unor bunuri, sau servicii ce nu sunt similare, este privit ca fiind o tranzactie ce genereaza venit.

Venitul este evaluat la valoarea justă a bunurilor sau serviciilor primite, ajustat cu orice sume transferate in numerar sau echivalente de numerar.

Societatea recunoaste schimbul de bunuri si servicii ca tranzactii separate, legislatia nationala nu permite schimbul de bunuri fara documente justificative. Schimbul de bunuri este reflectat ca o vanzare si cumparare simultana.

Reflectarea in contabilitate, pe baza facturii:

La prestatator

-prestarea serviciului sau vanzarea marfurilor, produselor

411	=	%		val prestatiei facturate
			-	val prestatiei
		4427	-	val TVA

-inregistrarea stocurilor primite in schimbul serviciilor prestate, conform facturii furnizorului

%	=	401	-	val facturata
30x			-	val stocurilor primite
4426			-	val TVA

-compensarea creantei cu datoria

$$401 = 4111$$

Pentru a identifica in mod corect fiecare tranzactie, criteriile de recunoastere sunt aplicate, de obicei, separat pentru fiecare tranzactie.

Daca societatea pastreaza riscurile semnificative aferente proprietatii, tranzactia nu reprezinta o vanzare si veniturile nu sunt recunoscute, dar societatea nu efectueaza astfel de operatiuni in care sa pastreze riscurile semnificative aferente proprietatii bunurilor.

In momentul in care apare o incertitudine legata de colectarea unei sume ce este inclusa deja in venituri, suma ce nu poate fi colectata sau suma ce pare a nu se mai putea colecta va fi recunoscuta ca o cheltuiala, mai degraba decat ca o ajustare a sumei veniturilor recunoscute initial.

Societatea inregistreaza in cheltuiala exercitiului sumele reprezentand creante ce nu mai pot fi incasate.

Reflectarea in contabilitate :

-inregistrarea ajustarilor pentru deprecierea creantelor daca este probabil ca suma nu mai poate fi recuperata

$$4118 = 4111$$

$$6814 = 491$$

-scaderea din evidenta a creantei care nu se mai poate incasa

$$654 = 4118$$

si

-anularea ajustarii

$$491 = 7814$$

Societatea recunoaste simultan veniturile si cheltuielile aferente aceleiasi tranzactii. Astfel, veniturile si cheltuielile care se refera la aceeasi tranzactie sau eveniment se recunosc simultan, acest proces fiind denumit in mod curent corespondenta veniturilor cu cheltuielile.

Societatea inregistreaza in contabilitate :

-veniturile din vanzarea marfurilor

$$4111 = 707$$

-cheltuiala cu scaderea din evidenta a marfurilor

$$607 = 371$$

-venitul din vanzarea produselor

$$4111 = 701$$

-scaderea din evidenta a produselor finite la cost

$$711 = 345$$

Atunci cand rezultatul unei tranzactii ce implica prestarea de servicii poate fi estimat in mod rezonabil, venitul asociat tranzactiei trebuie sa fie recunoscut in masura executiei contractului la data inchiderii bilantului.

Veniturile societatii se factureaza lunar :

$$411 = 704$$

Contravaloarea serviciilor nereceptionate de beneficiar pana la sfarsitul perioadei se evidentaiza la cost, in contul 332 "Servicii in curs de executie" pe seama contului 712 "Venituri aferente costurilor serviciilor in curs de executie".

Societatea recunoaste costurile cu prestarile de servicii care nu pot fi recuperate pe cheltuiala (6xx).

Societatea recunoaste veniturile din dobanzi, redevenete si dividendele astfel : veniturile aparute din utilizarea de catre altii a activelor societatii ce genereaza dobanzi, redevenete si dividende trebuie recunoscute atunci cand :

- este probabil ca beneficiile economice asociate tranzactiei sa intre in societate; si;
- suma veniturilor poate fi determinata in mod rezonabil.

Veniturile sunt recunoscute pe urmatoarele baze :

- dobanzile se recunosc periodic in mod proportional pe baza randamentului efectiv al activului ;
Societatea inregistreaza veniturile din dobanda, in baza extrasului de cont,

$$518 = 766$$

- redeventele se recunosc pe baza contabilitatii de angajamente, conform realitatii economice a contractului

Societatea inregistreaza veniturile din redevenete pe baza facturii intocmite,

$$411 = 706$$

- dividendele se recunosc atunci cand este stabilit dreptul actionarului de a primi plata.

Societatea recunoaste la venituri dividendele cuvenite pentru participatiile detinute de societate la primirea confirmarii dreptului de a le incasa,

$$461 = 761,762$$

2.CHELTUIELILE

La recunoasterea cheltuielilor, societatea respecta prevederile art. 19, alin. (2), pct. b) din Ord. 1802/2014 "cheltuielile constituie diminuari ale beneficiilor economice inregistrate pe parcursul perioadei contabile sub forma de iesiri sau scaderi ale valorii activelor ori cresteri ale datorilor, care se concretizeaza in reduceri ale capitalurilor proprii, altele decat cele rezultate din distribuirea acestora catre actionari".

Cheltuielile se inregistreaza dupa natura lor in :

- cheltuieli de exploatare;
- cheltuieli financiare;

1.Cheltuielile de exploatare

Cheltuielile de exploatare cuprind :

-cheltuielile cu materiale prime si materiale consumabile ; costul de achizitie al obiectelor de inventar consumate; costul de achizitie al materialelor nestocate (trecute direct pe cheltuieli) ; contravaloarea energiei si apei consumate ; costul marfurilor vandute si al ambalajelor.

-cheltuielile cu lucrările si serviciile executate de terti, redevenete, locatii de gestiune; prime de asigurare, studii si cercetari ; cheltuieli cu alte servicii executate de terti ; comisioane si onorarii ; cheltuieli de protocol, reclama si publicitate ; transportul de bunuri si personal ; deplasari, detasari si transferari ; cheltuieli postale si taxe de telecomunicatii, servicii bancare si altele.

-cheltuieli cu personalul

-alte cheltuieli cu exploatare (pierderi din creante si debitori diversi ; despagubiri, amenzi si penalitati ; donatii si alte cheltuieli similare ; cheltuieli privind activele cedate si alte operatii de capital, etc.)

2. Cheltuieli financiare

Cheltuielile financiare cuprind pierderi din creante legate de participatii, cheltuieli privind investitiile financiare cedate, diferențele nefavorabile de curs valutar, dobanzile privind exercitiul financiar in curs, sconturile acordate clientilor, pierderi din creante de natura financiara si altele. Structura contului de profit si pierdere cuprinde informatii privind ajustarea valorii imobilizarilor financiare si a investitiilor financiare detinute ca active circulante, cheltuielile cu dobanzile si alte cheltuieli financiare.

CAPITOLUL XII TRANZACTIILE IN VALUTA

Recunoasterea initiala

Societatea recunoaste initial tranzactiile in valuta in moneda de raportare, aplicandu-se sumei in valuta cursul de schimb dintre moneda de raportare si moneda straina la data efectuarii tranzactiei.

Societatea recunoaste tranzactiile in valuta in momentul initial aplicand sumei in valuta cursul de schimb comunicat de BNR .

In cazul licitatilor valutare, societatea foloseste cursul de schimb practicat de fiecare societate bancara la data efectuarii operatiunii ; operatiunile respective nu genereaza diferente de curs valutar.

Recunoasterea diferentelor de curs valutar

Societatea recunoaste diferențele de curs valutar ce apar cu ocazia decontarii creantelor si datorilor la cursuri de schimb diferite fata de cele la care au fost inregistrate initial pe venituri sau cheltuieli financiare dupa caz.

Reflectarea in contabilitate

Societatea recunoaste diferențele de curs valutar ce apar intre data efectuarii tranzactiei si data decontarii astfel :

- daca tranzactia este decontata in cursul aceleiasi luni in care a survenit, intreaga diferența de curs valutar este recunoscuta in acea luna;

Exemplu privind decontarea unei datorii in valuta:

- inregistrarea unui import de mijloace fixe

2131 = 404 la cursul de schimb din DVI

-plata furnizorului extern

% = 5124 cursul zilei comunicat de BNR

404 cursul istoric

665 diferența intre cursul istoric si cursul de la data platii

Exemplu privind decontarea unei creante in valuta:

-inregistrarea unui export de bunuri

4111 = 701 la cursul de schimb din DVE

-incasarea clientului

5124 = % cursul zilei comunicat de BNR

4111 cursul istoric

765 diferența de curs istoric si cursul de la data incasarii

-daca tranzactia este decontata intr-o luna ulterioara, diferența de curs valutar recunoscuta in fiecare luna, care intervine pana in luna decontarii, se determina tinand seama de modificarea cursurilor de schimb survenita in cursul fiecarei luni.

Exemplu privind o datorie in valuta decontata intr-o luna ulterioara :

a) recunoasterea initiala

2131 = 404 cursul din DVI

b) raportarea la cursul BNR comunicat in ultima zi bancara a lunii in cauza

665 = 404 cu diferența de curs valutar intre cursul istoric si cursul din ultima zi a lunii in cauza

c) achitarea furnizorului extern in anul urmator

% = 5124 cursul valutar comunicat de BNR

404 cursul de schimb la care este inregistrata datoria

665 diferența de curs intre data decontarii si cursul la care este inregistrata datoria

Exemplu privind decontarea unei creante in valuta intr-o luna ulterioara :

a) recunoasterea initiala

4111 = 701 cursul de schimb din DVE

b) raportarea la cursul BNR comunicat in ultima zi a lunii :

4111 = 765 cu diferența de curs valutar intre cursul istoric si cursul comunicat de BNR in ultima zi a lunii in cauza

incasarea creantei

5124 = % cursul de schimb comunicat de BNR

4111 cursul de schimb la care este inregistrata creanta

765 diferența de curs intre data decontarii si cursul la care este inregistrata creanta

CAPITOLUL XIII PROVIZIOANE

Provizionul este definit ca o datorie cu exigibilitate sau valoare incerta. Iar datoria reprezinta o obligatie curenta a unei intreprinderi, rezultata din evenimente anterioare, a carei stinger se asteapta sa determine o reducere a resurselor concretizate in beneficiile economice ale intreprinderii.

Recunoasterea provizioanelor.

Un provizion va fi recunoscut numai in momentul in care :

- intreprinderea are o obligatie curenta (legala sau implicita) generata de un eveniment anterior;
- este probabil ca o iesire de resurse care sa afecteze beneficiile economice sa fie necesara pentru a onora ---obligatia respectiva; si
- poate fi realizata o buna estimare a valorii obligatiei.

Daca aceste conditii nu sunt indeplinite, nu trebuie recunoscut un provizion.

Obligatii contingente

O obligatie contingenta este definita ca fiind:

- o obligatie potentiala care apare in urma unor evenimente trecute si a carei existenta va fi confirmata numai de aparitia sau nu a unuia sau mai multe evenimente viitoare nesigure care nu sunt in totalitate controlate de intreprindere, sau
- o obligatie curenta care apare in urma unor evenimente frecute dar care nu este recunoscuta deoarece :
nu este sigur ca vor fi necesare iesiri de resurse (care sa afecteze beneficiile economice) pentru stingerea acestei obligatii, sau valoarea obligatiei nu poate fi evaluata suficient de relevant.

Societatea nu recunoaste in bilant obligatiile contingente, acestea fiind prezentate in notele explicative.

Societatea recunoaste urmatoarele categorii de provizioane pentru riscuri si cheltuieli :

- Provizion pentru litigii

Societatea constituie provizioanele pentru litigii pe seama cheltuielilor pentru suma pe care o estimeaza ca o va plati unei terți parti.

Inregistrarea in contabilitate

6812 = 1511

In functie de evolutia motivelor care au dus la constituirea provizionului societatea poate diminua, suplimenta sau relua integral la venituri provizional respectiv

1511 = 7812

- Alte provizioane :Provizioanele pentru contractele devenite oneroase

Daca o intreprindere are un contract oneros, obligatia contractuala curenta trebuie inregistrata si evaluata ca un provizion. Astfel societatea constituie provizioane pentru obligatiile rezultante din contracte intrerupte inainte de termen pentru care trebuie platite anumite sume conform clauzelor contractuale.

Inregistreaza in contabilitate :

$$6812 = 1518$$

Odata cu plata efectiva a sumelor datorate, reia provizionul la venituri :

$$1518 = 7812$$

Societatea estimeaza valoarea provizionului la nivelul sumelor inevitabil de platit in viitor fara sa tina seama de castigurile din vanzarea activelor.

Societatea chiar daca va putea vinde ulterior active realizand castig, la constituirea provizionului nu tine cont de castigul provenit din cedarea activului.

Societatea nu recunoaste provizioane pentru pierderi viitoare din exploatare.

Societatea isi constituie provizioanele la nivelul iesirii totale de resurse estimata ca va fi necesara, fara a tine cont de suma ce o va primi de la o terță parte.

Inregistrarea sumelor de primit de la o terță parte se efectueaza la data confirmarii dreptului de a le incasa :

$$461 = 758$$

CAPITOLUL XIV CAPITAL SI REZERVE

Capitalul si rezervele (capitaluri proprii) reprezinta dreptul actionarilor asupra activelor unei societati, dupa deducerea tuturor datoriilor. Capitalurile proprii cuprind : aporturile de capital, primele de capital, rezervele, inclusiv din reevaluare, rezultatul reportat, rezultatul exercitiului financiar.

La elaborarea situatiilor financiare, societatea adopta conceptul financiar de capital, conform caruia capitalul este sinonim cu activele nete sau cu capitalurile proprii ale entitatii.

Capitalul social

Baza legala care sta la baza constituirii si modificarii capitalului social este reprezentata de legea 31/1990 privind societatile , republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Majorarea capitalului social, respectiv reducerea acestuia sau reintregirea lui prin emisiune de noi actiuni sunt atributii ale Adunarii Generale Extraordinare.

Operatiuni care se inregistreaza in contabilitate cu privire la **majorarea capitalului social** :

1.Capitalul social se poate mari prin emisiunea de noi actiuni sau prin majorarea valorii nominale a actiunilor existente in schimbul unor noi aporturi in numerar si/sau in natura.

2. Actiunile sunt liberate prin incorporarea rezervelor, cu exceptia rezervelor legale, precum si a beneficiilor sau a primelor de emisiune, ori prin compensarea unor creante lichide si exigibile asupra societatii cu actiuni ale acesteia.

3.Diferentele favorabile din reevaluarea patrimoniului vor fi incluse in rezerve, fara a majora capitalul social.

4.Marirea capitalului social prin majorarea valorii nominale a actiunilor poate fi hotarata prin numai cu votul tuturor actionarilor, in afara de cazul in cand este realizata prin incorporarea rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune.

Actiunile emise in schimbul aporturilor in numerar vor trebui platite, la data subscrierii, in proportie de cel putin 30% din valoarea nominala si, integral, in termen de cel mult 3 ani de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, partea a IV-a, a hotararii adunarii generale.

In acelasi termen pot fi platite actiunile emise in schimbul aporturilor in natura.

Cand s-a prevazut o prima de emisiune, aceasta trebuie integral platita la data subscrierii.

Aporturi in creante nu sunt admise.

Conversia unei categorii de obligatiuni in alta categorie sau in actiuni este atributie a Adunarii generale extraordinare.

Operatiunile care se inregistreaza in contabilitate cu privire la **micsorarea capitalului social** sunt, in principal, urmatoarele : reducerea numarului de actiuni sau diminuarea valorii nominale a acestora ca urmare a acoperirii pierderilor contabile din anii precedenti sau alte operatiuni, potrivit legii.

Cand societatea a emis obligatiuni, nu se va putea proceda la reducerea capitalului social prin restituiri facute actionarilor din sumele rambursate in contul actiunilor, dacat in proportie cu valoarea obligatiunilor rambursate.

Scoaterea din evidenta a unui bun care a constituit aport la capitalul social nu modifica capitalul social, cu exceptia situatiilor prevazute de legislatia in vigoare. In toate cazurile de modificare a capitalului social, aceasta se efectueaza in baza hotararii Adunarii generale a actionarilor, cu respectarea legislatiei in vigoare.

Rezerve

a.Rezerve din reevaluare.

Plusul sau minusul rezultat din reevaluarea imobilizarilor corporale, in conformitate cu prevederile contabile trebuie reflectat in debitul sau creditul contului 105 "Rezerve din reevaluare", dupa caz, cu respectarea prevederilor privind reevaluarea imobilizarilor corporale.

Rezervele din reevaluarea patrimoniului au caracter nedistribuibil. Diminuarea rezervelor din reevaluare se poate efectua numai cu ocazia constatarii unor deprecieri ale imobilizarilor corporale reevaluate sau la transferul in contul de rezerve din reevaluare (105) in contul de rezultat reportat reprezentand surplusul realizat din rezerve din reevaluare. Surplusul din reevaluare inclus in rezerva din reevaluare este capitalizat prin transferul direct in rezultatul reportat (1175) la casare sau cedare.

b. Alte rezerve

Rezervele legale (1061) se constituie anual din profitul entitatii, in cotele si limitele prevazute de lege (5% din profitul anual, pana cand rezerva legala va atinge 20 % din capitalul social).

Rezervele statutare sau contractuale (cont 1063) se constituie anual din profitul net al societatii conform prevederilor din actul constitutiv al acestieia.

Alte rezerve neprevazute de lege sau de statut (cont 1068) pot fi constituite facultativ pe seama profitului net pentru acoperirea pierderilor contabile sau in alte scopuri , potrivit hotararii Adunarii generale a actionarilor sau asociatiilor, cu respectarea prevederilor legale.

Rezultatul perioadei si repartizarea profitului

In contabilitate, profitul sau pierderea se stabileste cumulat de la inceputul exercitiului financiar.

Rezultatul definitiv se stabileste la inchiderea acestuia si reprezinta soldul final al contului de profit si pierdere (cont 121).

Inchiderea conturilor 121 si 129 se efectueaza la inceputul exercitiului financiar urmator celui pentru care se intocmesc situatii financiare anuale (articol contabil 121=129). Ca urmare, cele doua conturi apar cu soldurile corespunzatoare in bilantul intocmit pentru exercitiul financiar la care se refera situatiile financiare anuale.

Rezultatul reportat, repartizarea profitului si acoperirea pierderii contabile

In contul "Rezultatul reportat" se evidențiaza distinct rezultatul reportat provenit in preluarea, la inceputul exercitiului financiar curent, a rezultatului din contul de profit si pierdere al exercitiului financiar precedent (cont 1171), precum si rezultatul reportat provenit din modificarile politicilor contabile (cont 1173), respective din corectarea erorilor contabile (cont 1174).

Rapartizarea profitului se efectueaza in conformitate cu prevederile legale in vigoare si se inregistreaza in contabilitate dupa aprobatia situatiilor financiare anuale.

Rezervele legale se constituie prin articol contabil 129=106. Profitul contabil ramas dupa aceasta repartizare se preia la inceputul exercitiului financiar urmator celui pentru care se intocmesc situatii financiare anuale in contul 117 "Rezultat reportat", de unde urmeaza a fi repartizat pe celelalte destinații hotarate de Adunarea generala a actionarilor, cu respectarea prevederilor legale.

Pierderea contabila reportata se acopera din profitul exercitiului financiar si cel reportat, din rezerve, prime de capital si capital social, potrivit hotararii Adunarii generale a actionarilor, cu respectarea prevederilor legale. In lipsa unor prevederi legale exprese, ordinea surselor din care se acopera pierderea contabila este la latitudinea Adunarii generale a actionarilor, respectiv a Consiliului de administratie.

Modul de distribuire a beneficiilor si de suportare a pierderilor este cuprins in actul constitutiv al societatii .

Referitor la inventarierea capitalurilor proprii, pentru acestea se intocmesc situatii analitice distincte care se verifica cu soldurile conturilor sintetice corespunzatoare.

Documente justificative : procese-verbale ale AGA, documente emise de Oficiul National al Registrului Comertului care atesta constituirea societatii comerciale sau modificarea capitalului social, registrul actionarilor, procese-verbale de receptie a bunurilor aport la capitalul social, note contabile referitoare la capitalul social.

Tratamente contabile

1. Subscrierea capitalului social :

$$456 = 1011$$

2. Varsare aport la capitalul social :

$$205,208,21x,3xx,512,531 = 456$$

si

1011 = 1012

3. Majorarea capitalului social prin incorporarea rezervelor, a primelor de capital, a rezultatului reportat (profit net realizat in exercitiile precedente) :

106,104,117 = 1012

4. Diminuarea capitalului social :

-constituirea obligatiei fata de actionari :

1012 = 456

-plata obligatiilor fata d actionari :

456 = 512,531

5. Inregistrarea trecerii rezervelor din reevaluarea imobilizarilor corporale in contul 1175, la cedare sau casare :

105 = 1175

6. Inregistrarea constituirii rezervelor legale, din profitul net :

129 = 1061

7. Inregistrarea constituirii rezervelor statutare si a altor rezerve, din profitul net, conform hotararii AGA :

117 = 1063,1068

8. Inregistrarea acoperirii pierderilor contabile din exercitiile financiare precedente, din rezerve, conform hotararii actionarilor :

1063,1068= 1012

9. Inregistrarea rezultatului contabil realizat in exercitiul finantier curent, transferat la innceputul exercitiului finanziar urmator asupra rezultatului reportat :

-pierdere :

117 = 121

-profit:

121 = 117

10. Acoperirea pierderilor reportate din rezerve, din profit :

106,117= 117

11. Inregistrarea acoperirii pierderilor din exercitiile financiare precedente, prin reducerea capitalului social, conform hotararii AGA :

1012 = 117

12. Inregistrarea profitului net repartizat la dividende :

117 = 457

13. Inregistrarea sumelor reprezentand corectarea erorilor contabile semnificative, constatate in anul curent, aferente exercitiilor financiare precedente.

-sume de natura cheltuielilor :

1174 = 401,43x,44x,462

-sume de natura veniturilor :

4xx = 1174

14. Inchiderea conturilor de venituri :

7xx = 121

15. Inchiderea conturilor de cheltuieli :

121 = 6xx

CAPITOLUL XV

POLITICI CONTABILE APPLICABILE IN ACTIVITATILE DE CERCETARE - DEZVOLTARE

1. Prevederi legale specifice activitatii de cercetare – dezvoltare :

- OG nr. 57/2002 privind cercetarea stiintifica si dezvoltare tehnologica, aprobată prin legea nr.324 / 2003, cu modificările și completările ulterioare;
- OMEC nr. 4729/ 2004 privind aprobarea modelului termenilor de referinta si modelului contractului de finantare pentru proiecte din Planul sectorial
- HG 1265/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind contractarea, finantarea, monitorizarea si evaluarea programelor, proiectelor de cercetare – dezvoltare si inovare si a actiunilor cuprinse in Planul national de cercetare – dezvoltare si inovare
- HG 1266/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind contractarea, finantarea, monitorizarea si evaluarea proiectelor din planurile sectoriale de cercetare - dezvoltare
- HG 475/2007 privind aprobarea Planului National de cercetare – dezvoltare si inovare II, pentru perioada 2007 - 2013
- HG 134/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea categoriilor de cheltuieli pentru activitati de cercetare – dezvoltare si de stimulare a inovarii, finantate de la bugetul de stat
- HG 327/2003 privind plafonanele pe baza carora se calculeaza costurile salariilor directe la contractele de finantare incheiate din fonduri bugetare
- Hotarare nr. 264/2003 privind stabilirea actiunilor si categoriilor de cheltuieli, criteriilor, procedurilor si limitelor pentru efectuarea de plati in avans din fonduri publice
- Legea 98/2016 privind achizițiile publice

2. Definiri

1. Cercetarea fundamentală - activitățile experimentale sau teoretice desfășurate, în principal, pentru dobândirea unor cunoștințe noi cu privire la fundamentele fenomenelor și faptelor observabile, fără a se urmări, în mod particular, aplicarea sau utilizarea practică imediată.

2. Cercetarea aplicativă - investigația originală desfășurată pentru dobândirea cunoștințe în vederea unui obiectiv practic, specific.

3. Dezvoltarea experimentală - activitatea sistematică, plecând de la cunoștințe rezultate din cercetare și/sau de la experiența practică, care urmărește producerea de noi materiale, produse sau dispozitive, instituirea de noi procese, sisteme și servicii sau îmbunătățirea substanțială a celor existente.

4. Inovarea - implementarea unui produs, serviciu sau proces nou sau substanțial îmbunătățit ori a unei metode de marketing sau afaceri noi, în activitatea practică, în organizarea locului de muncă ori a relațiilor externe.

5. Inovarea de produs - introducerea în circuitul economic a unui produs sau serviciu care este nou ori îmbunătățit substanțial în privința caracteristicilor și utilizărilor sale. Îmbunătățirile substanțiale pot fi ale specificațiilor tehnice, ale componentelor sau materialelor, ale programelor de calculator incorporate, ale utilizării sau ale altor caracteristici funcționale.

6. Inovarea de proces - punerea în aplicare a unei metode de producție sau de distribuție noi sau îmbunătățite considerabil, care implică schimbări semnificative în ceea ce privește tehnicele, echipamentele și/sau programele de calculator.

7. Transfer tehnologic - ansamblul de activități desfășurate cu sau fără bază contractuală, pentru a disemina informații, a acorda consultanță, a transmite cunoștințe, a achiziționa utilaje și echipamente specifice, în scopul introducerii în circuitul economic a rezultatelor cercetării, transformate în produse comerciale și servicii.

8. Valorificare - procesul prin care rezultatele cercetării competitive ajung să fie utilizate, conform cerințelor activității industriale sau comerciale, în viața socială, economică și culturală.

9. Diseminare - transmiterea informațiilor, a experienței și a bunelor practici, precum și cooperarea pentru promovarea inovarii, pentru sprijinirea celor care vor să-si creeze întreprinderi inovative și pentru sprijinirea proiectelor inovative.

10. Absorbtia inovarii - capacitatea mediului socioeconomic de a ingloba inovarea, în mod deosebit în întreprinderi, de a utiliza, de a transforma și de a lărgi cunoștințele despre rezultatele inovarii, în scopul de a se extinde posibilitatea aplicării acestor rezultate în noi produse, procese sau servicii.

11. Plan național de cercetare-dezvoltare și inovare - instrumentul prin care statul realizează politica generală în domeniul cercetării-dezvoltării, al inovarii și prin care asigură corelarea acestora.

12. Plan sectorial - instrument prin care organele administrației publice centrale și locale, precum și academii realizează politica de cercetare menită să asigure dezvoltarea domeniului coordonat și creșterea eficienței activităților.

13. Program de cercetare-dezvoltare-inovare - componentă al Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare, alcătuit dintr-un set de obiective care au legătură între ele și cărora le pot corespunde subprograme. Prin program se urmărește implementarea unei politici într-un domeniu specific. Realizarea programului se efectuează prin intermediul proiectelor.

14. Obiectiv în program - necesitatea unui sector sau domeniu al societății, a cărei rezolvare implică mai multe discipline în domeniul cercetării-dezvoltării. Realizarea obiectivului se face prin intermediul proiectelor de cercetare-dezvoltare.

15. Proiect de cercetare-dezvoltare - modalitatea de atingere a unui obiectiv al unui program, cu un scop propriu bine stabilit, care este prevăzut să se realizeze într-o perioadă determinată utilizând resursele alocate și căruia îi este atașat un set propriu de reguli, obiective și activități.

16.1. Finanțare instituțională de bază - finanțare acordată conform art. 67 de către autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, astfel încât să asigure o finanțare de bază a cheltuielilor unității aferente activității de cercetare-dezvoltare.

16.2. Finanțare instituțională complementară - finanțare instituțională anuală, acordată în sistem competitiv conform art. 68, pe baza rezultatelor creațoare de cunoaștere și a impactului economic și social al activităților de cercetare-dezvoltare, inovare și de transfer tehnologic.

17. Lucrare de cercetare-dezvoltare - componentă a proiectelor de cercetare-dezvoltare care are un obiectiv concret.

18. Raport de cercetare-dezvoltare - document tehnic-științific care prezintă obiectivul și rezultatele activităților desfășurate în cadrul unei lucrări de cercetare, precum și acțiunile concrete pentru valorificarea rezultatelor obținute.

20. Certificare - proces prin care autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare recunoaște și garantează că o instituție sau o unitate de cercetare-dezvoltare corespunde unor criterii și standarde de competență în domeniu.

3. Date de prezentare generală

În sistemul național de cercetare-dezvoltare sunt cuprinse următoarele categorii de unități și instituții de drept public:

- a) institute naționale de cercetare-dezvoltare;
- b) instituții de învățământ superior de stat acreditate sau structuri de cercetare-dezvoltare ale acestora, fără personalitate juridică, constituite conform Cartei universitare;
- c) institute, centre sau stațiuni de cercetare-dezvoltare din subordinea Academiei Române sau a academilor de ramură;
- d) alte institute, centre sau stațiuni de cercetare-dezvoltare organizate ca instituții publice ori de drept public;
- e) centre internaționale de cercetare-dezvoltare înființate în baza unor acorduri internaționale;
- f) institute sau centre de cercetare-dezvoltare organizate în cadrul societăților naționale, companiilor naționale și regiilor autonome;
- g) alte instituții publice sau de drept public care au ca obiect de activitate și cercetarea-dezvoltarea ori structuri ale acestora legal constituite.

Unitatea de cercetare-dezvoltare fără personalitate juridică, constituată în cadrul entitatii economice ,trebuie să indeplinească simultan următoarele condiții:

- a) este înființată printr-o decizie a conducerii persoanei juridice, conform legii;
- b) are o misiune și un regulament propriu de funcționare în cadrul persoanei juridice și o titulatură proprie;
- c) are personal și conducere proprii;
- d) activitatea unității este înregistrată distinct în cadrul contabilității .

Activitatea de cercetare-dezvoltare din domeniul public sau privat poate fi desfășurată și în cadrul unor forme asociative, în condițiile prevăzute de lege.

În cadrul fiecărei unități funcționează un consiliu științific, care are ca scop urmatoarele :

- elaborarea strategiei de cercetare-dezvoltare și inovare a unității ;
- elaborarea programelor proprii de cercetare-dezvoltare și inovare ;
- luarea măsurilor necesare pentru realizarea acestora.

Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului științific se aproba de consiliul de administrație .Din punct de vedere organizatoric se impune :

- adoptarea unei structuri organizatorice și a unui management performant, urmând cele mai bune practici utilizate .
- eliminarea posibilităților de generare a unor acte de concurență nelocală;
- condiții optime de activitate și de dezvoltare profesională pentru personalul de cercetare, cu respectarea prevederilor legale;

- sprijin administrativ pentru personalul de cercetare-dezvoltare, astfel încât să se permită acestuia focalizarea pe activitățile științifice.

Sursele de finanțare pentru activitatea de cercetare se constituie din:

- fonduri de la bugetul de stat;
- fonduri atrase de la agenții economici;
- fonduri provenite din programe și/sau cooperări internaționale;
- fonduri acordate de fundații sau provenind din alte surse private;
- alte fonduri constituite conform legii.

4. Documente specifice activitatii intocmite de responsabilul de proiect, sunt in principal urmatoarele :

- Plan de realizare a proiectului ;
- Acord de confidențialitate semnat de partile implicate în proiect ;
- Specificația financiară ;
- Acord de colaborare ;
- Deviz cadru;
- Cerere de plată (document care poate înlocui factură);
- Lista echipamentelor necesare realizării proiectului ;
- Lista personală;
- Esalonarea platilor ;
- Notă de fundamentare a manoperei ;
- Notă de fundamentare a cheltuielilor indirekte;
- Proces – verbal de avizare internă de fază;
- Rapoarte intocmite de responsabilul de proiect (rapoarte aferente etapei/ fazei, raport anual de activitate , alte rapoarte/ documente similare).

5. Licitatie / Contractare

5.1. Acordul ferm de colaborare = este documentul încheiat între partenerii participanți la realizarea unei teme / a unui proiect / program. Prin acest acord se stabilește și conducatorul/ coordonatorul/ contractorul activitatii.

Elementele minime care se cuprind în Acordul ferm de colaborare sunt urmatoarele :

- Partenerii ;
- Obiectivele parteneriatului ;
- Perioada parteneriatului ;
- Responsabilitățile partenerilor ;
- Modul de identificare, atribuire și exploatare a dreptului de proprietate asupra rezultatelor asteptate ;
- Valoarea proiectului ;
- Recepția proiectului ;
- Desemnarea conducerilor de proiect ;
- Modificarea acordului .

5.2. Documente de participare la licitație

- Documente de identificare societate, situații financiare, caier fiscal, certificat constatator, orice alte documente solicitate de A;
- Devizul cadru – prezentare în detaliu pe fiecare partener dar și pe surse de finanțare buget sau cofinanțare. Prezentarea devizului trebuie să acopere perioada stabilită în acordul ferm de colaborare.
- Plan realizare proiect – document care cuprinde date privind etapele de realizare a proiectului, activitatile, partenerii, termene de realizare, rezultate / documente de prezentarea a rezultatelor, valorile din antecalcul prezentate pe categorii de cheltuieli pe fiecare sursă-buget și cofinanțare.
- Lista dotarilor care cuprinde:
 - lista cu dotările existente și care se utilizează la realizarea proiectului;
 - lista cu dotările ce urmează să fie achiziționate (are corespondent în deviz la Capitolul dotari);
- Lista de personal – cuprinde personalul care va realiza proiectul. Lista se întocmeste conform modelului solicitat de A.

5.3. Contractul de finanțare – care cuprinde în principal urmatoarele capitoale:

- Desemnarea partilor contractante (A,P,C,S – dupa caz)
- Obiectul contractului;
- Durata contractului;
- Obligatiile partilor;
- Subcontractarea si participarea tertilor,
- Comunicari / modificari / raport;
- Prezentarea raportului
- Valoarea contractului;
- Plati si modalitati de plata
- Fiscalitate
- Dispozitii privind cheltuielile
- Raspundere contractuala
- Cesiunea
- Proprietatea industriala si intelectuala
- Suspendarea si rezilierea contractului
- Forta majora
- Majorari (penalizari), litigii, dispozitii finale
- Anexele la contractul de finantare - cuprind minim urmatoarele documente:
 - esalonarea platilor
 - deviz cadru (cu anexele specifice : nota de fundamentare manopera, categorii de cheltuieli
 - lista de personal
 - lista de dotari si esalonarea platilor (termene de predare proiect, termene de plata);
 - planul de realizare a proiectului;
 - lista echipamentelor necesare pentru realozarea proiectului ;
 - proces-verbal de avizare interna ;
 - rapoarte de activitate .

6. Lansarea comenziilor interne

- se realizeaza cu respectarea procedurilor specifice aplicabile prin Sistemul de Management al Calitatii – sistem implementat si certificat – sonform Standardului SR EN ISO 9001:2008 .

7. Categoriile de cheltuieli pentru activități de cercetare-dezvoltare și de stimulare a inovării sunt următoarele:

- a) cheltuieli cu personalul;
- b) cheltuieli cu logistica;
- c) cheltuieli de deplasare;
- d) cheltuieli indirecte (regie).

În contractele de finanțare încheiate în vederea realizării proiectelor se va preciza alocarea de sume pentru destinațiile prevazute la lit.a-d) din alineatul precedent.In cadrul acestor categorii de cheltuieli , detalierea elementelor de cheltuiala, se face dupa natura acesteia , astfel :

➤ Cheltuielile cu personalul includ:

- a) salarii și venituri asimilate salariilor, potrivit legii;
- b) contribuții aferente salariilor și veniturilor asimilate acestora, potrivit legii..

➤ Cheltuielile cu logistica includ:

- a) cheltuieli de capital;
- b) cheltuieli privind stocurile;
- c) cheltuieli cu servicii executate de terți.

➤ Cheltuielile de capital includ:

- a) imobilizări corporale: dotări, echipamente, mobilier, calculatoare și accesorii și altele asemenea, conform legii;
- b) imobilizări necorporale: programe de calculator, licențe, brevete și altele asemenea, conform legii.

Dotarile independente si studii pentru obiective de investitii. Cheltuielile pentru dotarile necesare realizarii activitatilor din cadrul proiectului vor fi prevazute numai cele pentru achizitiile procurate dupa data intrarii in vigoare a contractului de finantare. Aceste cheltuieli sunt considerate cheltuieli de capital in conformitate cu legislatia in vigoare, sunt expres prevazute in lista de dotari, si se inregistreaza de contractor.

➤ Cheltuielile privind stocurile includ:

- a) materii prime;
- b) materiale consumabile, inclusiv materiale auxiliare, combustibili utilizati direct in cadrul proiectului, piese de schimb, seminte si materiale de plantat sau furaje;
- c) obiecte de inventar;
- d) materiale nestocate;
- e) energia si apa utilizate in mod direct in cadrul proiectului;
- f) organisme vii, plante sau animale.

➤ Cheltuielile cu serviciile execute de terzi includ:

- a) intretinerea si reparatiile, incluzand amenajarea spațiilor;
- b) redevențe, locatii de gestiune si chirii utilizate in mod direct in cadrul proiectului, incluzand inchirierea de spații pentru organizarea de manifestări științifice si inchirierea de echipamente, aparatură sau autovehicule necesare proiectului;
- c) transportul de bunuri;
- d) cheltuieli poștale si pentru telecomunicații utilizate in mod direct in cadrul proiectului;
- e) cheltuieli de audit finanic aferente proiectului;
- f) cheltuieli de acces la arhive, biblioteci, publicatii, baze de date si alte surse de informare;
- g) cheltuieli de publicare;
- h) servicii pentru teste, analize, măsurători si altele asemenea;
- i) servicii informatice;
- j) servicii de expertiza, evaluare, asistență tehnică;
- k) servicii de intretinere a echipamentelor utilizate in cadrul proiectului;
- l) cheltuieli de protocol, exclusiv pentru organizarea de manifestări științifice prevăzute in contractul de finanțare si in limitele prevăzute in contract;
- m) servicii de multiplicare;
- n) servicii de traducere si interpretare;
- o) alte servicii necesare proiectului, prevăzute in contractul de finanțare.

➤ Cheltuielile de deplasare includ:

- a) transport;
- b) cazare;
- c) diurnă;
- d) taxe de participare la manifestări științifice si altele asemenea;
- e) asigurări de sănătate pentru deplasările în străinătate;
- f) taxe de viză si altele asemenea.

In evidenta finanic-contabila , inclusiv cea specifica activitatii de logistica, pentru asigurarea necesarului in domeniul achizitiei, colectarea si evidenta si urmarirea cheltuielilor , se va realiza dupa natura, pe fiecare categorie de cheltuiala, conform legislatiei in domeniu.Orice abatere se va prezenta ca neconformitati ce vor fi explicate prin note de catre cel ce au generat neconformitatea .

8. Inchiderea comenzii interne

Inchiderea comenzii interne se face prin recunoasterea cheltuielilor de cercetare sau prin capitalizarea cheltuielilor de dezvoltare conform, si in baza analizei rezultatului cercetarii, la final de etapa / faza / an / proiect - dupa caz.

Inregistrari contabile (fara influenta inregistrarii TVA)

- Cheltuieli aferente finantarii/cofinantarii
33X = 711 lunar
- Inregistrarea dotarilor achizitionate din cofinanțare
% = 404 valoarea facturii reprezentand dotari
2XX valoarea dotarii

înregistrarea aferenta finantarii

411 = 705 (la valoarea cererii de plata)

%	= 404 valoarea facturii reprezentand dotari
614	valoarea dotarii
4426	TVA aferent dotarii

2XX = 4751 valoarea dotarii

4751= 7584 suma reprezentand amortizarea calculata

5121 = 411 incasare cerere de plata

înregistrarea rezultatelor cercetarii, la final de etapa / faza / an / proiect – dupa caz.

- in situatia in care rezultatele cercetarii aparțin contractorului :

711=33X (cheltuielile aferente rezultatelor cercetarii)

345=711 (recunoasterea prototipului sau a altor bunuri materiale, la valoarea cofinanțării)

203=722 (recunoasterea imobilizarii pentru documentatie, la costul cofinanțării)

- in situatia in care rezultatele cercetarii nu aparțin contractorului :

711=33X (cheltuielile aferente rezultatelor cercetarii)

Debit 8039 / analitic distinct (in situatia in care rezultatele cercetarii nu aparțin contractorului)

9 . Rezultatele activităților de cercetare-dezvoltare

9.1 Prin rezultatele activităților de cercetare-dezvoltare obținute în baza derulării unui contract finanțat din fonduri publice, denumite în continuare rezultatele cercetării, se înțelege:

- a) documentații, studii, lucrări, planuri, scheme și altele asemenea;
- b) brevete de invenție, certificate de înregistrare a desenelor și modelelor industriale și altele asemenea;
- c) tehnologii, procedee, produse informaticе, rețete, formule, metode și altele asemenea;
- d) obiecte fizice și produse realizate în cadrul derulării contractului respectiv;
- e) colecții și baze de date conținând înregistrări analogice sau digitale, izvoare istorice, eșantioane, specimene, fotografii, observații, roci, fosile și altele asemenea, împreună cu informațiile necesare arhivării, regăsirii și precizării contextului în care au fost obținute.

Achizițiile efectuate în vederea executării prevederilor unui contract de cercetare nu fac parte din rezultatele cercetării, cu excepția achizițiilor care sunt inglobate în unul dintre rezultatele cercetării încadrate în categoriile prevăzute la aliniatul precedent.

Persoana juridică executanta este considerată persoana juridică care a obținut oricare dintre rezultatele cercetării prevăzute în mod direct și nemijlocit.

9.2 Rezultatele cercetărilor obținute pe baza derulării unui contract de cercetare-dezvoltare sau inovare finanțat parțial sau total din fonduri publice aparțin de regula contractorilor care execută în mod direct activitățile prevăzute în contractul de finanțare și/sau angajaților acestora, conform contractelor de finanțare și legislației în vigoare referitoare la titurile de proprietate industrială și drepturile de autor. Sunt situații în care prin contractul de finanțare rezultatul cercetării poate apartine, total sau parțial autoritatii contractante. În cazul execuției de către mai mulți contractori, repartizarea între contractori a drepturilor asupra rezultatelor se face conform acordului prealabil al contractorilor, stabilit în scris.

Rezultatele cercetărilor sunt administrate de proprietarii acestora, cu toate drepturile care decurg din calitatea de proprietar.

Documentațiile, colecțiile și bazele de date de interes național, precum și unitățile sau instituțiile în a căror custodie acestea sunt păstrate sunt stabilite prin ordin al conducerii autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare. La nivelul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare se înființează și se păstrează registrul documentațiilor, colecțiilor și bazelor de date de interes național.

În cazul desființării persoanei juridice care păstrează în custodie o documentație, colecție sau bază de date de interes național, acestea sunt preluate în custodie de către o altă instituție publică desemnată de autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare, rămânând în continuare sub controlul autorității de stat pentru cercetare-dezvoltare.

Autoritatea de stat pentru cercetare-dezvoltare poate stabili, prin ordin, o metodologie de identificare, evaluare și luare în evidență a documentațiilor, colecțiilor și bazelor de date de interes național, care să includă și procedurile de asigurare a unor seturi de copii ale acestora, în cazurile în care acest lucru este posibil.

Rezultatele cercetării-dezvoltării se înregistrează în contabilitate conform reglementărilor contabile aplicabile. Activele fixe corporale și necorporale, rezultate ale cercetării-dezvoltării, pot fi transferate către alte entități în condițiile prevăzute de legislația în vigoare și de contractele de finanțare.

Achizițiile efectuate în vederea executării contractului se înregistrează în contabilitate potrivit legislației în vigoare.

CAPITOLUL XVI

CALCULATIA COSTURILOR

Calculația costurilor presupune ansamblul lucrărilor efectuate într-o formă organizată cu scopul de a obține informații privind costul bunurilor, lucrărilor, serviciilor, activităților sau altor obiecte de calculație.

În scopul determinării costurilor unitare astfel încât bunurile, lucrările, serviciile să poată fi evaluate și recunoscute în contabilitatea financiară, iar prețurile de vânzare să poată fi stabilite și verificate, precum și pentru analiza costurilor și a eficienței activității, în contabilitatea de gestiune cheltuielile se clasifică în:

- costuri de achiziție;
- costuri de producție;
- costuri de prelucrare;
- cheltuieli ale perioadei.

Principiile calculației costurilor

Pentru asigurarea unui conținut real și exact al structurii costurilor se vor avea în vedere următoarele principii:

1. Principiul separării cheltuielilor care privesc obținerea bunurilor, lucrărilor, serviciilor de cheltuielile care nu sunt legate de achiziția, producția sau prelucrarea etc. acestora. Acesta presupune ca la nivelul obiectelor de calculație stabilite să se separe cheltuielile atribuibile obiectelor respective de cheltuielile ocasionate de restul activității. Cheltuielile care nu participă la obținerea obiectelor de calculație menționate, cum ar fi: cheltuielile de administrație, cheltuielile de desfacere, regia fixă nealocată costului, cheltuielile financiare, cheltuielile extraordinare etc., nu se includ în costul acestora.

2. Principiul delimitării cheltuielilor în timp. Acesta presupune ca includerea cheltuielilor în costuri să se efectueze în perioada de gestiune căreia îi aparțin cheltuielile în cauză.

3. Principiul delimitării cheltuielilor în spațiu. Acesta presupune delimitarea cheltuielilor efectuate într-o anumită perioadă de gestiune pe principalele procese sau alte locuri de cheltuieli care le-a ocasionat, cum ar fi: aprovisionare, producție, administrație, desfacere, iar în cadrul sectorului producție, pe secții, ateliere, etc.

4. Principiul delimitării cheltuielilor productive de cele cu caracter neproductiv. Acesta presupune delimitarea cheltuielilor productive, care sunt creațoare de valoare, de cheltuielile cu caracter neproductiv.

5. Delimitarea cheltuielilor privind producția finită de cheltuielile aferente producției în curs de execuție.

Structura costurilor

Costul stocurilor trebuie să cuprindă toate costurile aferente achiziției, producției, prelucrării, precum și alte costuri suportate pentru a aduce bunurile, lucrările, serviciile în forma și în locul în care se găsesc în prezent.

Costul de achiziție al bunurilor cuprinde prețul de cumpărare, taxele de import și alte taxe (cu excepția acelora pe care persoana juridică le poate recupera de la autoritățile fiscale), cheltuielile de transport, manipulare și alte cheltuieli care pot fi atribuibile direct achiziției bunurilor respective. Reducerile comerciale, rabaturile și alte elemente similare nu se includ în costul de achiziție.

Costul de producție sau de prelucrare al stocurilor, precum și costul de producție al imobilizărilor cuprind cheltuielile directe aferente producției, și anume: materiale directe, energie consumată în scopuri tehnologice, manopera directă și alte cheltuieli directe de producție, precum și cota cheltuielilor indirecte de producție alocate în mod rațional ca fiind legată de fabricația acestora.

Costul stocurilor unui prestator de servicii cuprinde manopera și alte cheltuieli legate de personalul direct angajat în furnizarea serviciilor, inclusiv personalul înșărcinat cu supravegherea, precum și regile corespunzătoare.

Alte cheltuieli se includ în costul bunurilor, lucrărilor, serviciilor numai în măsura în care reprezintă costuri suportate pentru a aduce stocurile în forma și în locul în care se găsesc în prezent.

Gruparea cheltuielilor în vederea calculării costurilor

Pentru calculul costurilor bunurilor, lucrărilor, serviciilor și ai costurilor perioadei, cheltuielile înregistrate în contabilitatea finanțieră după natura lor se grupează în contabilitatea de gestiune astfel:

- a) cheltuieli directe;
- b) cheltuieli indirecte;

Cheltuielile directe sunt acele cheltuieli care se identifică pe un anumit obiect de calculație (produs, serviciu, lucrare, comandă, fază, activitate, funcție, centru etc.) încă din momentul efectuării lor și ca atare se includ direct în costul obiectelor respective.

Cheltuielile directe cuprind: costul de achiziție al materiilor prime și materialelor directe consumate, manopera directă (salarii, asigurări și protecția socială etc.), alte cheltuieli directe.

Cheltuielile indirecte sunt acele cheltuieli care nu se pot identifica și atribui direct pe un anumit obiect de calculație, ci privesc întreaga producție a unei secții sau a persoanei juridice în ansamblul ei.

Cheltuielile indirecte cuprind:

- regia fixă de producție, formată din cheltuielile indirecte de producție care rămân relativ constante indiferent de volumul producției, cum ar fi: amortizarea utilajelor și echipamentelor, întreținerea secțiilor și utilajelor, precum și cheltuielile cu conducerea și administrarea secțiilor;

- regia variabilă de producție, care constă în cheltuielile indirecte de producție, care variază în raport cu volumul producției, cum ar fi: cheltuielile indirecte cu consumul de materiale și forța de muncă.

Alocarea regiei fixe asupra costurilor se face pe baza capacitatii normale de producție.

Capacitatea normală de producție reprezintă producția estimată a fi obținută, în medie, de-a lungul unui anumit număr de perioade, în condiții normale, având în vedere și pierderea de capacitate rezultată din întreținerea planificată a echipamentului.

Regia fixă care se recunoaște ca o cheltuială a perioadei = regia fixă x (1 - nivelul real al activității/nivelul normal al activității).

Nivelul real al activității este reprezentat de producția obținută, iar nivelul normal al activității este reprezentat de capacitatea normală de producție.

Regia nealocată este recunoscută drept cheltuială în contul de profit și pierdere în perioada în care a apărut.

Atunci când costurile de producție, de prelucrare nu se pot identifica distinct pentru fiecare produs în parte, acestea se alocă pe baza unor procedee raționale aplicate cu consecvență (procedeul diviziumii simple, procedeul cantitativ, procedeul indicilor de echivalență, procedeul suplimentarii, etc.).

Metoda de calcul a costului de producție folosită de S. Uzina Automecanica Moreni S.A. este **metoda pe comenzi**.

Cheltuielile perioadei sunt acele cheltuieli reprezentate de consumurile de bunuri și servicii aferente perioadei curente, care nu se pot identifica pe obiectele de calculație stabilite, deoarece nu participă efectiv la obținerea stocurilor, fiind necesare la realizarea activității în ansamblul ei.

În costul bunurilor, lucrărilor, serviciilor nu trebuie incluse următoarele elemente care se recunosc drept cheltuieli ale perioadei în care au survenit:

- a) pierderile de materiale, manopera sau alte costuri de producție înregistrate peste limitele normal admise;
- b) cheltuielile de depozitare, cu excepția cazurilor în care astfel de costuri sunt necesare în procesul de producție, anterior trecerii într-o nouă fază de fabricație;
- c) regile generale de administrație care nu participă la aducerea stocurilor în forma și în locul în care se găsesc în prezent;
- d) costurile de desfacere;
- e) regia fixă nealocată costului.

Alte cheltuieli care pot fi incluse în anumite condiții specifice în costul bunurilor, lucrărilor, serviciilor:

- costurile îndatorării pot fi incluse în costul bunurilor, lucrărilor, serviciilor etc. numai în măsura în care sunt direct atribuibile achiziției, construcției sau producerii unui activ cu ciclu lung de fabricație, în conformitate cu reglementările contabile aplicabile.

Costurile îndatorării cuprind dobânzile și alte cheltuieli suportate de persoana juridică în legătură cu împrumutul de fonduri.

Un activ cu ciclu lung de fabricație este un activ care solicită în mod necesar o perioadă substanțială de timp pentru a fi gata în vederea utilizării sale prestabilite sau pentru vânzare;

- cheltuielile generale de administrație pot fi incluse în costul bunurilor în măsura în care reprezintă cheltuieli suportate pentru a aduce bunurile în forma și în locul în care se găsesc în prezent și se justifică luarea lor în considerare în anumite condiții specifice de exploatare.

Recunoașterea și evaluarea inițială a bunurilor, lucrărilor, serviciilor în contabilitatea finanțieră se efectuează la cost de achiziție sau cost de producție, după caz.

Procesul de determinare al costurilor are o structură evidențiată astfel:

- Costul de achiziție al bunurilor care cuprinde pretul de cumpărare, taxele de import și alte taxe, cheltuielile de transport și manipulare;
- Costul de producție care cuprinde:
 - A) cheltuieli directe aferente producției: materiale directe, energia consumată în procesul tehnologic, manopera directă, alte cheltuieli directe de producție;
 - B) cota de cheltuieli indirect de producție alocată rational ca fiind legată de fabricație (cheltuieli comune ale secțiilor repartizate proporțional cu manopera directă și CAS-ul aferent).

Din punct de vedere al includerii cheltuielilor in costul de productie distingem doua categorii de cheltuieli:

1. **Cheltuieli care se includ atat in costul planificat cat si in cel efectiv**, determinate in baza unor norme tehnice sau legislative stabilite cum ar fi:
 - Materiile prime si materialele determinate pe baza consumurilor specifici cantitative (conform tehnologiei) si exprimate valoric prin utilizarea preturilor;
 - Cheltuielile de transport-aprovizionare si de prestari servicii similar;
 - Remunerarea personalului direct productiv care se determina plecand de la un element cantitativ, care este timpul de munca si un altul valoric care este tariful de retribuire, facandu-se distinctie intre categoriile de personal. Remuneratia este considerata directa cand poate fi identificata pe reper, produs, lucrare sau serviciu si cuprinde:salariul tarifar, sporurile ce pot fi identificate direct.
 - Contributiile la asigurarile sociale
 - Valoarea SDV-urilor , cota parte din uzura acestora , precum si cheltuielile ocasionate cu intretinerea lor.
 - Cheltuieli indirekte
 - Cheltuieli generale de administratie
 - Alte cheltuieli specifice.
2. **Cheltuieli care se includ numai in costul efectiv** si care pot aparea in procesul de productie, ca abateri de la norma tehnologica si pentru care nu pot fi invinovatate personalul lucrat, cum ar fi:
 - Consumuri suplimentare de materii prime, materiale sau manopera determinate de abaterile tehnologice sau conditiilor obiective ce pot surveni in cadrul ciclului de fabricatie.
 - Utilizarea unor materiale de calitate superioara sau altele decat cele prevazute in normele tehnice, ca urmare a actiunii unor factori obiectivi.
 - Consumurile determinate de rebuturile definitive si cele ocasionate de reconditionari si remanieri.

Se mai evidenta o categorie de cheltuieli care nu se include in costul de productie fiind suportate direct din venituri, printre care se enumera: cheltuieli de protocol, cheltuieli financiare, cheltuieli nedeductibile.

Contabilitatea de gestiune opereaza numai cu cheltuieli de exploatare. Acestea sunt colectate pe comenzi de fabricatie.

Din punct de vedere documentar contabilitatea de gestiune isi extrage datele privind calculatia costurilor din contabilitatea financiara, principala sursa fiind conturile:601, 602, 603, 604, 605, 608, 611, 621, 624, 625, 627, 635, 641, 642, 645, 658, 6811.

Calculatia costurilor se efectueaza in cadrul Compartimentului Economic - biroul Contabilitate, Pret de cost si Analize Economice.

Fluxul informational privind calculatia costurilor de productie cuprinde urmatoarele etape:

- 1.Antecalcul/calcule estimative/structura de pret
- 2.Postcalcul

Pe baza datelor furnizate de etapa de previzionare se face compararea cu faza de postcalcul, se fac analize economice ce sunt transmise conducerii unitatii in vederea luarii deciziilor si aplicarii masurilor ce se impun.

CAPITOLUL XVII

PREVEDERI REFERITOARE LA SITUATIILE FINANCIARE

Societatea intocmeste situatii financiare anuale care cuprind: - bilant, - cont de profit si pierdere, - situatia modificarilor capitalului propriu, - situatia fluxurilor de trezorerie, - notele explicative la situatiile financiare anuale conform prevederilor OMFP 1802/2014 cu modificarile ulterioare.

Formatul bilantului si al contului de profit si pierdere, in special in ceea ce priveste forma adoptata pentru prezentarea acestora, nu poate fi modificat de la un exercitiu financiar la altul.

In bilant si in contul de profit si pierdere, elementele prevazute la pct. 132 si 428 din OMFP 1802/2014 trebuie prezentate separat, in ordinea indicata. O subclascificare mai detaliata a elementelor se poate face numai in notele explicative.

Formatul, succesiunea si terminologia elementelor din bilant si din contul de profit si pierdere care sunt precedate de cifre arabe trebuie adaptate, in cazul in care natura specifica a unei entitati impune acest lucru. Astfel de adaptari trebuie efectuate atunci cand sunt cerute prin reglementari speciale emise de M.F.P. si alte autoritati de reglementare.

Situatiile financiare anuale ofera o imagine fidela a activelor, datorilor, pozitiei financiare, profitului sau pierderii entitatii.Daca aplicarea prevederilor OMFP 1802/2014 nu este suficienta pentru a oferi o imagine fidela in intelesul anterior, trebuie prezentata informatii suplimentare. Daca, in cazuri exceptionale, aplicarea unei prevederi din OMFP 1802/2014 se dovedeste incompatibila cu obligatia prevazuta anterior, dispozitia respectiva nu se aplica, in vederea oferirii unei imagini fidele, in intelesul definit mai sus. Neaplicarea unei astfel de dispozitii trebuie prezentata in notele explicative, impreuna cu o explicatie a motivelor si a efectelor acesteia asupra activelor, datorilor, pozitiei financiare si a profitului sau pierderii.

Pentru fiecare element de bilant, de cont de profit si pierdere si, dupa caz, din situatia modificarilor capitalului propriu si/sau situatia fluxurilor de trezorerie trebuie prezentata valoarea aferenta elementului corespondent pentru exercitiul financiar precedent.

Daca valorile prevazute la alin. de mai sus nu sunt comparabile, absenta comparabilitatii trebuie prezentata in notele explicative, insotita de comentarii relevante.Un element de bilant, din contul de profit si pierdere si, dupa caz, din situatia

modificarilor capitalului propriu și situația fluxurilor de trezorerie pentru care nu există valoare nu trebuie prezentat, cu excepția cazului în care există un element corespondent pentru exercițiul finanțier precedent, în intelesul punctului anterior.

Bilantul este documentul contabil de sinteză prin care se prezintă elementele de activ, datorii și capital propriu ale entității la sfârșitul exercițiului finanțier, precum și în celelalte situații prevazute de lege.

În bilanț elementele de activ și datorii sunt grupate după natură și lichiditate, respectiv natură și exigibilitate.

În intelesul reglementărilor în vigoare:

a) un activ reprezintă o resursă controlată de către societate ca rezultat al unor evenimente trecute, de la care se așteaptă să genereze beneficii economice viitoare pentru societate și al cărui cost poate fi evaluat în mod credibil;

b) o datorie reprezintă o obligație actuală a entității ce decurge din evenimente trecute și prin decontarea căreia se așteaptă să rezulte o ieșire de resurse care încorporează beneficii economice;

(c) capitalurile proprii reprezintă interesul rezidual al acționarilor în activele unei entități după deducerea tuturor datorilor sale. Dacă un activ sau o datorie are legătura cu mai mult de un element din formatul de bilanț, relația sa cu alte elemente trebuie prezentată în notele explicative, dacă o asemenea prezentare este esențială pentru înțelegerea situațiilor financiare anuale.

Beneficiile economice viitoare reprezintă potențialul de a contribui, direct sau indirect, la fluxul de trezorerie sau de echivalente de trezorerie către societate. Potențialul poate fi unul productiv, fiind parte a activităților de exploatare ale entității.

Contul de profit și pierdere cuprinde: cifra de afaceri netă, veniturile și cheltuielile exercițiului, grupate după natura lor, precum și rezultatul exercițiului (profit sau pierdere).

Cifra de afaceri netă, în sensul OMFP 1802/2014, se calculează prin insumarea veniturilor rezultante, din livrările de bunuri, executările de lucrări și prestarile de servicii și alte venituri din exploatare, mai puțin reducerile comerciale acordate clientilor. Atunci când, în baza unor prevederi legale expuse, în conturile de venituri au fost cuprinse sume reprezentând diverse impozite și taxe reflectate concomitent în conturi de cheltuieli, cu ocazia întocmirii contului de profit și pierdere, la Cifra de afaceri netă se vor inscrie sumele reprezentând veniturile menționate, corectate cu cheltuielile corespunzătoare acelor impozite. Cifra de afaceri netă cuprinde sumele rezultante din vânzarea de produse și furnizarea de servicii care se inscriu în activitatea curentă a entității, după deducerea reducerilor comerciale și a taxei pe valoarea adăugată, precum și a altor taxe legate direct de cifra de afaceri.

Corectarea erorilor constatate în contabilitate se poate referi fie la exercițiul finanțier curent, fie la exercitiile financiare precedente.

Corectarea erorilor se efectuează la data constatării lor.

Erorile din perioadele anterioare sunt omisiuni și declarări eronate cuprinse în situațiile financiare ale entității pentru una sau mai multe perioade anterioare rezultând din greșeala de a utiliza, sau de a nu utiliza, informații credibile care:

a) erau disponibile la momentul la care situațiile financiare pentru acele perioade au fost aprobată spre a fi emise;

b) ar fi putut fi obținute în mod rezonabil și luate în considerare la întocmirea și prezentarea acelor situațiilor financiare.

Astfel de erori includ efectele greselilor matematice, greselilor de aplicare a politicilor contabile, ignoranții sau interpretării gresite a evenimentelor și fraudelor.

Corectarea erorilor aferente exercițiului finanțier curent se efectuează pe seama contului de profit și pierdere.

Corectarea erorilor semnificative aferente exercitiilor finanțier precedente se efectuează pe seama rezultatului reportat. Se consideră eveniment semnificativ pentru o valoare mai mare de 25.000 lei/eveniment.

Erorile nesemnificative aferente exercitiilor finanțier precedente se corectează, de asemenea, pe seama rezultatului reportat. Totuși, pot fi corectate pe seama contului de profit și pierdere erorile nesemnificative.

Erorile nesemnificative sunt cele de natură să nu influențeze informațiile finanțier – contabile. Se consideră că o eroare este semnificativa dacă aceasta ar putea să influențeze deciziile economice ale utilizatorilor, luate pe baza situațiilor financiare anuale. Analizarea dacă o eroare este semnificativa sau nu se efectuează în context, având în vedere natura sau valoarea individuală sau cumulată a elementelor.

In notele la situațiile financiare trebuie prezentate informații suplimentare cu privire la erorile constatate. Corectarea erorilor aferente exercitiilor finanțier precedente nu determină modificarea situațiilor financiare ale acestor exerciții.

Situația fluxurilor de numerar prezintă fluxurile de numerar ale entității clasificate pe activități de exploatare, de investiție sau finanțare. Pentru prezentarea fluxurilor de numerar societatea folosește metoda indirectă.

Fluxurile de numerar din dobânzi și dividende incasate sau platite se prezintă separat. Fiecare dintre acestea se clasifică într-o manieră consecventă de la o perioadă la alta, ca fiind generat fie de activități de exploatare, finanțare și, respectiv, din investiție. Dividendele platite pot fi clasificate drept fluxuri de numerar din finanțare sau exploatare.

Situații financiare consolidate.

Soc. Uzina Automecanica Moreni face parte din perimetru de consolidare al C.N Romarm SA.

CAPITOLUL XVIII CONTROLUL INTERN ÎN CONTABILITATE

Potrivit art. 142, alin. (2), lit. b) din legea 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul de Administrație al societății comerciale stabilește sistemul de control finanțier al acesteia.

Una din componente ale sistemului de control este reprezentată de controlul intern în contabilitate.

In principal, controlul intern in contabilitate vizeaza asigurarea :

- Conformatitii cu legislatia in vigoare ;
- Aplicarii deciziilor luate de conducerea entitatii ;
- Bunei functionari a activitatii interne a entitatii ;
- Fiabilitatii informatiilor financiare ;
- Eficacitatii operatiunilor entitatii ;
- Utilizarii eficiente a resurselor ;
- Prevenirii si controlului riscurilor de a nu se atinge obiectivele fixate, etc.

Ca urmare, procedurile de control intern au ca obiectiv :

- Pe de o parte, urmarirea inscrierii activitatii societatii comerciale si a comportamentului personalului in cadrul definit de legislatia aplicabila, valorile, normele si regulile interne ale acesteia;
- Pe de alta parte, verificarea daca informatiile contabile, financiare si de gestiune comunicate reflecta corect activitatea si situatia societatii.

Sub aspectul regulilor contabile trebuie avute in vedere :

- Existenta unui manual de politici contabile ;
- Existenta unei proceduri de aplicare a acestui manual ;
- Existenta de controale prin care sa se asigure respectarea manualului ;
- Cunoasterea evolutiei legislatiei contabile si fiscale ;
- Efectuarea de controale specifice asupra punctelor sensibile ;
- Identificarea si tratarea corespunzatoare a anomalilor ;
- Adaptarea programelor informatice la nevoile entitatii ;
- Conformatitatea cu regulile contabile ;
- Asigurarea exactitatii si exhaustivitatii inregistrarilor contabile ;
- Respectarea caracteristicilor calitative ale informatiilor cuprinse in situatiile financiare, astfel incat sa satisfaca nevoile utilizatorilor ;
- Pregatirea informatiilor necesare consolidarii grupului ;

CAPITOLUL XIX

ORGANIZAREA SI EFECTUAREA INVENTARIERII ELEMENTELOR DE NATURA ACTIVELOR, DATORIILOR SI CAPITALURILOR PROPRII

DISPOZITII CU CARACTER GENERAL

Inventarierea elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii este o obligatie prevazuta la art.7 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pe cale de consecinta, inventarierea anuala a elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii se realizeaza in conditiile respectarii Normelor aprobat de Ordinul 2861/2009 al ministrului finantelor publice, si conditiile OMFP 1802/2014 pentru aprobarea Reglementarilor contabile privind situatiile financiare anuale individuale si situatiile financiare anuale consolidate.

Prin Ordinul 2861/2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea si efectuarea inventarierei elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii publicat in Monitorul Oficial nr. 704 din 20 octombrie 2009, raspunderea pentru buna organizare a lucrarilor de inventariere, potrivit prevederilor Legii nr. 82/1991, republicata, si in conformitate cu reglementarile contabile aplicabile, revine administratorilor, entitatile avand obligatia emiterii unor proceduri proprii privind inventarierea.

ORGANIZAREA INVENTARIERII

Prin Decizia Directorului General se numeste comisia de inventariere, fiind precizate in decizie urmatoarele :

- Componenta comisiei centrale;
- Subcomisiile sau echipele de inventariere ;
- Stabilirea pe fiecare comisie/ subcomisie/ echipa de lucru a elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii ce vor fi supuse inventariierii ;
- Data de declansare a inventarierei ;
- Data la care se realizeaza inventarierea elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii ;
- Metoda de inventariere ;

- Gestiunile supuse inventarierii ;
- Data la care se finalizeaza activitatea de inventariere ;
- Data de prezentare a preceselor verbale de inventariere si a planului de masuri propus , in vederea analizarii si aprobarii in sedinta consiliului de administratie.
- Alte elemente considerate necesare

In perioada de organizare a activitatii de inventariere se va avea in vedere realizarea unei intalniri de lucru cu personalul incadrat ca gestionar sau care are atributiile functiei de gestionar, cat si cu toti cei numiti prin decizii pentru efectuarea inventarierii propriu-zise. Se prezinta acestora cadrul legislativ aplicabil atat la inventariere cat si in realizarea atributiilor specifice gestionarilor , respectiv:

- Legea contabilitatii nr. 82/1991;
- Reglementarile contabile aplicabile ;
- OMFP 2861/2009 privind organizarea si efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii;
- Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor , constituirea de garantii si raspunderea in legatura cu gestionarea bunurilor , cu modificarile ulterioare ;
- HCM 2230/1969 privind gestionarea bunurilor materiale ;
- OMFP 2634/2015 privind documentele finaciare – contabile ;
- Instructiuni, proceduri si norme emise la nivelul societatii privind : inventarierea, intocmirea si arhivarea documentelor finaciare – contabile, proceduri privind documentele cu regim special , norme privind controlul finaciare preventiv , etc .

In organizarea, desfasurarea si valorificarea rezultatelor inventarierii la S. UZINA AUTOMECHANICA MORENI SA se va respecta si aplica urmatoarea Procedura privind organizarea si efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii.

1. - (1) Inventarierea elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii reprezinta ansamblul operațiunilor prin care se constată existența tuturor elementelor respective, cantitativ-valoric sau numai valoric, după caz, la data la care aceasta se efectuează.

- (2) Inventarierea are ca scop principal stabilirea situației reale a tuturor elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii ale fiecărei entități, precum și a bunurilor și valorilor deținute cu orice titlu, aparținând altor persoane juridice sau fizice, în vederea întocmirei situațiilor financiare anuale care trebuie să ofere o imagine fidelă a poziției financiare și a performanței entității pentru respectivul exercițiu finanțiar.

2. - (1) În temeiul prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, societatea comercială are obligația să efectueze inventarierea elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii deținute, cel puțin o dată în cursul exercițiului finanțiar , avand in vedere si cerintele prezentarii in situatiile financiare anuale, in cazul fuziunii sau încetării activității, precum și in următoarele situații:

- a) la cererea organelor de control, cu prilejul efectuării controlului, sau a altor organe prevăzute de lege;
- b) ori de câte ori sunt indicii că există lipsuri sau plusuri în gestiune, care nu pot fi stabilite cert decât prin inventariere;
- c) ori de câte ori intervine o predare-primire de gestiune;
- d) cu prilejul reorganizării gestiunilor;
- e) ca urmare a calamităților naturale sau a unor cazuri de forță majoră;
- f) în alte cazuri prevăzute de lege.

- (2) În cazul în care, în situațiile enumerate mai sus, sunt inventariate toate elementele de natura activelor dintr-o gestiune, aceasta poate ține loc de inventariere anuală, cu aprobarea administratorilor societății comerciale.

- (3) Toate elementele de natura activelor trebuie să fie date în răspundere gestionară sau în folosință, după caz, salariașilor ori administratorilor entității.

3. - (1) La începutul activității entității, inventarierea a avut ca scop principal stabilirea și evaluarea elementelor de natura activelor ce constituie aport la capitalul . Elementele de natura activelor care constituie aport la capitalul social si se înscriu în registrul-inventar, grupate pe conturi.

4. - (1) Inventarierea anuală a elementelor de natura activelor, datorilor si capitalurilor proprii se face, de regulă, cu ocazia încheierii exercițiului finanțiar, avându-se în vedere si specificul activității .

- (2) La entitățile cu activitate complexă, bunurile pot fi inventariate și înaintea datei de încheiere a exercițiului finanțiar, cu condiția asigurării valorificării și cuprinderii rezultatelor inventarierii în situațiile financiare anuale întocmite pentru exercițiul finanțiar respectiv.

- (3) În situația inventarierii unor gestiuni pe parcursul anului, în registrul-inventar se cuprinde valoarea stocurilor fapte inventariate și înscrise în liste de inventariere actualizate cu intrările și ieșirile de bunuri din perioada cuprinsă între data inventarierii și data încheierii exercițiului finanțiar.

5. - (1) Răspunderea pentru buna organizare a lucrărilor de inventariere, potrivit prevederilor Legii nr. 82/1991, republicată, și în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, revine administratorilor. În vederea efectuării inventarierii, aceste persoane aproba proceduri scrise, adaptate specificului activității, pe care le transmit comisiilor de inventariere.

6. - (1) Inventarierea elementelor de natura activelor, datorilor și capitalurilor proprii se efectuează de către comisii de inventariere, numite prin decizie scrisă, emisă de persoanele prevăzute la pct. 5, sau emisă de directorul general, fiind informat Consiliul de Administratie de declansarea inventariului. În decizia de numire se menționează în mod obligatoriu componența comisiei (numele președintelui și membrilor comisiei), modul de efectuare a inventariului, metoda de inventariere utilizată, gestiunea supusă inventariului, data de începeră și de terminare a operațiunilor.

- (2) Comisiile de inventariere sunt coordonate, de către o comisie centrală, numită prin decizie scrisă. Comisia centrală de inventariere are sarcina să organizeze, să instruască, să supravegheze și să controleze modul de efectuare a operațiunilor de inventariere. Comisia centrală de inventariere răspunde de efectuarea tuturor lucrărilor de inventariere, potrivit prevederilor legale.

Pentru desfășurarea în bune condiții a operațiunilor de inventariere, în comisiile de inventariere vor fi numite persoane cu pregătire corespunzătoare economică și tehnică, care să asigure efectuarea corectă și la timp a inventariului elementelor de natura activelor, datorilor și capitalurilor proprii, inclusiv evaluarea lor conform reglementărilor contabile aplicabile.

- (3) Inventarierea și evaluarea elementelor de natura activelor, datorilor și capitalurilor proprii se pot efectua atât cu salariați proprii, cât și pe bază de contracte de prestări de servicii încheiate cu persoane juridice sau fizice cu pregătire corespunzătoare.

- (4) Din comisia de inventariere nu pot face parte gestionarii depozitelor supuse inventariului, contabilii care țin evidența gestiunii respective și nici auditorii interni sau statutari.

Prin decizie, se poate stabili ca la efectuarea operațiunilor de inventariere să participe și contabilii care țin evidența gestiunii respective, fără ca aceștia să facă parte din comisie.

- (5) Membrii comisiilor de inventariere nu pot fi înlocuiți decât în cazuri bine justificate și numai prin decizie scrisă, emisă de către cei care i-au numit, fiind informat consiliul de administratie.

7. - (1) În vederea bunei desfășurări a operațiunilor de inventariere, administratorii trebuie să ia măsuri pentru crearea condițiilor corespunzătoare de lucru comisiei de inventariere, prin:

- organizarea depozitarii bunurilor grupate pe sorto-tipodimensiuni, codificarea acestora și întocmirea etichetelor de raft; - ținerea la zi a evidenței tehnico-operative la gestiuni și a celei contabile și efectuarea confruntării datelor din aceste evidențe;

- participarea întregii comisii de inventariere la lucrările de inventariere; - asigurarea personalului necesar pentru manipularea bunurilor care se inventariază, respectiv pentru sortare, așezare, cântărire, măsurare, numărare etc.; - asigurarea participării la identificarea bunurilor inventariate (calitate, sort, preț etc.) și la evaluarea lor, conform reglementărilor contabile aplicabile, a unor specialiști din entitate sau din afara acesteia, la solicitarea președintelui comisiei de inventariere. Aceste persoane au obligația de a semna liste de inventariere pentru atestarea datelor înscrise;

- dotarea gestiunii cu aparate și instrumente adecvate și în număr suficient pentru măsurare, cântărire, cu cititoare de coduri de bare etc., cu mijloace de identificare (cataloge, mostre, sonde etc.), precum și cu birotica necesară;

- dotarea comisiei de inventariere cu mijloace tehnice de calcul și de sigilare a spațiilor inventariate; - asigurarea protecției membrilor comisiei de inventariere în conformitate cu normele de protecție a muncii; - asigurarea securității ușilor, ferestrelor, porților etc. de la magazine, depozite, gestiuni etc.

8. - (1) Principalele măsuri organizatorice care trebuie luate de către comisia de inventariere sunt următoarele:

a) - înainte de începerea operațiunii de inventariere să ia de la gestionarul răspunzător de gestiunea bunurilor o declarație scrisă din care să rezulte dacă:

- gestionează bunuri și în alte locuri de depozitare; - în afara bunurilor entității respective are în gestiune și alte bunuri aparținând terților, primite cu sau fără documente; - are plusuri sau lipsuri în gestiune, despre a căror cantitate ori valoare are cunoștință; - are bunuri nerecepționate sau care trebuie expediate (livrate), pentru care s-au întocmit documentele aferente; - a primit sau a eliberat bunuri fără documente legale; - deține numerar sau alte hârtii de valoare rezultate din vânzarea bunurilor aflate în gestiunea sa; - are documente de primire-eliberare care nu au fost operate în evidența gestiunii sau care nu au fost predate la contabilitate.

De asemenea, gestionarul va menționa în declarația scrisă felul, numărul și data ultimului document de intrare/ieșire a bunurilor în/din gestiune.

Declarația se datează și se semnează de către gestionarul răspunzător de gestiunea bunurilor sau de persoana care are ca atribuție realizarea funcției de gestionar și de către comisia de inventariere. Semnarea declarației de către gestionar se face în fața comisiei de inventariere;

b) - să identifice toate locurile (încăperile) în care există bunuri ce urmează să fie inventariate;

c) - să asigure închiderea și sigilarea spațiilor de depozitare, în prezența gestionarului, ori de câte ori se întreprind operațiunile de inventariere și se părăsește gestiunea.

Atunci când bunurile supuse inventariului, gestionate de către o singură persoană, sunt depozitate în locuri diferite sau gestiunea are mai multe căi de acces, membrii comisiei care efectuează inventarierea trebuie să sigileze toate locuri și căile lor de acces, cu excepția locului în care a început inventarierea, care se sigilează numai în cazul când inventarierea nu se termină într-o singură zi. La reluarea lucrărilor se verifică dacă sigiliul este intact; în caz contrar, acest fapt se va consemna

într-un proces-verbal de constatare, care se semnează de către comisia de inventariere și de către gestionar, luându-se măsurile corespunzătoare.

Documentele întocmite de comisia de inventariere rămân în cadrul gestiunii inventariate în locuri special amenajate (fișete, casețe, dulapuri etc.), încuiate și sigilate. Președintele comisiei de inventariere răspunde de operațiunea de sigilare;

d) - să bareze și să semneze, la ultima operațiune, fișele de magazie, menținând data la care s-au inventariat bunurile, să vizeze documentele care privesc intrările sau ieșirile de bunuri, existente în gestiune, dar neînregistrate, să dispună înregistrarea acestora în fișele de magazie și predarea lor la contabilitate, astfel încât situația scriptică a gestiunii să reflecte realitatea;

e)- să verifice numerarul din casă și să stabilească suma încasărilor din ziua curentă, solicitând depunerea numerarului la casieria entității (la gestiunile cu vânzare cu amănuntul);

f) - să controleze dacă toate instrumentele și aparatelor de măsură sau de cântărire au fost verificate și dacă sunt în bună stare de funcționare;

g) - în cazul în care gestionarul nu s-a prezentat la data și ora fixate pentru începerea operațiunilor de inventariere, comisia de inventariere sigilează gestiunea și comunică aceasta comisiei centrale sau administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării entității, conform procedurilor proprii privind inventarierea. Aceste persoane au obligația să îl înconștițeze imediat, în scris, pe gestionar despre reprogramarea inventarierii ce trebuie să se efectueze, indicând locul, ziua și ora fixate pentru începerea operațiunilor de inventariere.

Dacă gestionarul nu se prezintă nici de această dată la locul, data și ora fixate, inventarierea se efectuează de către comisia de inventariere în prezența reprezentantului său legal sau a altei persoane, numită prin decizie scrisă, care să îl reprezinte pe gestionar.

9. – (1) Pentru desfășurarea corespunzătoare a inventarierii este indicat, dacă este posibil, să se sisteneze operațiunile de intrare-ieșire a bunurilor supuse inventarierii, luându-se din timp măsurile corespunzătoare pentru a nu se stârjeni procesul normal de livrare sau de primire a bunurilor.

Dacă operațiunile de aprovizionare-livrare a bunurilor nu pot fi suspendate, trebuie creată o zonă tampon în care să se depoziteze bunurile primeite în timpul inventarierii sau din care se pot expedia bunurile la clienți, operațiunile respective efectuându-se numai în prezența comisiei de inventariere, care va menționa pe documentele respective "primit în timpul inventarierii" sau "eliberat în timpul inventarierii", după caz, în scopul evitării inventarierii duble sau a omisiunilor.

10. – (1) Pe toată durata inventarierii, programul și perioada inventarierii se afișează la loc vizibil.

11. – (1) Inventarierea imobilizărilor necorporale se efectuează prin constatarea existenței și apartenenței acestora la entitățile deținătoare, iar în cazul brevetelor, licențelor, mărcilor de fabrică și al altor imobilizări necorporale este necesară dovedirea existenței acestora pe baza titlurilor de proprietate sau a altor documente juridice de atestare a unor drepturi legale.

12. – (1) Inventarierea terenurilor se efectuează pe baza documentelor care atestă dreptul de proprietate al acestora și a altor documente, potrivit legii.

Clădirile se inventariază prin identificarea lor pe baza titlurilor de proprietate și a dosarului tehnic al acestora sau a altor documente , fiind precizat acest aspect în procesul – verbal al comisiei.

Construcțiile și echipamentele speciale cum sunt: rețelele de energie electrică, termică, gaze, apă, canal, telecomunicații, căile ferate și altele similare se inventariază potrivit regulilor stabilite de deținătorii acestora.

Imobilizările corporale care în perioada inventarierii se află în afara entității se inventariază înaintea ieșirii lor temporare din gestiunea entității sau prin confirmare scrisă primită de la entitatea unde acestea se găsesc, potrivit procedurii proprii agreate .

13. – (1) În liste de inventariere a imobilizărilor necorporale și corporale, aflate în curs de execuție, se menționează pentru fiecare obiect în parte, pe baza constatării la fața locului: denumirea obiectului și valoarea determinată potrivit stadiului de execuție, pe baza valorii din documentația existentă (devize), precum și în funcție de volumul lucrărilor realizate la data inventarierii. Materialele și utilajele primite de la beneficiari pentru montaj și neîncorporate în lucrări se inventariază separat.

14. – (1) Investițiile puse în funcțiune total sau parțial, cărora nu li s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizări corporale, se înscriv în liste de inventariere distințe. De asemenea, lucrările de investiții care nu se mai execută, fiind sistate sau abandonate, se înscriv în liste de inventariere distințe, menținându-se cauzele sistării sau abandonării, aprobarea de sistare ori abandonare și măsurile ce se propun în legătură cu aceste lucrări.

15. – (1) Stabilirea stocurilor faptice se face prin numărare, cântărire, măsurare sau cubare, după caz. Bunurile aflate în ambalaje originale intacte se desfac prin sondaj, acest lucru urmând a fi menționat și în liste de inventariere respective.

- (2) La lichidele a căror cantitate efectivă nu se poate stabili prin transvazare și măsurare, conținutul vaselor - stabilit în funcție de volum, densitate, compozitie etc. - se verifică prin scoaterea de probe din aceste vase, ținându-se seama de densitate, compozitie și de alte caracteristici ale lichidelor, care se constată fie organoleptic, fie prin măsurare sau probe de laborator, după caz.

- (3) Materialele de masă ca: ciment, oțel beton, produse de carieră și balastieră, produse agricole și alte materiale similare, ale căror cântărire și măsurare ar necesita cheltuieli importante sau ar conduce la degradarea bunurilor respective, se pot inventaria pe bază de calcule tehnice.

- (4) În liste de inventariere a materialelor prevăzute la alineatele precedente se menționează modul în care s-a făcut inventarierea, precum și datele tehnice care au stat la baza calculelor respective.

16. – (1) Bunurile din domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, date în administrare, concesionate sau închiriate instituțiilor publice, societăților/companiilor naționale și regiilor autonome potrivit legii, se inventariază și se înscriv în liste de inventariere distințe în cadrul acestor unități.

17. - (1) Bunurile aflate asupra angajaților la data inventarierii (echipament, cazarmament, scule, unelte etc.) se inventariază și se trec în liste de inventariere distincte, specificându-se persoanele care răspund de păstrarea lor. În cadrul evidențierii acestora pe formații și locuri de muncă, bunurile vor fi centralizate și comparate cu datele din evidență tehnico-operativă, precum și cu cele din evidență contabilă.

Bunurile cu un grad mare de perisabilitate se inventariază cu prioritate, fără a se stânjeni consumul/comercializarea imediată a acestora.

Comisia de inventariere are obligația să controleze toate locurile în care pot exista bunuri care trebuie supuse inventarierii.

18. - (1) Toate bunurile ce se inventariază se înscriu în listele de inventariere, care trebuie să se întocmească pe locuri de depozitare, pe gestiuni și pe categorii de bunuri.

19. - (1) Bunurile existente în societate și aparținând altor entități (închiriate, în leasing, în concesiune, în administrare, în custodie, primite în vederea vânzării în regim de consignație, spre preluare etc.) se inventariază și se înscriu în liste de inventariere distincte. Listele de inventariere pentru aceste bunuri trebuie să contină informații cu privire la numărul și data acutului de predare-primire și ale documentului de livrare, precum și alte informații utile.

Listele de inventariere cuprinzând bunurile aparținând terților se trimit și persoanei fizice sau juridice, române ori străine, după caz, căreia îi aparțin bunurile respective, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la terminarea inventarierii, urmând ca proprietarul bunurilor să comunice eventualele nepotriviri în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea listelor de inventariere.

În caz de nepotriviri, entitatea deținătoare este obligată să clarifice situația diferențelor respective și să comunice constatărilor saie persoanei fizice sau juridice căreia îi aparțin bunurile respective, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea sesizării.

- (2) Pentru situațiile prevăzute la prezentul punct, entitățile deținătoare ale bunurilor sunt obligate să efectueze inventarierea și să trimită spre confirmare liste de inventariere, după cum proprietarii acestor bunuri sunt obligați să ceară confirmarea privind bunurile existente la terți. Neprimirea confirmării privind bunurile existente la terți nu reprezintă confirmare tacită. În acesta situatuație se face revenire la entitatea respectiva atentionand asupra obligației de a răspunde. Dacă nici în acesta situatie nu se primește răspuns, se informează consiliul de administratie în vederea transmiterii unei solicitări adresate persoanelor răspunzatoare cu guvernanta entitatii respective, fiind informat și auditorul finanțiar independent.

20. - (1) Pentru bunurile depreciate, nutilizabile sau deteriorate, fără miscare ori greu vandabile, comenzi în curs, abandonate sau sistate, precum și pentru creațele și obligațiile incerte ori în litigiu se întocmesc liste de inventariere distincte sau situații analitice separate, după caz.

21. - (1) Determinarea stocurilor faptice se face astfel încât să se evite omisiunea ori inventarierea de două sau de mai multe ori a același bunuri.

22. - (1) Bunurile aflate în expediție se inventariază de către entitățile furnizoare, iar bunurile achiziționate aflate în curs de aprovizionare se inventariază de entitatea cumpărătoare și se înscriu în liste de inventariere distincte.

23. - (1) Înainte de începerea inventarierei produselor în curs de execuție și a semifabricatelor din producția proprie, este necesar:

- să se predea la magazii și la depozite, pe baza documentelor, toate produsele și semifabricatele a căror prelucrare a fost terminată;

- să se colecteze din secții sau ateliere toate produsele reziduale și deșeurile, întocmindu-se documentele de constatare;

- să se întocmească documentele de constatare și să se clarifice situația semifabricatelor a căror utilizare este îndoiefulnică.

- (2) În cazul produselor în curs de execuție se inventariază atât produsele care nu au trecut prin toate fazele (stadiile) prelucrării impuse de procesul tehnologic de producție, cât și produsele care, deși au fost terminate, nu au trecut toate probele de recepționare tehnică sau nu au fost completeate cu toate piesele și accesoriiile lor.

24. - (1) Inventarierea se efectuează, de asemenea, pentru lucrările și serviciile în curs de execuție sau neterminate.

25. - (1) Materiale prime, materialele, piesele de schimb, semifabricatele etc., aflate în secțiile de producție și nesupuse prelucrării, nu se consideră produse în curs de execuție. Acestea se inventariază separat și se repun în conturile din care provin, diminuându-se cheltuielile, iar după terminarea inventarierei acestora se evidențiază în conturile inițiale de cheltuieli.

- (2) Inventarierea produselor, lucrărilor și serviciilor în curs de execuție din cadrul secțiilor auxiliare se face prin stabilirea stadiului de executare a acestora.

26. - (1) Inventarierea lucrărilor de modernizare nefinalizate sau de reparații ale clădirilor, instalațiilor, mașinilor, utilajelor, mijloacelor de transport și ale altor bunuri se face prin verificarea la față locului a stadiului fizic al lucrărilor. Astfel de lucrări se consemnează într-o listă de inventariere distinctă, în care se indică denumirea obiectului supus modernizării sau reparației și valoarea determinată potrivit costului de dezvoltare și celui efectiv al lucrărilor executate.

27. - (1) Creațele și obligațiile față de terți sunt supuse verificării și confirmării pe baza extraselor soldurilor debitoare și creditoare ale conturilor de creațe și datorii care dețin ponderea valorică în totalul soldurilor acestor conturi, potrivit "Extrasului de cont" (cod 14-6-3) sau punctajelor reciproce scrise. Nerespectarea acestei proceduri, precum și refuzul de confirmare constituie abateri de la prezentele norme și se sancționează potrivit legii.

- (2) În situația entităților care efectuează decontarea creațelor și obligațiilor pe bază de deconturi interne sau deconturi externe periodice confirmate de către parteneri, aceste documente pot ține locul extraselor de cont confirmate.

28. - (1) Disponibilitățile bănești, cecurile, cambiile, biletelor la ordin, scrisorile de garanție, accreditivele, ipotecile, precum și alte valori aflate în casieria entităților se inventariază în baza documentelor bancare sau titlurilor respective.

- (2) Disponibilitățile aflate în conturi la bănci sau la unitățile Trezoreriei Statului se inventariază prin confruntarea soldurilor din extrasele de cont emise de acestea cu cele din contabilitatea entității.

În acest scop, extrasele de cont din ziua de 31 decembrie sau din ultima zi bancară, puse la dispoziție de instituțiile de credit și unitățile Trezoreriei Statului, vor purta stampila oficială a acestora.

- (3) Disponibilitățile în lei și în valută din caseria entității se inventariază în ultima zi lucrătoare a exercițiului finanțier, după înregistrarea tuturor operațiunilor de încasări și plăti privind exercițiul respectiv, confruntându-se soldurile din registrul de casă cu monetarul și cu cele din contabilitate.

29. - (1) Inventarierea titlurilor pe termen scurt și lung se efectuează pe baza documentelor care atestă deținerea acestora (registrul acționarilor, documente care au stat la baza achiziției sau primirii cu titlu gratuit) cu respectarea legislației în vigoare.

30. - (1) Înscrierea în liste de inventariere a mărcilor poștale, a timbrelor fiscale, a ticketelor de călătorie, a ticketelor de masă, a ticketelor cadou, a ticketelor de creșă, a ticketelor de vacanță, a bonurilor cantități fixe, a biletelor de spectacole, de intrare în muzeu, expoziții și altele asemenea se face la valoarea lor nominală, cu excepția timbrelor cu valoare filatelică. Pentru bunurile de această natură, constatăte fără utilitate (expirate, deteriorate), se întocmesc liste de inventariere distințe.

31. - (1) Pentru toate celelalte elemente de natură activelor, datorilor și capitalurilor proprii, cu ocazia inventariului, se verifică realitatea soldurilor conturilor respective, iar pentru cele aflate la terț se fac cereri de confirmare, care se vor atașa la listele respective după primirea confirmării.

32. - (1) Pe ultima filă a listei de inventariere, gestionarul trebuie să menționeze dacă toate bunurile și valorile bănești din gestiune au fost inventariate și consimilate în liste de inventariere în prezența sa. De asemenea, acesta menționează dacă are obiectii cu privire la modul de efectuare a inventariului. În acest caz, comisia de inventariere este obligată să analizeze obiecțiile, iar concluziile la care a ajuns se vor menționa la sfârșitul listelor de inventariere.

Listele de inventariere se semnează pe fiecare filă de către președintele și membrii comisiei de inventariere, de către gestionar, precum și de către specialiști solicitați de către președintele comisiei de inventariere pentru participarea la identificarea bunurilor inventariate.

În cazul gestiunilor colective (cu mai mulți gestionari), liste de inventariere se semnează de către toți gestionarii, iar în cazul predării-primirii gestiunii, acestea se semnează atât de către gestionarul predător, cât și de către cel primitor.

33. - (1) Completarea listelor de inventariere se efectuează fie folosind sistemul informatic de prelucrare automată a datelor, fie prin înscrierea elementelor de active identificate, fără spații libere și fără ștersături. Listele de inventariere utilizate sunt cele prevazute de Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2634/2015 privind documentele financiar-contabile.

- (2) În cazul imobilizărilor corporale, precum și al celorlalte elemente de natură activelor pentru care există constituite ajustări pentru deprecieri sau ajustări pentru pierdere de valoare, în liste de inventariere se înscrise valoarea de înregistrare în contabilitate a acestora, mai puțin ajustările pentru deprecieri sau pierdere de valoare înregistrate până la data inventariului, care se compară cu valoarea lor actuală, stabilită cu ocazia inventariului, pe bază de constatări fapte.

- (3) În situația în care elementele de natură activelor sunt inventariate prin metode de identificare electronică, datele fiind transmise direct în sistemul informatic financiar-contabil, liste de inventar sunt editate direct din sistemul informatic. Se vor edita liste complete cu toate pozițiile inventariate sau în mod selectiv numai pentru acele poziții, repere unde se constată diferențe cantitative sau valorice (deprecieri), după caz.

În cazul în care se editează liste de inventariere care cuprind numai pozițiile (reperele) la care se constată diferențe cantitative sau valorice, liste complete de inventariere se păstrează pe suport magnetic, pe durata legală de păstrare a documentelor. În astfel de situații, evaluarea bunurilor în vederea stabilirii eventualelor ajustări se efectuează prin analiza și evaluarea tuturor elementelor inventariate, nu numai a celor la care s-au constatat diferențe cantitative.

Inventariile parțiale, precum și inventariile efectuate în cursul anului, atunci când entitatea efectuează mai multe inventarii, se efectuează cu respectarea prezentelor norme, mai puțin completarea "Registrului-inventar" (cod 14-1-2), care se efectuează cu ocazia inventariului anual.

- (4) Pentru inventarierea elementelor de natură activelor care nu au substanță materială, a datorilor și capitalurilor proprii se întocmesc situații analitice distințe. Totalul situațiilor analitice astfel întocmite se verifică cu soldurile conturilor sintetice corespunzătoare, care se preiau în "Registrul-inventar" (cod 14-1-2).

34. - (1) Rezultatele inventariului se stabilesc prin compararea datelor constătate faptic și înscrise în liste de inventariere cu cele din evidența tehnico-operativă (fișele de magazie) și din contabilitate.

- (2) Înainte de stabilirea rezultatelor inventariului se procedează la o analiză a tuturor stocurilor înscrise în fișele de magazie și a soldurilor din contabilitate pentru bunurile inventariate. Erorile descoperite cu această ocazie trebuie corectate operativ, după care se procedează la stabilirea rezultatelor inventariului prin confruntarea cantităților consimilate în liste de inventariere cu evidența tehnico-operativă pentru fiecare poziție.

35. - (1) Evaluarea, cu ocazia inventariului, a elementelor de natură activelor, datorilor și capitalurilor proprii se face potrivit prevederilor reglementărilor contabile aplicabile, precum și ale prezentelor norme.

- (2) Evaluarea se va efectua cu respectarea principiului permanenței metodelor, potrivit căruia modelele și regulile de evaluare trebuie menținute, asigurând comparabilitatea în timp a informațiilor contabile.

36. - (1) La stabilirea valorii de inventar a bunurilor se aplică principiul prudenței, potrivit căruia se ține seama de toate ajustările de valoare datorate deprecierilor sau pierderilor de valoare.

În cazul în care se constată că valoarea de inventar este mai mare decât valoarea cu care acesta este evidențiat în contabilitate, în liste de inventariere se înscrui valoarea din contabilitate.

În cazul în care valoarea de inventar a bunurilor este mai mică decât valoarea din contabilitate, în liste de inventariere se înscrise valoarea de inventar.

37. - (1) Pentru elementele de natură activelor la care s-au constatat deprecieri, pe baza listelor de inventariere întocmite distinct comisia de inventariere face propuneri de ajustări pentru deprecieră sau ajustări pentru pierdere de valoare, după caz, ori de înregistrare a unor amortizări suplimentare (pentru deprecierile ireversibile ale imobilizărilor amortizabile), acolo unde este cazul, arătând totodată cauzele care au determinat aceste deprecieri.

38. - (1) Pentru toate plusurile, lipsurile și deprecierile constatate la bunuri, precum și pentru pagubele determinate de expirarea termenelor de prescripție a creației sau din alte cauze, comisia de inventariere solicită explicații scrise de la persoanele care au răspunderea gestionării bunurilor, respectiv a urmăririi decontării creației.

Pe baza explicațiilor primite și a documentelor analizate, comisia de inventariere stabilește natura lipsurilor, pierderilor, pagubelor și deprecierilor constatate, precum și natura plusurilor, propunând, în conformitate cu dispozițiile legale, modul de regularizare a diferențelor dintre datele din contabilitate și cele fapte, rezultate în urma inventariului.

39. - (1) În situația constatării unor plusuri în gestiune, bunurile respective se evaluatează potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

- (2) În cazul constatării unor lipsuri imputabile în gestiune, administratorii trebuie să impună persoanelor vinovate bunurile lipsă la valoarea lor de înlocuire.

Prin valoare de înlocuire, în sensul prezentelor norme, se înțelege costul de achiziție al unui bun cu caracteristici și grad de uzură similar celui lipsă în gestiune la data constatării pagubei, care cuprinde prețul de cumpărare practicat pe piață, la care se adaugă taxele nerecuperabile, inclusiv TVA, cheltuielile de transport, aprovizionare și alte cheltuieli, accesorii necesare pentru punerea în stare de utilitate sau pentru intrarea în gestiune a bunului respectiv. În cazul bunurilor constatați lipsă, ce urmează a fi imputate, care nu pot fi cumpărate de pe piață, valoarea de imputare se stabilește de către o comisie formată din specialiști în domeniul respectiv.

- (3) La stabilirea valorii debitului, în cazurile în care lipsurile în gestiune nu sunt considerate infracțiuni, se are în vedere posibilitatea compensării lipsurilor cu eventualele plusuri constatate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- să existe riscul de confuzie între sorturile același bun material, din cauza asemănării în ceea ce privește aspectul exterior: culoare, desen, model, dimensiuni, ambalaj sau alte elemente;

- diferențele constatate în plus sau în minus să se referă la aceeași perioadă de gestiune și la aceeași gestiune.

- (4) Nu se admite compensarea în cazurile în care s-a făcut dovada că lipsurile constatate la inventariere provin din sustragerea sau din degradarea bunurilor respective datorată vinovăției persoanelor care răspund de gestionarea acestor bunuri.

- (5) Listele cu sorturile de produse, mărfuri, ambalaje și alte valori materiale care întrunesc condițiile de compensare datorită riscului de confuzie se aproba anual de către administratori, ordonatorii de credite sau persoana care are obligația gestionării și servesc pentru uz intern în cadrul entităților respective.

Compensarea se face pentru cantități egale între plusurile și lipsurile constatate.

În cazul în care cantitățile sorturilor supuse compensării, la care s-au constatat plusuri, sunt mai mari decât cantitățile sorturilor admise la compensare, la care s-au constatat lipsuri, se va proceda la stabilirea egalității cantitative prin eliminarea din calcul a diferenței în plus. Această eliminare se face începând cu sorturile care au prețurile unitare cele mai scăzute, în ordine crescătoare.

În cazul în care cantitățile sorturilor supuse compensării, la care s-au constatat lipsuri, sunt mai mari decât cantitățile sorturilor admise la compensare, la care s-au constatat plusuri, se va proceda, de asemenea, la stabilirea egalității cantitative prin eliminarea din calcul a cantității care depășește totalul cantitativ al plusurilor. Eliminarea se face începând cu sorturile care au prețurile unitare cele mai scăzute, în ordine crescătoare.

40. - (1) Pentru bunurile la care sunt acceptate scăzămintele, în cazul compensării lipsurilor cu plusurile stabilite la inventariere, scăzămintele se calculează numai în situația în care cantitățile lipsă sunt mai mari decât cantitățile constatate în plus.

În această situație, cotele de scăzămințe se aplică în primul rând la bunurile la care s-au constatat lipsurile.

Dacă în urma aplicării scăzămintelor respective mai rămân diferențe cantitative în minus, cotele de scăzămințe se pot aplica și asupra celorlalte bunuri admise în compensare, la care s-au constatat plusuri sau la care nu au rezultat diferențe.

Diferența stabilită în minus în urma compensării și aplicării tuturor cotelor de scăzămințe, reprezentând prejudiciu pentru entitate, se recuperează de la persoanele vinovate, în conformitate cu dispozițiile legale.

- (2) Normele privind limitele admisibile la perisabilitate sau cele stabilite interi nu se aplică anticipat, ci numai după constatarea existenței efective a lipsurilor și numai în limita acestora.

De asemenea, limitele de perisabilitate nu se aplică automat, acestea fiind considerate limite maxime.

- (3) Pentru pagubele constatate în gestiune răspund persoanele vinovate de producerea lor. Imputarea acestora se face la valoarea de înlocuire, așa cum a fost definită în prezenta Procedură.

41. - (1) Rezultatele inventarierii se înscriv de către comisiile de inventariere într-un proces-verbal.

Procesul-verbal privind rezultatele inventarierii trebuie să conțină, în principal, următoarele elemente: data întocmirii, numele și prenumele membrilor comisiei de inventariere, numărul și data deciziei de numire a comisiei de inventariere, gestiunea/gestiunile inventariată/inventariate, data începerii și terminării operațiunii de inventariere, rezultatele inventarierii, concluziile și propunerile comisiei cu privire la cauzele plusurilor și ale lipsurilor constatate și persoanele vinovate, precum și propunerile de măsuri în legătură cu acestea, volumul stocurilor depreciate, fără mișcare, cu mișcare lentă, greu vandabile, fără desfacere asigurată și propunerile de măsuri în vederea reintegrării lor în circuitul economic, propunerile de scoatere din funcțiune a imobilizărilor corporale, respectiv din evidență a imobilizărilor necorporale, propunerile de scoatere din uz a materialelor de

natura obiectelor de inventar și declasare sau casare a unor stocuri, constatări privind păstrarea, depozitarea, conservarea, asigurarea integrității bunurilor din gestiune, precum și alte aspecte legate de activitatea gestiunii inventariate.

42. - (1) Propunerile cuprinse în procesul-verbal al comisiei de inventariere se prezintă administratorilor în termen de 7 zile lucrătoare de la data încheierii operațiunilor de inventariere. Aceștia, cu avizul conducerii compartimentului financiar-contabil și al conducerii compartimentului juridic, decide asupra soluționării propunerilor făcute, cu respectarea dispozițiilor legale.

43. - (1) "Registrul-inventar" (cod 14-1-2) este un document contabil obligatoriu în care se înscriu rezultatele inventariului elementelor de natura activelor, datorilor și capitalurilor proprii, grupate după natura lor, conform posturilor din bilanț.

Elementele de natura activelor, datorilor și capitalurilor proprii inscrise în registrul-inventar au la bază liste de inventariere, procesele-verbale de inventariere și situațiile analitice, după caz, care justifică conținutul fiecărui post din bilanț.

- (2) În cazul în care inventarierea are loc pe parcursul anului, datele rezultate din operațiunea de inventariere se actualizează cu intrările sau ieșirile din perioada cuprinsă între data inventariului și data încheierii exercițiului financiar, datele actualizate fiind apoi cuprinse în registrul-inventar. Operațiunea de actualizare a datelor rezultate din inventariere se va efectua astfel încât la sfârșitul exercițiului financiar să fie reflectată situația reală a elementelor de natura activelor, datorilor și capitalurilor proprii.

- (3) Completarea registrului-inventar se efectuează în momentul în care se stabilesc soldurile tuturor conturilor bilanțiere, inclusiv cele aferente impozitului pe profit, și ajustările pentru depreciere sau pierdere de valoare, după caz.

44. - (1) Rezultatele inventariului trebuie înregistrate în evidență tehnico-operativă în termen de cel mult 7 zile lucrătoare de la data aprobării procesului-verbal de inventariere de către consiliul de administrație.

Rezultatul inventariului se înregistrează în contabilitate potrivit prevederilor Legii nr. 82/1991, republicată, și în conformitate cu reglementările contabile aplicabile.

- (2) Pe baza registrului-inventar și a balanței de verificare întocmite la finele exercițiului financiar se întocmește bilanțul, parte componentă a situațiilor financiare anuale, ale cărui posturi trebuie să corespundă cu datele înregistrate în contabilitate, puse de acord cu situația reală a elementelor de natura activelor, datorilor și capitalurilor proprii, stabilită pe baza inventarului.

- (3) Bunurile constatate lipsă la inventariere se evaluatează și se înregistrează în contabilitate la valoarea contabilă. Lipsurile imputabile se recuperează de la persoanele vinovate la valoarea de înlocuire, determinată potrivit prezentelor norme.

Bunurile constatate în plus se evaluatează și se înregistrează în contabilitate la costul de achiziție al acestora, în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, în funcție de prețul pieței la data constatării sau de costul de achiziție al bunurilor similare.

Pentru lipsuri, sustrageri și orice ale fapte care produc pagube ce constituie infracțiuni este obligatoriu să se sesizeze organele de urmărire penală în condițiile și la termenele stabilite de lege.

Pagubele constatate la inventariere, imputate persoanelor vinovate, precum și debitorii deveniți insolabili se evidențiază în contabilitate în conturi analitice distințe, iar în cadrul acestora, pe fiecare debitor, urmărindu-se recuperarea lor potrivit legii.

Scăderea din contabilitate a unor pagube care nu se datorează culpei unei persoane se face în baza aprobării consiliului de administrație.

Plusul de casă constatat cu ocazia inventariului numerarului din casierie se înregistrează ca venit.

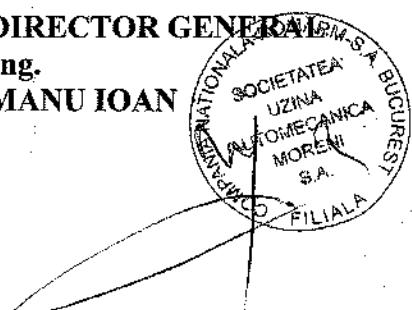
DISPOZITII FINALE

Conducerea societății are obligația informării auditorilor interni și auditorilor financiari independenți cu privire la declansarea activitatii de inventariere, acestia putând oricand participa la urmărirea modului de organizare și realizare a inventariului.

Responsabilitățile cu guvernanta societății sunt informați asupra unor eventuale abateri identificate pe parcursul inventariului.

Administratorii pot desemna din cadrul membrilor sau persoane care să participe la actul de inventariere.

DIRECTOR GENERAL
Ing.
MANU IOAN

DIRECTOR ECONOMIC
ec.
NITOIU GABRIELA